

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Φόρος προστιθέμενης αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΣΤΙΣ
ΝΕΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΕΣ

Άρθρο 1

Για την επιβολή του Φ.Π.Α. στις παραδόσεις νεόδμητων ακινήτων τροποποιούνται οι παρακάτω διατάξεις του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α΄):

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ρυθμίζονται οι περιπτώσεις ανέγερσης και πώλησης νεόδμητων οικοδομών, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν ενεργούν κατ' επάγγελμα, αλλά ασκούν περιστασιακά τέτοια δραστηριότητα. Πιο συγκεκριμένα τους παρέχεται η δυνατότητα να ενταχθούν με δήλωση έναρξης ή μεταβολής δραστηριότητας στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α., προκειμένου σαν υποκείμενοι στο Φ.Π.Α. να έχουν δικαίωμα έκπτωσης του Φ.Π.Α. εισροών, που θα επιβαρύνει την ανέγερση της οικοδομής.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αναδιατυπώνονται και επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), των οποίων η ισχύς είχε ανασταλεί μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2006 με το ν. 3296/2004 (ΦΕΚ 253 Α΄).

Με τις νέες διατάξεις καθορίζεται ότι παράδοση ακινήτων είναι η μεταβίβαση αποπερατωμένων ή ημιτελών κτιρίων ή τμημάτων αυτών καθώς και του οικοπέδου που τους αναλογεί και μεταβιβάζεται μαζί με αυτά ή ιδανικών μεριδίων οικοπέδου επί των οποίων εφαρμόζεται το αμάχητο τεκμήριο της παρ. 1 του άρθρου 2 του νόμου για την επιβολή του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, εφόσον η μεταβίβαση πραγματοποιείται από επαχθή αιτία πριν από την πρώτη εγκατάσταση σε αυτά.

Πιο συγκεκριμένα με τις εν λόγω διατάξεις προσδιορίζεται ότι:

α) Ως κτίρια θεωρούνται τα κτίσματα γενικά και όλες οι κατασκευές που συνδέονται με τα κτίσματα ή με το έδαφος κατά τρόπο σταθερό και μόνιμο, ανεξάρτητα αν είναι αποπερατωμένα ή ημιτελή. Κατά συνέπεια η ξεχωριστή μεταβίβαση οικοπέδου δεν συνιστά πράξη παράδοσης ακινήτου υποκείμενη σε Φ.Π.Α..

β) Ως πρώτη εγκατάσταση θεωρείται η με οποιονδήποτε τρόπο χρησιμοποίηση αυτού από τον υποκείμενο στο φόρο, όπως ιδιοκατοίκηση, μίσθωση, ιδιοχρησιμοποίηση κ.λπ.. Προκειμένου για περιπτώσεις που από την έκδοση της άδειας έχει παρέλθει πενταετία, χωρίς να πραγματοποιηθεί πρώτη εγκατάσταση θεωρείται ότι με τη συμπλήρωση της πενταετίας πραγματοποιείται η πρώτη εγκατάσταση, ώστε να καταστεί δυνατή η εκκαθάριση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του υποκειμένου από πλευράς Φ.Π.Α. για το συγκεκριμένο κτίριο.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων για την

εφαρμογή Φ.Π.Α. στα ακίνητα. Στο Φ.Π.Α. θα υπάγονται τα ακίνητα των οποίων η άδεια κατασκευής εκδίδεται από την 1η Ιανουαρίου 2006, καθώς και τα ακίνητα των οποίων η άδεια κατασκευής έχει εκδοθεί πριν την ανωτέρω ημερομηνία, αλλά αναθεωρείται από την 1η Ιανουαρίου 2006, εφόσον μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν έχουν αρχίσει οι εργασίες κατασκευής.

4. Με την παράγραφο αυτή, προβλέπεται η προσθήκη νέας παραγράφου 5 στο άρθρο 6 του Κώδικα Φ.Π.Α., σύμφωνα με την οποία εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίζει με υπουργικές αποφάσεις τις διαδικασίες και λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, αναδιατυπώνονται τα προβλεπόμενα στην περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Κώδικα Φ.Π.Α..

Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις ως φορολογητέα πράξη εξομοιούμενη με παράδοση ακινήτου «ιονεί παράδοση», θεωρείται η ιδιοκατοίκηση, η ιδιόχρηση ή η παράδοση σε μη φορολογητέα δραστηριότητα του ιδίου υποκειμένου, η μίσθωση, η δωρεάν παραχώρηση της χρήσης του ακινήτου ή η για οποιονδήποτε σκοπό ξένο προς την άσκηση της επιχείρησης χρησιμοποίηση των ακινήτων, που υπάγονται σε Φ.Π.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Κώδικα Φ.Π.Α..

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής αφορούν την ιδιοχρησία κ.λ.π. του ακινήτου για ικανοποίηση αναγκών του υποκειμένου στο Φ.Π.Α. ή του προσωπικού της επιχείρησης ή για σκοπούς ξένους προς την επιχείρηση. Στην περίπτωση ιδιοχρησιμοποίησης του κατασκευαζόμενου ακινήτου για τις ανάγκες της ίδιας της επιχείρησης (πάγιο περιουσιακό στοιχείο), το ακίνητο υπόκειται στις διατάξεις του πενταετούς διακανονισμού του φόρου εισροών, όπως προβλέπεται για τα αγαθά επένδυσης με τις διατάξεις του άρθρου 33 του Κώδικα Φ.Π.Α..

6. Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής αναδιατυπώνονται και συμπληρώνονται οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 16 του Κώδικα Φ.Π.Α..

Σύμφωνα με τις νέες διατάξεις προβλέπεται ιδιαίτερος χρόνος για τη γένεση της φορολογικής υποχρέωσης και το απαιτητό του φόρου στις φορολογητέες πράξεις μεταβίβασης ακινήτων που υπάγονται σε Φ.Π.Α.. Έτσι η φορολογική υποχρέωση γεννάται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά το χρόνο:

α) υπογραφής του οριστικού συμβολαίου,

β) σύνταξης της έκθεσης κατακύρωσης επί πλειστηριασμού του ακινήτου, είτε αυτός ενεργείται εκούσια είτε αναγκαστικά,

γ) μεταγραφής, στις περιπτώσεις που δεν απαιτείται η σύνταξη συμβολαίου, όπως επιδίκαση κυριότητας από δικαστήριο, δικαστικής διανομής κ.λπ.,

δ) πραγματοποίησης των πράξεων σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Κώδικα Φ.Π.Α., όπως η ιδιοκατοίκηση, ιδιόχρηση, μίσθωση κ.λπ.,

ε) υπογραφής του προσυμφώνου, εφόσον σε αυτό περιλαμβάνεται ο όρος της αυτοσύμβασης που προβλέπει το άρθρο 235 του Αστικού Κώδικα εφόσον καταβλήθηκε ολόκληρο το τίμημα και παραδόθηκε η νομή του ακινήτου.

7. Με την παράγραφο αυτή προβλέπεται η προσθήκη νέας παραγράφου 4 στο άρθρο 16 του Κώδικα Φ.Π.Α., σύμφωνα με την οποία εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οι-

κονομίας και Οικονομικών να καθορίζει με υπουργικές αποφάσεις τις διαδικασίες και λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

8. Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής αντικαθίσταται η περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του Κώδικα Φ.Π.Α. και καθορίζεται με τις νέες διατάξεις ως φορολογητέα αξία στις παραδόσεις ακινήτων, το τίμημα που έλαβε ή πρόκειται να λάβει (προκειμένου για κανονική παράδοση) ή θεωρείται ότι έλαβε (προκειμένου για μίσθωση, ιδιόχρηση κ.λπ.) ο υποκείμενος στο φόρο προσαυξημένο με οποιαδήποτε παροχή άμεσα συνδεδεμένη με τις πράξεις αυτές. Περαιτέρω με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της ίδιας παραγράφου προσδιορίζεται η φορολογητέα αξία στην περίπτωση ανέγερσης οικοδομής με το σύστημα της αντιπαροχής. Στην περίπτωση αυτή ο οικοπεδούχος αναλαμβάνει την υποχρέωση προς μεταβίβαση στον εργολάβο (ή σε τρίτα πρόσωπα που θα υποδειχθούν από αυτόν) ορισμένων ποσοστών εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου, ο δε εργολάβος αναλαμβάνει την εκτέλεση έργου επί του οποίου ο οικοπεδούχος διατηρεί την κυριότητα των υπολοίπων ποσοστών εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου μετά των οριζοντίων (ή καθέτων) ιδιοκτησιών που αντιστοιχούν σε αυτά. Πρόκειται δηλαδή για περίπτωση μίσθωσης έργου όπου η αμοιβή καταβάλλεται σε είδος.

Πιο συγκεκριμένα ορίζεται ότι, για τις παραδόσεις ακινήτων στον κύριο του οικοπέδου, που αναθέτει σε εργολάβο την ανέγερση οικοδομής με το σύστημα της αντιπαροχής, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται η αξία των κτισμάτων που παραδίδονται σε αυτόν. Στον υπολογισμό της αξίας αυτής δεν λαμβάνεται υπόψη η αξία του ιδανικού μεριδίου του οικοπέδου που αντιστοιχεί στα κτίσματα αυτά.

Η αξία αυτή σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την αξία των ποσοστών του οικοπέδου που μεταβιβάζονται από τον οικοπεδούχο στον εργολάβο κατασκευαστή ή σε τρίτο πρόσωπο που υποδεικνύεται από τον εργολάβο.

9. Με τις νέες διατάξεις της παραγράφου αυτής συμπληρώνεται η περίπτωση λα' της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του Κώδικα Φ.Π.Α..

Πιο συγκεκριμένα με την εν λόγω διάταξη καθορίζεται ότι απαλλάσσονται από το φόρο οι παραδόσεις όλων των άλλων ακινήτων, πλην των παραδόσεων που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 6. Απαλλάσσονται δηλαδή από Φ.Π.Α. οι παραδόσεις και οι αυτοπαραδόσεις των ακινήτων τα οποία δεν θεωρούνται νεόδομητα. Επίσης προστίθενται στην απαλλαγή και οι περιπτώσεις παράδοσης νεόδομητων ακινήτων σε δικαιούχους απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης κατά την απόκτηση πρώτη κατοικίας. Η απαλλαγή αυτή της παράδοσης πρώτης κατοικίας από τον Φ.Π.Α. και η υπαγωγή της στις διατάξεις του Φ.Μ.Α. κρίνεται οριστικά κατά το χρόνο της παράδοσης.

Έτσι καθίσταται σαφές ότι τόσο οι παραδόσεις ακινήτων (παλαιά ακίνητα) των οποίων η άδεια οικοδομής εκδόθηκε πριν την 1.1.2006 και δεν εμπίπτον στις διατάξεις του άρθρου 6 του Κώδικα Φ.Π.Α., όσο και η απόκτηση πρώτης κατοικίας δεν υπάγονται σε Φ.Π.Α., αλλά εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις της φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων.

10. Η παράγραφος αυτή προστίθεται σαν νέα παράγραφος 7 στο άρθρο 31 και οι υφιστάμενες παράγραφοι 7 και 8 αναριθμούνται σε 8 και 9 αντίστοιχα.

Με τις διατάξεις της νέας αυτής παραγράφου, προσδιορίζεται το ποσό του εκπιπτόμενου φόρου σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής κάθε ιδιοκτησίας στο συνολικό φόρο εισροών, με βάση την πραγματική διάθεση των αγαθών ή υπηρεσιών ανά οικοδομή, όπως προκύπτει από τα τηρούμενα κατά τον Κ.Β.Σ. βιβλία και στοιχεία.

11. Με την παράγραφο αυτή αντικαθίσταται η περίπτωση γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του Κώδικα Φ.Π.Α..

Πιο συγκεκριμένα με τις νέες διατάξεις προβλέπονται οι ακόλουθες υποχρεώσεις για τις επιχειρήσεις κατασκευής και πώλησης οικοδομών:

i) υποβολή ειδικής δήλωσης κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 3 του άρθρου 16 (υπογραφής συμβολαίου, πλειστηριασμός, μεταγραφή κ.λπ.), για να καταβάλλεται ο φόρος του μεταβιβαζόμενου ακινήτου (φόρος εκροών μείον φόρος εισροών του συγκεκριμένου ακινήτου),

ii) υποβολή ειδικών εντύπων για το κόστος του ακινήτου (προϋπολογιστικά και απολογιστικά), ώστε να είναι εφικτός ο φορολογικός έλεγχος και η τελική εκκαθάριση του οφειλόμενου Φ.Π.Α.. Επίσης προβλέπεται η έκδοση υπουργικών αποφάσεων με τις οποίες θα ορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της ειδικής δήλωσης και των ειδικών εντύπων, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια που αφορά την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

12. Για λόγους διασφάλισης των φορολογικών εσόδων, με τη νέα περίπτωση στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 προβλέπεται ότι ο προϊστάμενος της αρμόδιας κατά περίπτωση Δ.Ο.Υ., προκειμένου να κρίνει την ακρίβεια της δηλούμενης αξίας στη μεταβίβαση ακινήτων τα οποία υπάγονται σε Φ.Π.Α. και εφόσον η δηλούμενη αξία υπολείπεται της αγοραίας αξίας, λαμβάνει υπόψη του τις αξίες όπως αυτές υπολογίζονται για τις ανάγκες της φορολογίας κεφαλαίου, της φορολογίας εισοδήματος καθώς και το συνολικό κόστος της οικοδομής, σε συνδυασμό με τα τεχνικά, ποσοτικά και οικονομικά δεδομένα που αφορούν την άδεια ανέγερσης του ακινήτου.

Σε περίπτωση αμφισβήτησης από τον υποκείμενο της προσδιοριζόμενης από τον έλεγχο αξίας, η αξία του ακινήτου υπόκειται στην οριστική και δεσμευτική κρίση του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών.

Ο τρόπος, η διαδικασία, καθώς και κάθε λεπτομέρεια για τη διενέργεια του ελέγχου αυτού θα προβλέπονται από υπουργική απόφαση που θα εκδοθεί για το σκοπό αυτόν.

13. Με το νέο εδάφιο που προστέθηκε στην παράγραφο 1 του άρθρου 50 παρέχεται η δυνατότητα στον αρμόδιο προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. να εκδίδει εντολή προσωρινού ελέγχου όχι μόνο ανά διαχειριστική ή φορολογική περίοδο, αλλά και ανά ειδική δήλωση Φ.Π.Α..

14. Με την παράγραφο αυτή καταργείται η παράγραφος 8 του άρθρου 62 του Κώδικα Φ.Π.Α. και η παράγραφος 9 του ίδιου άρθρου αναριθμείται σε 8.

Με την καταργούμενη παράγραφο υπάγονταν σε Φ.Π.Α. και τα εργολαβικά προσύμφωνα ανέγερσης οικοδομών με το σύστημα της αντιπαροχής, τα οποία με τις νέες ρυθμίσεις δεν θα υπάγονται σε Φ.Π.Α. δεδομένου ότι με το εργολαβικό προσύμφωνο δεν συντελείται παράδοση αγαθού ή παροχή υπηρεσίας κατά τις διατάξεις του Φ.Π.Α..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΦΟΡΟΣ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΥΠΕΡΤΙΜΗΜΑΤΟΣ

Με τις διατάξεις των άρθρων 2 έως 10 επανεισάγεται στο ελληνικό φορολογικό σύστημα από 1.1.2006 ο φόρος αυτόματου υπερτιμήματος.

Άρθρο 2 Αντικείμενο του φόρου

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 ορίζεται το αντικείμενο του φόρου αυτόματου υπερτιμήματος, σύμφωνα με το οποίο σε κάθε περαιτέρω μεταβίβαση με επαχθή αιτία ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτήθηκε με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 επιβάλλεται φόρος αυτόματου υπερτιμήματος (Φ.Α.Υ.) στη διαφορά μεταξύ της αξίας κτήσης αυτού και αξίας της τιμής πώλησής του.

Σκοπός του Φ.Α.Υ. είναι η φορολόγηση του κέρδους που αποκομίζει ο κύριος ακινήτου ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου, το οποίο απέκτησε από οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006, όταν προβεί σε περαιτέρω μεταβίβασή του. Το κέρδος αυτό προκύπτει από την αύξηση της αξίας του ακινήτου με την πάροδο του χρόνου, έτσι ώστε σε περίπτωση περαιτέρω μεταβίβασής του η αξία αυτή να είναι μεγαλύτερη από την αξία της κτήσης του. Για το λόγο αυτόν ως βάση υπολογισμού του Φ.Α.Υ. κρίθηκε η διαφορά μεταξύ της αξίας κτήσης και της αξίας πώλησης του ακινήτου.

Επίσης, στο δεύτερο εδάφιο της ανωτέρω παραγράφου παρέχεται η έννοια της κτήσης του ακινήτου, έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνεται κάθε αιτία κτήσης, και διευκρινίζεται ότι η κτήση είναι ανεξάρτητη από τη μεταγραφή της. Από τη ρύθμιση προκύπτει ότι ως χρόνος κτήσης του ακινήτου λαμβάνεται ο χρόνος κατάρτισης της δικαιοπραξίας κτήσης, καθώς επίσης ότι η έλλειψη μεταγραφής δε συνεπάγεται έλλειψη κτήσης, εφόσον έχει καταρτιστεί η δικαιοπραξία.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 απαριθμούνται οι περιπτώσεις που υπάγονται στην έννοια του όρου μεταβίβαση για την επιβολή του Φ.Α.Υ..

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 ορίζονται οι ποιε μεταβιβατικές πράξεις εξαιρούμενες της επιβολής του Φ.Α.Υ.. Η εξαίρεση των πράξεων αυτών κρίνεται αναγκαία, διότι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις επιβολής του Φ.Α.Υ., δεδομένου ότι είτε αποκτάται για πρώτη φορά η κυριότητα ακινήτου (π.χ. μεταγραφή δικαστικής απόφασης αναγνωριστικής της κυριότητας λόγω πλήρωσης των όρων της τακτικής ή έκτακτης χρησικτησίας) είτε δεν συνιστούν περαιτέρω μεταβίβαση (π.χ. αυτούσια διανομή, ανταλλαγή, συνένωση ακινήτων). Επίσης με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης ε' της παραγράφου αυτής ορίζεται ότι η μεταβίβαση σε κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. ποσοστών εξ αδιαιρέτου οικοπέδου, επί του οποίου το πρόσωπο αυτό ανεγείρει ή πρόκειται να ανεγείρει οικοδομή με το θεσμό της αντιπαροχής, δεν υπάγεται σε Φ.Α.Υ.. Συνεπώς, κατά τη μεταβίβαση σε εργολάβο-κατασκευαστή ποσοστών οικοπέδου, επί του οποίου ο εργολάβος ανεγείρει οικοδομή, δεν υπόκειται σε Φ.Α.Υ. ο μεταβιβάζων οικοπεδούχος, έστω κι αν έχει αποκτηθεί το οικόπεδο μετά την 1.1.2006.

Περαιτέρω ορίζεται ότι τα ανωτέρω ισχύουν και στην

περίπτωση μεταβίβασης οικοδομής ή διαμερίσματος (είτε του εργολαβικού ανταλλάγματος είτε της αντιπαροχής του οικοπεδούχου), που έχει υπαχθεί σε Φ.Π.Α. και ανεγέρθηκε επί οικοπέδου ή γήπεδου από εργολάβο-κατασκευαστή. Το οικόπεδο ή γήπεδο, στο οποίο ανεγείρεται η οικοδομή, μπορεί να ανήκει είτε σε οικοπεδούχο, ο οποίος έχει αναθέσει στον κατασκευαστή την ανέγερση της οικοδομής με το σύστημα της αντιπαροχής, είτε στον ίδιο τον κατασκευαστή.

Σκοπός των ρυθμίσεων αυτών είναι η μη επιβάρυνση του οικοπεδούχου με έναν πρόσθετο φόρο πλέον του Φ.Π.Α..

Άρθρο 3 Φορολογητέα αξία

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 ορίζεται η βάση υπολογισμού του Φ.Α.Υ., η οποία είναι η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης του ακινήτου ή εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος και της τιμής πώλησής του.

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 5 ορίζεται ότι τόσο η τιμή κτήσης όσο και η αξία πώλησης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος προσδιορίζονται σύμφωνα με το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της τιμής των ακινήτων ή με το σύστημα των συγκριτικών στοιχείων (όπου δεν εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα).

Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση μεταβίβασης ακινήτου ή εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος, το οποίο μετά την κτήση του εντάχθηκε σε σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας του, ως τιμή πώλησης λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται με βάση το σύστημα αυτό ή το δηλούμενο τίμημα, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι οι αξίες των ακινήτων, οι οποίες καθορίζονται με το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού, είναι κατά κανόνα μικρότερες από τις πραγματικές.

Περαιτέρω, με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 διευκρινίζεται ότι ως τιμή πώλησης του ακινήτου λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο μεταβίβασής του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της πράξης μεταβίβασης. Η μεταγραφή, αν και αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ολοκλήρωση της εμπραγματικής δικαιοπραξίας, δεν επιδρά στη γένεση της φορολογικής υποχρέωσης, η οποία συνδέεται με την κατάρτιση του οικείου συμβολαίου. Σε αντίθετη περίπτωση, θα καθίστατο αβέβαιη ή και αδύνατη η είσπραξη του φόρου, καθώς η μεταγραφή μπορεί να γίνει οποτεδήποτε.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 4 ορίζεται ότι σε περιπτώσεις κτήσης του ακινήτου αιτία θανάτου, δωρεάς ή γονικής παροχής, ως χρόνος απόκτησης για τον προσδιορισμό του Φ.Α.Υ. θεωρείται ο χρόνος επαγωγής της κληρονομίας ή ο χρόνος κατάρτισης του συμβολαίου δωρεάς ή γονικής παροχής, ακόμη και στις περιπτώσεις που συντρέχει νόμιμος λόγος μετάθεσης του χρόνου γένεσης της φορολογικής ενοχής. Τούτο διότι κατά το ουσιαστικό δίκαιο, σε περίπτωση κτήσης αιτία θανάτου, η κτήση του ακινήτου επέρχεται με την επαγωγή της κληρονομίας, χωρίς να επιδρά σε αυτήν η τυχόν μετάθεση του χρόνου γένεσης της φορολογικής ενοχής για την καταβολή του φόρου κληρονομίας. Σε περίπτωση δε σύνταξης συμβολαίου δωρεάς ή γονικής παροχής, για την επιβολή του Φ.Α.Υ. θεωρείται ότι το ακίνητο αποκτάται με την κατάρτιση του οικείου

συμβολαίου, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του, όπως σαφώς προκύπτει από τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος.

Άρθρο 4
Υποκείμενο του φόρου

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ο πωλητής ως το υποκείμενο του Φ.Α.Υ..

Άρθρο 5
Καταβολή του φόρου

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι ο Φ.Α.Υ. καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Άρθρο 6
Φορολογικοί συντελεστές

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται το ύψος των συντελεστών του Φ.Α.Υ., το οποίο μειώνεται σε σχέση με το χρονικό διάστημα που παρέμεινε το μεταβιβαζόμενο ακίνητο στην ιδιοκτησία του υπόχρεου στο φόρο πωλητή, με ανώτατο όριο τα είκοσι πέντε χρόνια. Κατ' αυτόν τον τρόπο επιβαρύνονται περισσότερο οι βραχυχρόνιες υπεραξίες, στις οποίες είναι εντονότερο το φαινόμενο της κερδοσκοπίας, ενώ σε μεταβιβάσεις ακινήτων μετά την πάροδο είκοσι πέντε ετών από την κτήση δεν επιβάλλεται Φ.Α.Υ..

Άρθρο 7
Απαλλαγές

Με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζονται, πέραν του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., οι ακόλουθες απαλλαγές από το Φ.Α.Υ.:

α) των ιερών ναών και ιερών μονών λόγω του σκοπού που επιτελούν,

β) η μεταβίβαση ακινήτων από μη κερδοσκοπικό οικοδομικό συνεταιρισμό στα μέλη του, καθόσον αφ' ενός μεν οι εν λόγω συνεταιρισμοί συστήνονται με αποκλειστικό σκοπό τη διευκόλυνση των μελών τους για τη στέγασή τους, αφ' ετέρου δε τα ακίνητα που αποκτούν αποτελούν κατ' ουσίαν ακίνητη περιουσία των μελών τους,

γ) η πρώτη μετά την έκδοση μεταβίβαση του τίτλου μεταφοράς συντελεστή δόμησης, με σκοπό τη μη επιβάρυνση των δικαιούχων μεταφοράς συντελεστή δόμησης, η ιδιοκτησία των οποίων υπόκειται σε περιορισμούς, ως προς την αξιοποίησή της (διατηρητέα κτίρια κ.λπ.), με πράξη της Διοίκησης,

δ) η πώληση οικοδομής που ανεγέρθηκε από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο ασκεί επιχείρηση ανέγερσης και πώλησης οικοδομών και του οποίου τα καθαρά κέρδη από τις εργασίες αυτές υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, καθώς επίσης η μεταβίβαση ακινήτου από οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση, για την οποία υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), δεδομένου ότι η υπεραξία από την πώληση των ακινήτων υπόκειται σε φόρο εισοδήματος.

Άρθρο 8

Επιστροφή του φόρου, υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημοσίων Αρχών και λοιπές διαδικασίες

Με την προτεινόμενη διάταξη γίνεται παραπομπή στις σχετικές διατάξεις του α.ν. 1521/1950, όπως ισχύουν, για τη ρύθμιση των θεμάτων που αναφέρονται στη διάταξη αυτή, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που δε ρυθμίζεται διαφορετικά στις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 9
Παραγραφή

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η οικεία δήλωση. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών.

Άρθρο 10
Εξουσιοδοτική διάταξη

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, προκειμένου με απόφασή του να καθορίζει τον τύπο και το περιεχόμενο της δήλωσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη βεβαίωση και είσπραξη του φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΤΕΛΟΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Με τις διατάξεις των άρθρων 11 έως 19 θεσπίζεται το τέλος επί της συναλλαγής ακινήτων σε αντικατάσταση του φόρου μεταβίβασης ακινήτων.

Άρθρο 11
Αντικείμενο του τέλους

1. Με την προτεινόμενη διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 ορίζεται το αντικείμενο του τέλους συναλλαγής, σύμφωνα με το οποίο σε κάθε περαιτέρω μεταβίβαση με επαχθή αιτία ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτήθηκε με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 επιβάλλεται τέλος συναλλαγής επί της αξίας του.

Ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων καταργείται και αντικαθίσταται από το τέλος συναλλαγής, προκειμένου για τις περαιτέρω μεταβιβάσεις ακινήτων που έχουν αποκτηθεί μετά την 1.1.2006, ενώ η επιβολή του φόρου μεταβίβασης περιορίζεται στις μεταβιβάσεις ακινήτων που έχουν αποκτηθεί πριν από την 1.1.2006.

Κατ' εξαίρεση, με την προτεινόμενη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου αυτής ορίζεται ότι αντί του τέλους συναλλαγής επιβάλλεται φόρος μεταβίβασης στις περιπτώσεις μεταβίβασης νεόκτιστης οικοδομής που ανεγέρθηκε επί οικοπέδου ή γηπέδου που αποκτήθηκε μετά την 1.1.2006. Η ρύθμιση αυτή αφορά ακίνητα που μεταβιβάζονται για πρώτη φορά μετά την ανέγερσή τους, η οποία (ανέγερση) πραγματοποιήθηκε από

πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του κατασκευαστή. Διευκρινίζεται ότι στις περιπτώσεις αυτές δεν επιβάλλεται Φ.Α.Υ. στον πωλητή του ακινήτου. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι αναφέρεται σε περαιτέρω μεταβιβάσεις ακινήτων (διαμερίσματος, επαγγελματικής στέγης κ.λπ.), τα οποία έχουν διαφοροποιηθεί σε σχέση με τη μορφή που είχαν κατά την κτήση τους (αδόμητο οικοπέδο ή γήπεδο, οικοδομή στην οποία δεν έχει εξαντληθεί ο συντελεστής δόμησης), λόγω της περαιτέρω ανέγερσης κτισμάτων.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 γίνεται παραπομπή στις περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε' και η' της παραγράφου 3 και της παραγράφου 4 του άρθρου 1, καθώς και στις περιπτώσεις του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950, οι οποίες μετά την εφαρμογή του παρόντος υπόκεινται σε τέλος συναλλαγής, υπό την προϋπόθεση ότι συντελείται με αυτές περαιτέρω μεταβίβαση, σύμφωνα με τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου.

Επίσης, στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου ορίζεται ότι σε τέλος συναλλαγής υπάγονται και οι περιπτώσεις διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων, τα οποία αποκτήθηκαν στο σύνολό τους ή μερικώς μετά την 1.1.2006. Σκοπός της ρύθμισης είναι η υπαγωγή στο τέλος συναλλαγής και των συμβάσεων διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων ή εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων, που έχουν αποκτηθεί σε διαφορετικά χρονικά σημεία, άλλα εξ αυτών πριν από την 1.1.2006 και άλλα μετά την 1.1.2006. Κρίσιμο στοιχείο για την επιβολή του τέλους συναλλαγής στις εν λόγω περιπτώσεις είναι τουλάχιστον ένα από τα ακίνητα ή τα εμπράγματα δικαιώματα να έχει αποκτηθεί μετά την 1.1.2006. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη για λόγους απλοποίησης και διευκόλυνσης των φορολογουμένων στις ανωτέρω περιπτώσεις.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 ορίζεται ότι η μεταβίβαση οικοδομής ή διαμερίσματος (είτε του εργολαβικού ανταλλάγματος είτε της Αντιπαροχής του οικοπεδούχου) που έχει υπαχθεί σε Φ.Π.Α. και ανεγέρθηκε από κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. επί οικοπέδου ή γηπέδου δεν υπόκειται σε τέλος συναλλαγής. Συνεπώς, κατά τη μεταβίβαση σε τρίτον – πελάτη του κατασκευαστή οικοδομής ή διαμερίσματος, που ανεγέρθηκε από τον εργολάβο είτε επί οικοπέδου με το σύστημα της αντιπαροχής είτε επί ιδιόκτητου οικοπέδου του ανωτέρω, δεν επιβάλλεται τέλος συναλλαγής στον αγοραστή, έστω κι αν έχει αποκτηθεί το οικόπεδο μετά την 1.1.2006.

Επίσης ορίζεται ότι τα ανωτέρω ισχύουν και στην περίπτωση μεταβίβασης σε κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. ποσοστών εξ αδιαίρετου οικοπέδου, επί του οποίου το πρόσωπο αυτό έχει ανεγείρει οικοδομή.

Σκοπός των ρυθμίσεων αυτών είναι η μη επιβάρυνση του αγοραστή (του τρίτου – πελάτη του εργολάβου ή του ίδιου του εργολάβου – κατασκευαστή κατά περίπτωση) με έναν πρόσθετο φόρο πλέον του Φ.Π.Α..

Άρθρο 12 Φορολογητέα αξία

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 ορίζεται ως βάση υπολογισμού του τέλους συναλλαγής η αξία του μεταβιβαζόμενου ακινήτου, η οποία

προσδιορίζεται σύμφωνα με το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων ή με το σύστημα των συγκριτικών στοιχείων (όπου δεν εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα), σε περίπτωση δε που το δηλούμενο τίμημα (ή το εκπλειστηρίασμα επί αναγκαστικού ή εκουσίου πλειστηριασμού) είναι μεγαλύτερο της αξίας που προκύπτει με την εφαρμογή των ανωτέρω συστημάτων υπολογισμού της αξίας, το τέλος συναλλαγής υπολογίζεται με βάση το μεγαλύτερο τίμημα (ή εκπλειστηρίασμα).

Άρθρο 13 Υποκείμενο του τέλους

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ως υποκείμενο του τέλους συναλλαγής ο αγοραστής του ακινήτου ή του εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου. Διευκρινίζεται δε ότι ως αγοραστής νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αποκτά ακίνητο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος.

Άρθρο 14 Καταβολή του τέλους

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι το τέλος συναλλαγής καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Άρθρο 15 Συντελεστής του τέλους

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 ορίζεται ο συντελεστής του τέλους συναλλαγής σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος. Σκοπός της θέσπισης σημαντικά χαμηλότερου συντελεστή για το τέλος συναλλαγής σε σύγκριση με τους συντελεστές υπολογισμού του καταργούμενου φόρου μεταβίβασης ακινήτων είναι η ελάφρυνση των φορολογουμένων κατά την αγορά ακινήτων.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 ορίζεται ότι σε περίπτωση διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων το τέλος συναλλαγής υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας των ακινήτων που λαμβάνει ο καθένας. Με τη ρύθμιση αυτή απλοποιείται ο τρόπος υπολογισμού του επιβαλλόμενου τέλους συναλλαγής σε σύγκριση με τον τρόπο υπολογισμού του καταργούμενου φόρου μεταβίβασης ακινήτων στις περιπτώσεις συμβάσεων διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων.

Άρθρο 16 Απαλλαγές

Με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζονται περιοριστικά οι απαλλαγές από το τέλος συναλλαγής, οι οποίες απαγορεύονται από λόγους κοινωνικής πολιτικής (περ. β', ιβ' και ιγ'), φορολογικής ελάφρυνσης των αγροτών (περ. γ'), ενίσχυσης της αγροτικής οικονομίας (περ. θ'), λόγους αναπτυξιακής πολιτικής και ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας (περ. δ', ε', ι', ια' και ιδ'). Επίσης, απαλλάσσονται το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και οι Ο.Τ.Α. (περ. α', στ'), τα οποία απαλλάσσονται από κάθε φόρο

και τέλος, καθώς και οι ιεροί ναοί και οι ιερές μονές, λόγω του σκοπού που επιτελούν. Επιπλέον, δεν υπάγεται σε τέλος συναλλαγής η ανάκληση της απαλλοτρίωσης (περ. ζ'), διότι η απαλλοτρίωση επιβάλλεται με κυριαρχική ενέργεια της Διοίκησης. Τέλος, απαλλάσσεται η μεταβίβαση ακινήτων από μη κερδοσκοπικό οικοδομικό συνεταιρισμό στα μέλη του (περ. η'), καθόσον αφ' ενός μεν οι εν λόγω συνεταιρισμοί συστήνονται με αποκλειστικό σκοπό τη διευκόλυνση των μελών τους για τη στέγασή τους, αφ' ετέρου δε τα ακίνητα που αποκτούν αποτελούν κατ' ουσίαν ακίνητη περιουσία των μελών τους.

Περαιτέρω, με το δεύτερο εδάφιο της ίδιας διάταξης διευκρινίζεται ότι κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αφορά απαλλαγές από φόρους ή τέλη, πλην των ανωτέρω, δεν έχει εφαρμογή για το τέλος συναλλαγής. Ο περιορισμός των απαλλαγών από το τέλος συναλλαγής, σε σύγκριση με τις απαλλαγές από τον καταργούμενο φόρο μεταβίβασης ακινήτων, δικαιολογείται εν όψει της θέσπισης σημαντικά χαμηλότερου συντελεστή για τον υπολογισμό του τέλους σε σχέση με τους συντελεστές του φόρου μεταβίβασης, έτσι ώστε η φορολογική επιβάρυνση κατά την αγορά ακινήτων να είναι ελάχιστη.

Άρθρο 17

Επιστροφή του τέλους, υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημοσίων Αρχών και λοιπές διαδικασίες

Με την προτεινόμενη διάταξη γίνεται παραπομπή στις σχετικές διατάξεις του α.ν. 1521/1950, όπως ισχύουν, για τη ρύθμιση των θεμάτων που αναφέρονται στη διάταξη αυτή, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που δε ρυθμίζεται διαφορετικά στις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 18

Παραγραφή

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του τέλους παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η οικεία δήλωση. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του τέλους παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών.

Άρθρο 19

Εξουσιοδοτική διάταξη

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, προκειμένου με απόφασή του να καθορίζει τον τύπο και το περιεχόμενο της δήλωσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΛΟΙΠΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 20

Φορολογία κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 ρυθμίζονται θέματα φορολόγησης της επικαρπίας κατά τη συνένωση αυτής με την ψιλή κυριότητα, προκειμένου

να αντιμετωπιστούν περιπτώσεις μεθόδευσης φοροαποφυγής.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 απλουστεύεται η διαδικασία υποβολής διορθωτικών δηλώσεων στοιχείων της αντικειμενικής αξίας ακινήτων, με στόχο τη διευκόλυνση των φορολογούμενων και την αποφυγή της συσσώρευσης υποθέσεων στα διοικητικά δικαστήρια.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 διορθώνεται τυπογραφικό λάθος που από παραδρομή είχε περιληφθεί στην κωδικοποίηση της νομοθεσίας για τη φορολογία κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών. Δεν πρόκειται δηλαδή για νέα διάταξη ή τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας, αφού ο ν. 2961/2001 δεν αποτελεί νέο νομοθέτημα αλλά κωδικοποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας, η οποία εξακολουθεί να ισχύει και μετά την ένταξή της σε κάποιο κώδικα.

4. Με την προτεινόμενη διάταξη των παραγράφων 4 και 9 αναπροσαρμόζονται τα απαλλασσόμενα ποσά κατά την απόκτηση πρώτης κατοικίας αιτία θανάτου ή γονικής παροχής, λόγω της αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, για την ενίσχυση και ανακούφιση της οικογένειας.

5. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 5 τροποποιούνται οι κλίμακες υπολογισμού του φόρου κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών με στόχο την ελάφρυνση των φορολογούμενων ιδίως κατά την απόκτηση μικρών και μεσαίων περιουσιών. Με την ένταξη των εγγονών στην Α' κατηγορία υπολογισμού του φόρου ενισχύεται η οικογένεια και διευκολύνεται στη ρύθμιση της περιουσιακής της κατάστασης, χωρίς να απαιτείται να γίνονται διαδοχικές μεταβιβάσεις των ίδιων περιουσιακών στοιχείων (από παππούδες σε γονείς και από γονείς σε εγγόνια).

6. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 6 ορίζεται ότι κατά τεκμήριο θεωρείται δωρεά η συνένωση επικαρπίας και ψιλής κυριότητας, όταν η ψιλή κυριότητα αποκτάται με αγορά και η επικαρπία παρακρατείται ή μεταβιβάζεται για ορισμένο χρόνο προκειμένου να αντιμετωπισθούν περιπτώσεις μεθόδευσης φοροαποφυγής.

7. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 7 αυξάνεται, λόγω της αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, για την ενίσχυση και ανακούφιση της οικογένειας, το ποσό μέχρι του οποίου θεωρείται ότι η παροχή περιουσίας στο τέκνο από οποιονδήποτε γονέα του (γονική παροχή), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1509 του Α.Κ., είτε για τη δημιουργία ή τη διατήρηση οικονομικής ή οικογενειακής αυτοτέλειας είτε για την έναρξη ή την εξακολούθηση επαγγέλματος, δεν υπερβαίνει το μέτρο το οποίο επιβάλλουν οι περιστάσεις.

8. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 7 αυξάνεται σε χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ το ανώτατο όριο της αξίας της επιπλέον έκτασης, για την οποία δεν οφείλεται φόρος σε περίπτωση επανάληψης ή διόρθωσης συμβολαίου δωρεάς ή γονικής παροχής ως προς την έκταση του μεταβιβαζόμενου ακινήτου. Η τροποποίηση κρίθηκε επιβεβλημένη λόγω της αύξησης των αξιών των ακινήτων.

9. Με την προτεινόμενη διάταξη των παραγράφων 8 και 11 καθορίζεται ως στοιχείο που αναγράφεται υποχρεωτικά στις υποβαλλόμενες δηλώσεις φόρου κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, ο αριθμός φορολογικού μητρώου των υπόχρεων, αντί του ονόματος του

αντικλήτου, ως ίσχυε μέχρι σήμερα. Και τούτο γιατί στις φορολογίες αυτές ο αντίκλητος δεν υπεισέρχεται στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του φορολογουμένου, αλλά παραλαμβάνει απλώς τα έγγραφα της Δ.Ο.Υ. που απευθύνονται στον υπόχρεο σε φόρο.

10. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 9 αναδιατυπώνονται οι σχετικές διατάξεις που αφορούν την ανάκληση δηλώσεων φόρου κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, προκειμένου αφ' ενός να διευκολύνονται τόσο οι υπηρεσίες όσο και οι φορολογούμενοι και αφ' ετέρου να αποφεύγεται η συσσώρευση υποθέσεων στα διοικητικά δικαστήρια.

11. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 10 διπλασιάζεται ο χρόνος εξόφλησης του οφειλόμενου φόρου κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών με στόχο αφ' ενός την οικονομική ελάφρυνση των φορολογουμένων που αποκτούν περιουσία με κάποια από τις αιτίες αυτές, με τη μείωση της μέσης μηνιαίας επιβάρυνσης αυτών, και αφ' ετέρου την εξυπηρέτηση αυτών, με τη μετάβασή τους στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες σε πιο αραιά χρονικά διαστήματα.

12. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 12 τροποποιείται η διαδικασία ακύρωσης ή τροποποίησης οριστικών πράξεων της Δ.Ο.Υ. στη φορολογία κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, ώστε αφ' ενός να εναρμονιστεί με την ακολουθούμενη στη φορολογία εισοδήματος διαδικασία και αφ' ετέρου να διευκολυνθούν τόσο οι υπηρεσίες όσο και οι φορολογούμενοι με την αποφυγή συσσώρευσης υποθέσεων στα διοικητικά δικαστήρια και την καθυστέρηση της διεκπεραίωσης των εκκρεμών στις Δ.Ο.Υ. υποθέσεων.

13. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 13 παρατείνεται για μια πενταετία η προθεσμία παραγραφής των υποθέσεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, προκειμένου να διευκολυνθούν οι συναλλαγές και οι υπηρεσίες, αφού στις υποθέσεις αυτές δεν απαιτείται η έκδοση και προσκόμιση του οικείου πιστοποιητικού.

Άρθρο 21

Φορολογία μεταβίβασης ακινήτων

1. Με την παράγραφο 1 αντικαθίσταται το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του α.ν. 1521/1950. Με την προτεινόμενη διάταξη αυξάνεται σε χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ το ανώτατο όριο της αξίας της επιπλέον έκτασης, για την οποία δεν οφείλεται φόρος σε περίπτωση επανάληψης ή διόρθωσης συμβολαίου ως προς την έκταση του μεταβιβαζόμενου ακινήτου. Η τροποποίηση κρίνεται επιβεβλημένη λόγω της αύξησης των αξιών των ακινήτων και προς διευκόλυνση των φορολογούμενων.

2. Με την παράγραφο 2 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του α.ν. 1521/1950. Με την προτεινόμενη διάταξη αυξάνεται σε χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ το ανώτατο όριο της αξίας της επιπλέον έκτασης, για την οποία δεν οφείλεται φόρος σε περίπτωση απόκτησης με μεταβιβαστικό συμβόλαιο ακινήτου με επιφάνεια μεγαλύτερη της κτηθείσης δυνάμει του αρχικού τίτλου κτήσης από επαχθή αιτία. Η τροποποίηση κρίνεται επιβεβλημένη λόγω της αύξησης των αξιών των ακινήτων και προς διευκόλυνση

των φορολογούμενων.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζονται τα ακόλουθα:

α) Σε περίπτωση σύνταξης οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων σε εκτέλεση προσυμφώνου εντός της τασσόμενης προθεσμίας των δύο (2) ετών (από την κατάρτιση του προσυμφώνου), λαμβάνεται ο χρόνος κατάρτισης του προσυμφώνου όχι μόνο για τον καθορισμό των φορολογητέας αξίας αλλά και για τον καθορισμό των φορολογικών συντελεστών, και τούτο προκειμένου να αποφευχθούν περιπτώσεις καταστρατήγησης της υφιστάμενης φορολογικής νομοθεσίας.

β) Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σε περίπτωση σύνταξης οριστικού συμβολαίου σε εκτέλεση προσυμφώνου αγοράς ακινήτου, για τον υπολογισμό του φόρου λαμβάνονται υπόψη και τα κτίσματα και λοιπές βελτιώσεις, έστω και αν πραγματοποιούνται από τον εκ προσυμφώνου αγοραστή.

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι οι προσθήκες (κτίσματα) και λοιπές βελτιώσεις, οι οποίες αποδεδειγμένα πραγματοποιήθηκαν από τον εκ προσυμφώνου αγοραστή, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της φορολογητέας αξίας του ακινήτου, εφόσον κατά τη σύνταξη του προσυμφώνου καταβλήθηκε εξ ολοκλήρου το συμφωνηθέν τίμημα και παραδόθηκε συγχρόνως η χρήση, νομή και κατοχή του ακινήτου στον αγοραστή. Και τούτο γιατί με την ολοσχερή εξόφληση του συμφωνηθέντος τιμήματος από τον αγοραστή και την ταυτόχρονη παράδοση σε αυτόν της χρήσης, νομής και κατοχής του ακινήτου αποξενώνεται ουσιαστικά από αυτό ο εκ προσυμφώνου πωλητής και περιέρχεται υπό την άμεση φυσική εξουσία του εκ προσυμφώνου αγοραστή, έστω και αν δε συντάχθηκε το οριστικό συμβόλαιο. Ως εκ τούτου, κρίνεται δυσμενής η επιβολή φόρου και για την αξία των, εν τω μεταξύ ανεγερθέντων με δαπάνες του αγοραστή, κτισμάτων.

Η ρύθμιση αυτή αφορά όλες τις περιπτώσεις σύνταξης οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων σε εκτέλεση προσυμφώνων, ανεξάρτητα από το χρόνο σύνταξης του προσυμφώνου ή του οριστικού συμβολαίου.

4. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 13 του ν. 3091/2002, που αντικατέστησε τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950, από παραδρομή δε συμπεριλήφθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 16 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του ν. 2961/2001. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 4 αποκαθίσταται η παραδρομή αυτή, με σκοπό την αντιμετώπιση των κενών νόμου ως προς τον τρόπο προσδιορισμού της αξίας της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας και της οίκησης στις περιπτώσεις φορολόγησής τους.

5. Με την παράγραφο 5 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980. Με την προτεινόμενη διάταξη αυξάνονται τα αφορολόγητα ποσά για την αγορά πρώτης κατοικίας, λόγω της αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, για ενίσχυση και ανακούφιση της οικογένειας.

6. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 6 διευκρινίζεται ότι οι μεταβιβάσεις που αποτελούν αντικείμενο του Φ.Α.Υ. δεν υπόκεινται σε φόρο μεταβίβασης ακινήτων, δεδομένου ότι στις μεταβιβάσεις στις οποίες ο πωλητής είναι υπόχρεος σε Φ.Α.Υ., ο αγοραστής δεν βαρύνεται με Φ.Μ.Α..

Άρθρο 22

Σύνταξη οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων
σε εκτέλεση προσυμφώνων

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για τη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων, σε κάθε μεταβίβαση ακινήτου με επαχθή αιτία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται, πριν από τη σύνταξη του μεταβιβαστικού συμβολαίου να επιδώσουν κοινή δήλωση φόρου μεταβίβασης στον προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., στην περιφέρεια της οποίας βρίσκεται το ακίνητο. Όταν πρόκειται για φυσικά πρόσωπα, η δήλωση υποβάλλεται από τους ίδιους ή τους πληρεξούσιους ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους (άρθρο 7 του α.ν. 1521/1950).

Από τις διατάξεις των άρθρων 81 του ν. 2238/1994, 32 του ν. 2459/1997 και 105 του ν. 2961/2001 προβλέπεται ότι απαγορεύεται η σύνταξη μεταβιβαστικού συμβολαίου χωρίς την προσκόμιση από τον εκ προσυμφώνου πωλητή των οριζόμενων από αυτές πιστοποιητικών. Επίσης προβλέπεται ότι κατά την κατάρτιση των συμβολαίων αυτών είναι υποχρεωτική η προσκόμιση του αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας του πωλητή και η αναγραφή του αριθμού φορολογικού μητρώου αυτού.

Μέχρι 31.12.1997 είχαν συνταχθεί πολλά προσύμφωνα μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία με δικαίωμα κατάρτισης οριστικού συμβολαίου με αυτοσύμβαση από τον αγοραστή, για τα οποία είναι δυσχερές η κατάρτιση των οριστικών συμβολαίων λόγω της αδυναμίας του αγοραστή να προσκομίσει τα πιο πάνω απαιτούμενα πιστοποιητικά για λογαριασμό του πωλητή και της υπογραφής της οικείας φορολογικής δήλωσης από τον πωλητή.

Για τους λόγους αυτούς, με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 23 παρέχεται προθεσμία ενός (1) έτους από τη δημοσίευση του παρόντος για την κατάρτιση με αυτοσύμβαση οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία, χωρίς τη συνυποβολή της δήλωσης φόρου μεταβίβασης και από τον πωλητή και την προσκόμιση από αυτόν των από το νόμο προβλεπόμενων πιστοποιητικών.

Άρθρο 23

Δήλωση στοιχείων ακινήτων

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζουν τους υπόχρεους σε δήλωση στοιχείων ακινήτων. Οι δηλώσεις αυτές αποσκοπούν στη δημιουργία Περιουσιολογίου, το οποίο θα εμφανίζει το σύνολο της ακίνητης περιουσίας, που έχει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Για το σκοπό αυτόν κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, κατοικία ή έδρα του, που έχει εμπράγματο δικαίωμα πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας ή οίκησης σε ακίνητο που βρίσκεται στην Ελλάδα, υποχρεούται να υποβάλλει δήλωση στοιχείων ακινήτων.

Η δήλωση στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται μόνο μία φορά από κάθε υπόχρεο, ενώ δήλωση μεταβολής στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται μόνο σε περίπτωση μεταβολής της περιουσιακής ή οικογενειακής κατάστασης του υποχρέου την 1η Ιανουαρίου κατά το αντίστοιχο έτος, έτσι ώστε το Περιουσιολόγιο να είναι πάντα ενημερωμένο με ορθά στοιχεία.

Η πρώτη υποβολή δηλώσεων στοιχείων ακινήτων έχει ήδη γίνει το έτος 2005. Έτσι, για το 2006 και επόμενα έτη υποχρέωση υποβολής δηλώσεων έχουν μόνο όσα

φυσικά πρόσωπα απέκτησαν ακίνητα σε επόμενο έτος από το έτος πρώτης καταγραφής (2005) ή έχουν οποιαδήποτε μεταβολή στην περιουσιακή ή οικογενειακή τους κατάσταση. Ανάλογη υποχρέωση έχουν και τα νομικά πρόσωπα, τα οποία είναι υπόχρεα σε δήλωση στοιχείων ακινήτων ή των μεταβολών αυτών εντός του οικείου έτους ανεξάρτητα από το αν για το έτος αυτό έχουν υποχρέωση δήλωσης φορολογίας εισοδήματος (π.χ. εταιρείες με υπερδωδεκάμηνη χρήση).

Επειδή στόχος είναι η πλήρης καταγραφή των ακινήτων, από την υποχρέωση δήλωσης στοιχείων ακινήτων εξαιρείται μόνο το Δημόσιο εν στενή εννοία και κανένα άλλο νομικό πρόσωπο (π.χ. νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, Ο.Τ.Α., μη κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα κ.λπ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 24

Δαπάνες επιχειρήσεων

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού προστίθενται στην παράγραφο 1 του άρθρου 31 του ν. 2238/1994 οι περιπτώσεις σ', τ', υ', φ', χ', ψ', ω' βάσει των οποίων αναγνωρίζονται ως φορολογικά εκπεστές δαπάνες οι ακόλουθες περιπτώσεις δαπανών:

σ) Τα έξοδα ταξιδιών με τα οποία επιβαρύνεται η επιχείρηση για τη μετάβαση, διαμονή και διατροφή στην αλλοδαπή, διευθυντικών και άλλων στελεχών, καθώς και αντιπροσώπων ή ειδικών επιστημόνων που την εκπροσωπούν με τον περιορισμό ότι τα έξοδα διατροφής δεν μπορούν να είναι μεγαλύτερα από το κόστος διαμονής. Οι διατάξεις της περίπτωσης αυτής ισχύουν με την προϋπόθεση, ότι ο σκοπός του ταξιδιού συνδέεται με την ασκούμενη δραστηριότητα της επιχείρησης.

Με τη ρύθμιση αυτή επιλύεται οριστικά το θέμα της αναγνώρισης των πιο πάνω δαπανών που αποτελούσε πάντοτε σημείο τριβής μεταξύ των επιχειρήσεων και των ελεγκτικών αρχών.

τ) Τα ποσά που καταβάλλει η επιχείρηση για τη διαμονή εργαζομένων της σε ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια ή οικίες που βρίσκονται σε διαφορετικό μέρος από τον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους, λόγω εκτός έδρας εργασίας. Οι πιο πάνω διατάξεις ισχύουν με την προϋπόθεση, ότι η απόσταση του τόπου εργασίας και προσωρινής διαμονής των εργαζομένων που απασχολούνται εκτός έδρας απέχει από τη μόνιμη κατοικία τους εκατό (100) χιλιόμετρα και άνω και επιπλέον, τα δικαιολογητικά έχουν εκδοθεί στο όνομα της επιχείρησης.

υ) Το ανταποδοτικό τέλος που καταβάλλει μία επιχείρηση λόγω της συμμετοχής της σε συλλογικό σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του ν. 2939/2001. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αυτού από τις επιχειρήσεις οι οποίες λειτουργούν ως συλλογικά συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης των απορριμμάτων συσκευασιών.

φ) Τα δώρα που καταβάλλει η επιχείρηση σε πελάτες της, που μπορεί να είναι άλλες επιχειρήσεις ή όχι (φυσικά πρόσωπα, νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, κ.λπ.), εφόσον φέρουν την επωνυμία της και έχει καταβάλλει το αναλογούν δημοτικό τέλος για τη συνολική αξία των δώρων αυτών.

Το ποσό της δαπάνης που εκπίπτει με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δεκαπέντε (15) ευρώ για κάθε δώρο χωριστά. (μονάδα)

χ) Οι παροχές σε είδος ή σε χρήμα που παρέχει η επιχείρηση σε εργαζομένους της για την επιβράβευση της απόδοσής τους με την προϋπόθεση, ότι για τις παροχές αυτές έχουν καταβληθεί οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές.

ψ) Ποσοστό 50% των εξόδων κινητής τηλεφωνίας που πραγματοποιούν οι εργαζόμενοι της με κινητά τηλέφωνα της επιχείρησης.

ω) Τα ποσά που καταβάλλει η επιχείρηση για την οργάνωση ενημερωτικών ημεριδών και συναντήσεων του προσωπικού της ή των πελατών της, τα οποία αφορούν την ενημέρωσή τους σε θέματα στρατηγικής της επιχείρησης, οριοθέτησης μελλοντικών στόχων, εισαγωγής νέων προϊόντων στην αγορά κ.λπ..

Οι διατάξεις της περίπτωσης αυτής ισχύουν με την προϋπόθεση, ότι οι εκδηλώσεις αυτές πραγματοποιούνται στο νομό που εδρεύει η επιχείρηση ή σε άλλο μέρος στο οποίο λειτουργεί υποκατάστημά της.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού παρέχεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις διανομής και παροχής φυσικού αερίου να σχηματίζουν κάθε χρόνο, πρόβλεψη για την απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων τους η οποία υπολογίζεται με ποσοστό 1% επί της αξίας που αναγράφεται στους εκδιδόμενους προς τους καταναλωτές λογαριασμούς. Η πιο πάνω ρύθμιση κρίνεται σκόπιμη, καθόσον λόγω της επικείμενης χρησιμοποίησης του φυσικού αερίου ως κύρια μορφή ενέργειας, οι εταιρίες διανομής και παροχής φυσικού αερίου έχουν επισφάλειες από ανεξόφλητους λογαριασμούς πελατών τους.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού τροποποιείται η περίπτωση ρ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ν. 2238/1994. Με τις νέες διατάξεις προβλέπεται, ότι από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων εκπίπτει η δαπάνη αγοράς ειδικής ενδυμασίας του προσωπικού τους, η οποία επιβάλλεται όχι μόνο για λόγους υγιεινής ή ασφάλειας, αλλά και ομοιόμορφης εμφάνισης, ως απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως για παράδειγμα των εργαζομένων σε τράπεζες, πολυκαταστήματα κ.λπ..

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού προστίθεται νέα παράγραφος 16 στο άρθρο 31 του ν. 2238/1994 και οι παράγραφοι 16,17, 18 αναριθμούνται σε 17, 18 και 19.

Με τις διατάξεις της νέας παραγράφου 16 προβλέπεται η μη αναγνώριση των ποσών που καταβάλλουν οικειοθελώς οι επιχειρήσεις σε εργαζομένους τους ή σε τρίτους, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο 31 του ν. 2238/1994. Από το γενικό αυτόν κανόνα εξαιρούνται οι αμοιβές ή αποζημιώσεις που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για παρεχόμενες υπηρεσίες, ή υποχρεωτικά βάσει νόμου.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού προστίθεται νέο εδάφιο στην παράγραφο 19 του άρθρου 31 του ν. 2238/1994, βάσει του οποίου προβλέπεται η έκδοση κάθε χρόνο, από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών απόφασης στην οποία περιλαμβάνονται οι δαπάνες που δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα. Τονίζεται ότι οι μη εκπιπόμενες αυτές δαπάνες μπορούν να αμφισβητηθούν από τις επιχει-

ρήσεις κατά τους διενεργούμενους φορολογικούς ελέγχους. Η απαρίθμηση των δαπανών αυτών περιορίζει τα περιθώρια υποκειμενικών κρίσεων και κατ' επέκταση κατοχυρώνει ελεγκτές και ελεγχόμενους και εξυπηρετεί πληρέστερα το στόχο της αντικειμενικότητας και της διαφάνειας.

Άρθρο 25

Παράταση προθεσμιών

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 παρατείνεται για μια ακόμα δεκαετία, από τη λήξη της, η παροχή στους μόνιμους κατοίκους των μικρών νησιών με πληθυσμό κάτω των 3.100 κατοίκων των απαλλαγών και μειώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 118 του Κ.Φ.Ε. (ν. 2238/1994), στις οποίες περιλαμβάνεται η αύξηση κατά 50% του πρώτου αφορολόγητου κλιμακίου εισοδήματος της κλίμακας μισθωτών και η μείωση κατά 40% των συντελεστών φορολογίας που προβλέπονται από την παράγραφο 1 των άρθρων 10 και 109 του Κ.Φ.Ε. για τα κέρδη που προκύπτουν από δραστηριότητες που ασκούν στα νησιά αυτά νομικά πρόσωπα, κοινοπραξίες και κοινωνίες αστικού δικαίου. Δηλαδή οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 118 του Κ.Φ.Ε., που ισχύουν με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης α' του άρθρου 40 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α') και της παραγράφου 5 του άρθρου 118 του Κ.Φ.Ε., για εισοδήματα που αποκτώνται μέχρι την 31.12.2005, θα συνεχίσουν να ισχύουν για εισοδήματα που θα αποκτηθούν μέχρι 31.12.2015, ενώ οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 118 του Κ.Φ.Ε., που ισχύουν με βάση την παράγραφο 5 του άρθρου 118 μέχρι 18.2.2007, θα συνεχίσουν να ισχύουν μέχρι 18.2.2017.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 παρατείνεται η ισχύς των διατάξεων του ν. δ. 1297/1972 μέχρι και το τέλος του έτους 2008, προκειμένου να δημιουργηθούν μεγάλες οικονομικές μονάδες, οι οποίες θα έχουν τη δυνατότητα να ανταπεξέλθουν στον αυξανόμενο διεθνή επιχειρηματικό ανταγωνισμό και δεδομένου, ότι οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν στην ιδιοκτησία τους πολλά ακίνητα προτιμούν να μετασχηματίζονται με βάση τις διατάξεις του νομοθετήματος αυτού και όχι με βάση αυτές του ν. 2166/1993.

Άρθρο 26

Λοιπές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αυξάνονται τα όρια του ετήσιου εισοδήματος, τα οποία δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα πρόσωπα που ορίζονται στο άρθρο 7 του Κ.Φ.Ε. (τέκνα, γονείς κ.τ.λ.) που συνοικούν με τον φορολογούμενο, για να τον βαρύνουν, προκειμένου να έχει αυτός ορισμένες φορολογικές ελαφρύνσεις. Οι ρυθμίσεις αυτές κρίνονται αναγκαίες για την προσαρμογή αυτών των διατάξεων στις σημερινές οικονομικές συνθήκες.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κ.Φ.Ε..

Με τις προτεινόμενες διατάξεις περιορίζεται η απαλλαγή του τεκμαρτού εισοδήματος που προκύπτει από δωρεάν παραχώρηση της χρήσης κατοικίας από τον γονέα που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τα τέκνα του και αντίστροφα στα μέχρι εκατό τετραγωνικά μέτρα εμβαδού κατοικία, φορολογουμένης της τυχόν

πάνω από τα εκατό τετραγωνικά μέτρα επιφάνειάς της.

Οι προτεινόμενες διατάξεις αποσκοπούν στην αποφυγή καταστρατηγήσεων που παρατηρήθηκαν κατά την δωρεάν παραχώρηση μεγάλης επιφάνειας κατοικιών από γονείς προς τέκνα και αντίστροφα.

3. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, οι περιπτώσεις ιγ', ιδ' και ιε' του άρθρου 18 του Κ.Φ.Ε. αναριθμούνται σε ιδ', ιε' και ιστ' και προστίθεται νέα περίπτωση ιγ'.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καταργείται το τεκμήριο διαβίωσης των σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσης με ξένη σημαία, κυριότητας ή κατοχής μόνιμων κατοίκων εξωτερικού.

Η κατάργηση αυτή κρίνεται σκόπιμη προκειμένου να ενισχυθεί ο θαλάσσιος τουρισμός της χώρας μας και να αρθούν οι δυσκολίες που προέκυπταν από την εφαρμογή του τεκμηρίου διαβίωσης των σκαφών αναψυχής με ξένη σημαία των μόνιμων κατοίκων εξωτερικού (αδυναμία παρακολούθησης σκαφών, υποχρέωση εισαγωγής και στη συνέχεια επανεξαγωγή συναλλάγματος κ.ά.)

4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι λόγω της μείωσης των συντελεστών φορολογίας νομικών προσώπων που έγινε με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν. 3296/2004 και ισχύει και για τις αλλοδαπές επιχειρήσεις που αποκτούν εισοδήματα από πηγή κείμενη στην Ελλάδα ή από τη μόνιμη εγκατάστασή τους στη χώρα μας, κρίνεται απαραίτητη, για λόγους ενιαίας φορολογικής αντιμετώπισης, να μειωθεί από 35% σε 29% για τη χρήση 2006 και στη συνέχεια σε 25%, ο συντελεστής παρακράτησης φόρου που γίνεται στους τόκους που αποκτούν αλλοδαπές επιχειρήσεις χωρών με τις οποίες δεν υφίσταται σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας.

5. Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 9 του ν. 2992/2002. Η κατάργηση αυτή κρίνεται απαραίτητη μετά την κατάργηση της δυνατότητας σχηματισμού του ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων των άρθρων 2 και 3 του ν. 3220/2004, για λόγους ενιαίας αντιμετώπισης του θέματος αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ, ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Α.Ν. 89/1967

«ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ» (ΦΕΚ 132 Α')

I. Γενικά

Με την εισαγωγή του νομοθετικού πλαισίου του α.ν. 89/1967 επιχειρήθηκε η προσέλκυση στην Ελλάδα ξένων επενδύσεων μέσω της παροχής εκτενών φορολογικών, δασμολογικών και άλλων κινήτρων στις ξένες εμποροβιομηχανικές εταιρείες και στο αλλοδαπό προσωπικό τους, που θα επέλεγαν να εγκατασταθούν στη χώρα, προκειμένου να διεξάγουν από αυτήν οικονομικές δραστηριότητες εκτός αυτής.

Το έτος 2001, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πληροφόρησε την Ελλάδα ότι τα μέτρα σχετικά με τις αλλοδαπές εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις που καλύπτονται από τον α.ν. 89/1967 συνιστούσαν καθεστώς υφιστάμενης κρατικής ενίσχυσης και ότι η Ελλάδα όφειλε να λάβει μέτρα ώστε (α) όλες οι επιχειρήσεις, οι οποίες

επωφελούνται από το φορολογικό καθεστώς που θεσπίζει ο α.ν. 89/1967, να παύσουν να επωφελούνται από το καθεστώς αυτό το αργότερο μέχρι 31.12.2005 και (β) οι ελληνικές αρχές να παύσουν να χορηγούν τα ευεργετήματα του καθεστώτος σε νέους αιτούντες από την ημερομηνία αποδοχής των μέτρων που πρότεινε η Επιτροπή.

Σε συμμόρφωση με τις ανωτέρω υποδείξεις, η Ελλάδα ψήφισε το νόμο 2992/2002, η διάταξη του άρθρου 12 του οποίου προέβλεψε επί λέξει ότι:

«1. Οι δασμολογικές και φορολογικές απαλλαγές και διευκολύνσεις που προβλέπονται στον α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α') δεν εφαρμόζονται για τις αλλοδαπές εμποροβιομηχανικές εταιρείες που εγκαθίστανται στην Ελλάδα από την 1η Ιανουαρίου 2002 και μετά.

2. Για τις επιχειρήσεις της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίες έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του α.ν. 89/1967 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2001, οι δασμολογικές και φορολογικές απαλλαγές και διευκολύνσεις του νομοθετήματος αυτού εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2005.»

Στην Ελλάδα δραστηριοποιούνται σήμερα 230 περίπου εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις, οι οποίες εμπίπτουν στο καθεστώς του α.ν. 89/1967 και οι οποίες, μετά την 31.12.2005, θα ευρεθούν σε νομοθετικό κενό ως προς το καθεστώς φορολόγησής τους. Εν τούτοις, οι επιχειρήσεις αυτές απασχολούν έναν σημαντικό αριθμό εργαζομένων και η εξακολούθηση της δραστηριότητάς τους κρίνεται επωφελής για την εθνική οικονομία. Η παροχή φορολογικών και δασμολογικών απαλλαγών προς τις επιχειρήσεις αυτές δεν είναι, βέβαια, περαιτέρω δυνατή. Ωστόσο, πολλές από τις υφιστάμενες εταιρείες του α.ν. 89/1967 θα επιθυμούσαν να παραμείνουν στην Ελλάδα, ακόμη και μετά την κατάργηση των φορολογικών και δασμολογικών απαλλαγών τις οποίες απολαμβάνουν μέχρι σήμερα.

Διαπιστώνεται, εξάλλου, ότι οι περισσότερες από αυτές τις επιχειρήσεις παρέχουν στην πραγματικότητα συντονιστικές και διοικητικές υπηρεσίες σε συνδεδεμένες με αυτές επιχειρήσεις που κείνται εκτός Ελλάδας. Ένα πρόσφορο, δίκαιο και σύμφωνο με τις επιταγές του ευρωπαϊκού δικαίου νομοθετικό και φορολογικό σχήμα, στο οποίο οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν να υπαχθούν προκειμένου να εξακολουθήσουν ομαλά τη λειτουργία τους, είναι το σχήμα του συντονιστικού κέντρου (Business Coordination Center) σε συνδυασμό με την, προβλεπόμενη από τον ΟΟΣΑ, μέθοδο cost – plus για τον υπολογισμό των χρεώσεων ομίλου επιχειρήσεων.

Με το φερόμενο για ψήφιση νομοσχέδιο τροποποιείται ήδη το νομοθετικό πλαίσιο του α.ν. 89/1967, έτσι ώστε να παρέχεται ένα σαφές και λειτουργικό, συμβατό προς το ευρωπαϊκό δίκαιο, νομοθετικό πλαίσιο για τη λειτουργία των επιχειρήσεων αυτών, αλλά και άλλων επιχειρήσεων, ελληνικών και αλλοδαπών, οι οποίες θα θελήσουν να κάνουν χρήση των σχετικών διατάξεων.

II. Θεμελιώδεις αρχές και κατευθύνσεις του φερόμενου για ψήφιση νομοσχεδίου

Τα κυριότερα χαρακτηριστικά του νομοσχεδίου έχουν ως εξής:

Το νομοσχέδιο παρέχει τη δυνατότητα να υπαχθούν στις διατάξεις του υφιστάμενες εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις που διέπονται σήμερα από τον α.ν. 89/1967, αλλά και νέες επιχειρήσεις, εφόσον δραστηριο-

ποιούνται αποκλειστικά στην παροχή συντονιστικών-διοικητικών υπηρεσιών σε συνδεδεμένες με αυτές εκτός Ελλάδας επιχειρήσεις.

Η δυνατότητα παρέχεται τόσο σε ελληνικές όσο και σε αλλοδαπές επιχειρήσεις. Η υπαγωγή γίνεται ύστερα από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης και την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης.

Τα κέρδη των εν λόγω επιχειρήσεων υπόκεινται στους ισχύοντες για όλες τις επιχειρήσεις συντελεστές φόρου εισοδήματος. Ο υπολογισμός των κερδών των εν λόγω επιχειρήσεων θα λαμβάνει χώρα με τη μέθοδο cost-plus, δηλαδή με την προσθήκη ενός προκαθορισμένου ποσοστού κέρδους επί των πάσης φύσεως δαπανών και αποσβέσεων των εν λόγω εταιρειών πλην του φόρου εισοδήματος, οι οποίες τεκμηριώνονται από αντίστοιχα νόμιμα φορολογικά στοιχεία.

Το ποσοστό κέρδους που θα εφαρμόζεται επί του κόστους θα ποικίλλει και θα διαπιστώνεται με την υπουργική απόφαση χορήγησης άδειας στην εταιρεία κατόπιν ελέγχου της υπαγωγής της εταιρείας στα κριτήρια προσδιορισμού του ποσοστού κέρδους, τα οποία θέτει ο νόμος και εξειδικεύονται με κανονιστικές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Η διαπίστωση του εφαρμοζόμενου εκάστοτε ποσοστού κέρδους θα στηρίζεται ιδίως στα κριτήρια του είδους των συντονιστικών - διοικητικών υπηρεσιών που παρέχονται από την υπαγόμενη επιχείρηση, του κλάδου στον οποίο δραστηριοποιείται ο όμιλος και στις οδηγίες του ΟΟΣΑ προς τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και τις φορολογικές αρχές για τις χρεώσεις εντός ομίλων επιχειρήσεων, όπως η κριτήρια αυτά θα εξειδικευθούν περαιτέρω με την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης.

Το ποσοστό αυτό δεν θα μπορεί να είναι, πάντως, κατώτερο του 5%.

Ουδμία απαλλαγή παρέχεται στις υπαγόμενες επιχειρήσεις από άμεσους ή έμμεσους φόρους.

III. Στα επί μέρους άρθρα του νομοσχεδίου

Στο άρθρο 28

Με το άρθρο 28 του φερόμενου για ψήφιση νομοσχεδίου αντικαθίσταται το άρθρο 1 του α.ν. 89/1967. Το νέο άρθρο 28 παρέχει σε αλλοδαπές εταιρείες τη δυνατότητα να εγκαθίστανται στην Ελλάδα, εφόσον έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να παρέχουν στα κεντρικά τους καταστήματα ή σε συνδεδεμένες με αυτές, υπό την έννοια του άρθρου 42ε του ν. 2190/1920, μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα επιχειρήσεις τις υπηρεσίες που περιγράφονται σε αυτό. Προκειμένου να διασφαλισθεί η σοβαρότητα των εγκαθιστάμενων εταιρειών, η διάταξη επιβάλλει ορισμένες πρόσθετες υποχρεώσεις στις εταιρείες αυτές και συγκεκριμένα την υποχρέωση να απασχολούν έναν ελάχιστο αριθμό προσωπικού και να πραγματοποιούν έναν ελάχιστο ποσό δαπανών ετησίως.

Προβλέπεται ότι η υπαγωγή των αλλοδαπών αυτών εταιρειών στις διατάξεις του νόμου θα γίνεται με ειδική άδεια, η οποία θα χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και θα δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η άδεια θα ανακαλείται με απόφαση του ίδιου Υπουργού εφόσον διαπιστωθούν παραβάσεις του νόμου ή των όρων της άδειας.

Στο άρθρο 28

Με το άρθρο 28 του νομοσχεδίου θεσπίζεται η μέθοδος cost - plus ως μέθοδος υπολογισμού των ακαθάρι-

στων εσόδων των υπαγομένων στο καθεστώς του νόμου εταιρειών. Η μέθοδος cost - plus προτείνεται από τον ΟΟΣΑ για τον καθορισμό των συμβατικών τιμών για υπηρεσίες που παρέχονται εντός ενός ομίλου εταιρειών.

Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι τα ακαθάριστα έσοδα των εταιρειών αυτών από τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους θα προσδιορίζονται με την προσθήκη ενός ποσοστού κέρδους στο σύνολο των πάσης φύσεως εξόδων και αποσβέσεων τους πλην του φόρου εισοδήματος. Το εφαρμοζόμενο ποσοστό κέρδους θα προκύπτει από την υπαγωγή της εταιρείας στα κανονιστικά κριτήρια σχετικής υπουργικής απόφασης, για την έκδοση της οποίας εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών με το άρθρο 29 παρ. 2 του παρόντος και θα διαπιστώνεται με την απόφαση χορήγησης άδειας στην εταιρεία, ύστερα από έλεγχο Επιτροπής που συνιστάται στο Υπουργείο αυτό και θα συγκροτηθεί με απόφαση του ίδιου Υπουργού. Το ποσοστό αυτό θα ποικίλλει και πάντως δεν θα είναι κατώτερο του 5%, θα επανεξετάζεται δε ανά πενταετία ή νωρίτερα εφόσον διαφοροποιούνται σημαντικά οι συνθήκες της αγοράς. Για τον καθορισμό των ποσοστών με την κανονιστική απόφαση θα λαμβάνεται ιδίως υπόψη το είδος των υπηρεσιών που θα παρέχουν οι υπαγόμενες εταιρείες, ο κλάδος δραστηριότητας του ομίλου και οι Οδηγίες του ΟΟΣΑ για τις χρεώσεις εντός ομίλων επιχειρήσεων.

Για σκοπούς διαφάνειας και ελέγχου ορίζεται ότι τα έσοδα θα εισπράττονται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικών εμβασμάτων.

Όλα τα έξοδα, επί των οποίων θα υπολογίζεται το προκαθορισμένο ποσοστό κέρδους, θα εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματός της, με την προϋπόθεση ότι θα τεκμηριώνονται από αντίστοιχα νόμιμα παραστατικά στοιχεία που πληρούν τις προϋποθέσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Πάντως, σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο τα έσοδα της εταιρείας, όπως θα προκύπτουν από τα βιβλία που τηρεί, είναι μεγαλύτερα από τα έσοδα που προσδιορίζονται με την μέθοδο cost - plus, θα λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα που προκύπτουν από αυτά.

Στο άρθρο 29

Με τις διατάξεις του άρθρου 29 του φερόμενου για ψήφιση νομοσχεδίου αναριθμείται το άρθρο 3 του α.ν. 89/1967 σε άρθρο 5 και επαναλαμβάνεται σε αυτό η υποχρέωση όλων των δημοσίων υπηρεσιών, αρχών καθώς και των ιδιωτών να συνδράμουν την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών για την απρόσκοπτη εφαρμογή των διατάξεων του νόμου, ενώ καταργείται η πρώτη παράγραφος του άρθρου, με την οποία προβλεπόταν δυνατότητα παροχής και νέων προνομίων στις εταιρείες του α.ν. 89/1967, εκτός από αυτά που ήδη τους παρέχονταν. Εξάλλου, εισάγεται νέο άρθρο 3 στον α.ν. 89/1967, με το οποίο παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών προκειμένου να ρυθμίσει με υπουργικές αποφάσεις διάφορα ειδικότερα ζητήματα που αναφέρονται στην εφαρμογή του νόμου.

Επειδή το παλαιό καθεστώς προέβλεπε ότι οι εταιρείες του α.ν. 89/1967 έπρεπε να καταθέσουν εγγυητικές επιστολές για την τήρηση των όρων της άδειας που τους δινόταν, πράγμα το οποίο δεν προβλέπεται πλέον για τις εταιρείες που θα υπαχθούν στο νέο καθεστώς, παρίστα-

ται, επίσης, ανάγκη να ρυθμιστούν με τις ίδιες υπουργικές αποφάσεις και τα ζητήματα της επιστροφής των εν λόγω εγγυητικών επιστολών στις εταιρείες που έχουν ήδη καταθέσει (είτε αυτές υπαχθούν στο νέο καθεστώς είτε αποχωρήσουν). Διευκρινίζεται ότι δεν επιστρέφονται οι εγγυητικές επιστολές των ναυτιλιακών εταιρειών, το καθεστώς των οποίων, άλλωστε, δεν θίγεται με το φερόμενο για ψήφιση νομοσχέδιο.

Τέλος, με όμοιες αποφάσεις είναι δυνατόν να καθορίζονται και άλλες υπηρεσίες συντονιστικού ή επικουρικού χαρακτήρα, πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 27 του νόμου, τις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν οι εταιρείες που θα υπαχθούν σε αυτόν.

Στο άρθρο 30

Με το άρθρο 31 του προτεινόμενου νομοσχεδίου αναριθμείται το άρθρο 4 του α.ν. 89/1967 σε άρθρο 6 και εισάγεται νέο άρθρο 4 στον α.ν. 89/1967, με το οποίο προβλέπεται ότι στις διατάξεις του νόμου μπορούν να υπαχθούν και ελληνικές εταιρείες, εφόσον παρέχουν αποκλειστικά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 27 του νόμου σε υποκαταστήματά τους στην αλλοδαπή ή σε συνδεδεμένες με αυτές και μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα, εταιρείες.

Στο άρθρο 31

Με το άρθρο 31 εισάγονται μεταβατικές ρυθμίσεις που καθορίζουν ιδίως την προθεσμία μέσα στην οποία αλλοδαπές εταιρείες ήδη εγκατεστημένες στην Ελλάδα θα μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του νόμου.

Στο άρθρο 32

Το άρθρο 32 του φερόμενου για ψήφιση νομοσχεδίου περιέχει μεταβατικές διατάξεις που αναφέρονται στη δασμολογική τακτοποίηση ορισμένων κινητών πραγμάτων των εταιρειών του α.ν. 89/1967 και του προσωπικού τους, δεδομένου ότι οι δασμολογικές και συναφείς απαλλαγές που παρείχε σχετικά το προϋφιστάμενο καθεστώς των εταιρειών αυτών έχει ήδη καταργηθεί.

Στο άρθρο 33

Με το άρθρο 33 του φερόμενου για ψήφιση νομοσχεδίου επισημαίνεται ότι, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 35 του προτεινόμενου νομοσχεδίου, όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά στις εταιρείες του α.ν. 89/1967 ή, γενικότερα, στον α.ν. 89/1967, η αναφορά αυτή θα πρέπει να νοείται ότι γίνεται εφεξής στις εταιρείες του νόμου όπως αυτός ήδη τροποποιείται.

Στο άρθρο 34

Με την εισαγόμενη ρύθμιση διευκρινίζεται ότι οι ναυτιλιακές επιχειρήσεις διέπονται πλέον αποκλειστικά από τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α΄) και του α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α΄), όπως ισχύουν, καθώς και από τις κανονιστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των νόμων αυτών, χωρίς να ισχύουν οι αναφορές τους στον α.ν. 89/1967. Επί της ουσίας, το καθεστώς και τα προνόμια των ναυτιλιακών αυτών επιχειρήσεων ουδόλως παραβιάζονται ή μεταβάλλονται με το φερόμενο για ψήφιση νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 35

Με το άρθρο 35 του φερόμενου για ψήφιση νομοσχεδίου ορίζεται ότι, με την επιφύλαξη του άρθρου 34, καταργούνται από την 1η Ιανουαρίου 2006 όλες οι κανονι-

στικές και ατομικές διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί σε εκτέλεση του α.ν. 89/1967.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ξ΄ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 36

Εισφορά μετοχών μη εισηγμένων σε χρηματιστήριο για την κάλυψη ή αύξηση κεφαλαίου εταιρείας

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιβάλλεται φόρος με συντελεστή 5% και επί της αξίας των μετοχών μη εισηγμένων σε Χρηματιστήριο, που εισφέρονται με σκοπό την κάλυψη του κεφαλαίου νεοϊδρυόμενης εταιρείας, ημεδαπής ή αλλοδαπής, καθώς και τη συμμετοχή στην αύξηση του κεφαλαίου υφιστάμενης, όπως ισχύει δηλαδή και στην περίπτωση της μεταβίβασης των υπόψη τίτλων. Ο φόρος αυτός, όσον αφορά ειδικότερα την εισφορά μετοχών για την κάλυψη ή αύξηση του κεφαλαίου ημεδαπής εταιρείας, επιβάλλεται επί της αξίας των μετοχών αυτών, όπως αυτή προσδιορίζεται από την Εκτιμητική Επιτροπή του άρθρου 9 του κ.ν. 2190/1920.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται απαραίτητη καθόσον οι μετοχές του εισφέροντος αποτιμώνται από την Εκτιμητική Επιτροπή του άρθρου 9 του κ.ν. 2190/1920 και επιπλέον, η εισφορά γίνεται έναντι ανταλλάγματος, όπως δηλαδή και στην πώληση, με τη διαφορά ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση, αντί χρηματικού ποσού, ο εισφέρων λαμβάνει μετοχές ή μερίδια της νεοϊδρυόμενης ή υφιστάμενης εταιρείας.

Άρθρο 37

Προσαύξηση ποσών φόρου και εισφοράς πλοίων

Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου αυτού σκοπεύεται η αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 και εισφοράς της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 27/1975 των πλοίων Α΄ κατηγορίας που είναι νηολογημένα με ελληνική σημαία, η οποία προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 6 και της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 27/1975 αντίστοιχα.

Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται η αναπροσαρμογή των συντελεστών εισφοράς της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 των πλοίων ελληνικών συμφερόντων με ξένη σημαία, τα οποία είναι συμβεβλημένα ασφαλιστικώς με το Ν.Α.Τ., η οποία και προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 29/1975.

Η αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου και εισφοράς κατά ποσοστό 4% ετησίως, με διάταξη νόμου, για την πενταετία 2006-2010, καίτοι η αύξηση αυτή προβλέπεται ρητά από τις ανωτέρω διατάξεις, κρίθηκε επιβεβλημένη προς άρση κάθε αμφισβήτησης που τυχόν ήθελε προκύψει και καθιερώθηκε από την πενταετία 1996-2000, επειδή οι προηγούμενες αναπροσαρμογές έγιναν με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών οι οποίες κυρώνονταν με νόμο.

Άρθρο 38

Ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση

Με τις προτεινόμενες διατάξεις, μειώνεται από 20%

σε 10%, ο συντελεστής του ειδικού φόρου που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 1326/1983. Η μείωση αυτή ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2006 και μετά και κρίνεται σκόπιμη προκειμένου να ελαττωθεί το κόστος διαφήμισης, το οποίο σε πολλές περιπτώσεις βλάπτει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων, δεδομένου ότι οι εν λόγω διαφημίσεις επιβαρύνονται και με αγγελιόσημο.

Άρθρο 39

Κατάργηση ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων

Με τις διατάξεις του άρθρου 40 καταργούνται τα άρθρα 2 και 3 του ν. 3220/2004 (ΦΕΚ 15 Α'), με τα οποία δόθηκε η δυνατότητα στις επιχειρήσεις που αναφέρονται ρητά σε αυτές, να σχηματίζουν από τα κέρδη τους αφορολόγητο αποθεματικό επενδύσεων μέχρι 35% των συνολικών αδιανέμητων κερδών τους, προκειμένου να το χρησιμοποιήσουν για την πραγματοποίηση επενδύσεων μέσα στα τρία επόμενα χρόνια από τη χρήση, από τα κέρδη της οποίας σχηματίστηκε το αποθεματικό.

Η κατάργηση αυτή γίνεται για λόγους προσαρμογής προς την άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία μετά από αξιολόγηση του πιο πάνω κινήτρου θεώρησε ότι ο σχηματισμός του αφορολόγητου αποθεματικού αποτελεί ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση.

Άρθρο 40

Ανώνυμες Εταιρείες παροχής δανείων και πιστώσεων

Με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 105 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α') προβλέπεται ότι οι εμπορικές γενικά τράπεζες δύνανται να ενεργούν προβλέψεις για την απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων που υπολογίζονται με ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του ποσού του ετήσιου μέσου όρου των πραγματικών χορηγήσεων, όπως αυτό προκύπτει από τις μηνιαίες λογιστικές καταστάσεις τους.

Επίσης, πέρα από το πιο πάνω ποσοστό έκπτωσης, οι τράπεζες δικαιούνται να εκπίπτουν, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ίδιου ως άνω άρθρου και νόμου, από τα ακαθάριστα έσοδά τους, για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της χρήσης, πρόσθετες ειδικές κατά περίπτωση προβλέψεις για την απόσβεση απαιτήσεων κατά πελατών τους, για τις οποίες έχει διακοπεί ο λογισμός τόκων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 27 του ν. 2076/1992.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού επεκτείνεται η εφαρμογή των ανωτέρω και στις ανώνυμες εταιρίες παροχής πιστώσεων του ν. 2937/2001, καθόσον οι εταιρίες αυτές διέπονται από ισοδύναμο θεσμικό πλαίσιο όσον αφορά την ίδρυση και λειτουργία τους, καθώς και τους κανόνες προληπτικής εποπτείας τους με αυτό των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Άρθρο 41

Τροποποίηση του άρθρου 177 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προτείνεται η τροποποίηση ορισμένων ρυθμίσεων του άρθρου 177 του ν. 2960/2001, ειδικότερα:

1. Τα κατασχεμένα πλωτά μέσα θα παραδίδονται και

θα παραμένουν για φύλαξη στις κατά τόπους λιμενικές αρχές μέχρι την εκποίηση τους από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., για το λόγο ότι η φύλαξη των πλοίων απαιτεί ειδικές γνώσεις, και μόνο οι λιμενικές αρχές είναι ειδικευμένες στο να λύνουν, να δένουν και μετακινούν τα πλοία, να προβαίνουν σε συνεχή άντληση υδάτων από τα ύφαλα των πλοίων και γενικά ως προς τις αναγκαίες εργασίες.

2. Ορίζεται ότι θα διεξάγονται τουλάχιστον τέσσερις δημοπρασίες των κατασχεμένων πλοίων, και εφόσον αυτές αποβούν άκαρπες, η αρμόδια Λιμενική Αρχή φύλαξης του πλοίου θα προβαίνει σε πρόταση προς το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας για καταστροφή του πλοίου.

3. Προβλέπεται ότι σε περίπτωση που διορισθεί μεσεγγυούχος για τα κατασχεμένα πλοία, αυτός πρέπει να διορίζεται από τον κατάλογο πραγματογνομώνων και να αποδίδει πλήρη παραστατικά για τα έξοδά του.

4. Τα κλεμμένα μεταφορικά μέσα θα παραδίδονται κατευθείαν στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., χωρίς τη μεσολάβηση της τελωνιακής αρχής.

5. Ρυθμίζεται η τύχη των δεσμευθέντων μεταφορικών μέσων, ως προς την οποία υπήρχε κενό στο τροποποιημένο άρθρο.

Άρθρο 42

Τροποποίηση του ν. 1796/1988 (ΦΕΚ 152 Α')

«Οργανισμός Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων (Ο.Α.Ε.Π.) και άλλες διατάξεις»

Όπως είναι γνωστό, ο Οργανισμός Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων (Ο.Α.Ε.Π.) είναι Ν.Π.Ι.Δ. και ιδρύθηκε με το ν. 1796/1988, αποτελώντας τον καθολικό διάδοχο του προηγούμενου αντίστοιχου φορέα που ονομαζόταν «Κεφάλαιο Ασφάλισης Πιστώσεων Εξαγωγών» (Κ.Α.Π.Ε.) του οποίου ο ιδρυτικός νόμος ήταν ο ν. 225/1975.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι ο ν. 1796/1988 βελτίωσε καθοριστικά τα προηγούμενα σχήματα (ΚΑΠ ν. 501/1968, Κ.Α.Π.Ε. ν. 225/1975), αφού για πρώτη φορά προβλεπόταν ασφάλιση των εξαγωγικών πιστώσεων έναντι όχι μόνο πολιτικών (όπως ίσχυε στο παρελθόν) αλλά και εμπορικών κινδύνων, ενώ ταυτόχρονα, ο νέος νόμος περιείχε και διατάξεις για ασφάλιση πιστώσεων που συνδέονται με την κατασκευή τεχνικών έργων στο εξωτερικό, καθώς και ασφάλιση επενδύσεων στο εξωτερικό έναντι πολιτικών κινδύνων.

Με άλλα λόγια, ο νέος φορέας (Ο.Α.Ε.Π.) σχεδιάστηκε με πρότυπο τους αντίστοιχους φορείς άλλων κρατών-μελών της Ε.Ε. (COFACE Γαλλίας, SACE Ιταλίας, κ.λπ.), με στόχο να συμβάλει όχι μόνο στην προώθηση των ελληνικών εξαγωγών, αλλά γενικότερα, στην αύξηση της «εξωστρέφειας» της ελληνικής οικονομίας.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι, παρόλο που το πλαίσιο του ν. 1796/1988 έδινε τη δυνατότητα στον Ο.Α.Ε.Π. να ασφαρίζει έναντι εμπορικών και πολιτικών κινδύνων, όχι μόνο τις βραχυπρόθεσμες εξαγωγικές πιστώσεις που συνδέονται με «επί πιστώσει» πωλήσεις ελληνικών προϊόντων στο εξωτερικό, αλλά και τις μεσο-μακροπρόθεσμες εξαγωγικές πιστώσεις που συνδέονται είτε με εξαγωγές προϊόντων με πίστωση άνω των 2 ετών είτε με κατασκευή τεχνικών έργων στο εξωτερικό, καθώς και τις ελληνικές επενδύσεις στο εξωτερικό έναντι πολιτικών κινδύνων, όμως, από το 1996 ο Ο.Α.Ε.Π. ενεργοποίησε τις σχετικές διατάξεις του ν. 1796/1988 και δημιούργησε νέα Τμήματα στον Ο.Α.Ε.Π., εισήγαγε «νέα» ασφαλιστι-

κά προϊόντα, κ.λπ., στα πλαίσια υλοποίησης του «Business Plan, 1995-99» που χρηματοδοτήθηκε κατά 64% από Κοινοτικούς Πόρους (Β' ΚΠΣ) και κατά 36% από πόρους του Ο.Α.Ε.Π..

Παρόλα τα παραπάνω όμως, στην περίοδο που διανύθηκε από το 1988 μέχρι σήμερα, μεσολάβησαν ορισμένα γεγονότα που καθιστούν σήμερα επιτακτική την ανάγκη επικαιροποίησης και εκσυγχρονισμού του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις δραστηριότητες του Ο.Α.Ε.Π., μέσω συγκεκριμένων τροπολογιών του ν. 1796/1988.

Οι βασικότεροι λόγοι για τους οποίους καθίσταται απαραίτητη η τροποποίηση του ν. 1796/1988 είναι οι ακόλουθοι:

1. Από το 1988 μέχρι σήμερα έχουν μεσολαβήσει αρκετές ουσιαστικές και τυπικές μεταβολές στο νομικό πλαίσιο που διέπει τη στήριξη και τις διαδικασίες των ελληνικών εξαγωγών, όπως π.χ. η απλούστευση των εξαγωγικών διαδικασιών στα πλαίσια συμμόρφωσής μας σε Κοινοτικούς Κανόνες, η κατάργηση της υποχρέωσης των εξαγωγέων για εισαγωγή και δραχμοποίηση του ξένου συναλλάγματος κ.λπ..

2. Από την εμπειρία που έχουν αποκτήσει μέχρι σήμερα οι διάφορες Υπηρεσίες του Ο.Α.Ε.Π., προκύπτει ότι αφ' ενός μεν ο υφιστάμενος Ιδρυτικός Νόμος (ν. 1796/1988) παρουσιάζει κάποιες ασάφειες και κενά που δυσχεραίνουν την απρόσκοπτη λειτουργία του Οργανισμού, ειδικά όσον αφορά σε συγκεκριμένες δραστηριότητές του, αφ' ετέρου δε προέκυψε η ανάγκη για συμπληρωματικές διατάξεις που θα επιτρέψουν στον Οργανισμό να συνάπτει συμφωνίες συνεργασίας για θέματα συνασφάλισης και αντασφάλισης με αντίστοιχους Οργανισμούς κρατών-μελών της Ε.Ε., αλλά και με σχετικούς Διεθνείς Οργανισμούς.

3. Την 17.9.1997 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (C 281/4) η υπ' αριθμ. 97/C 281/03 Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ασφάλιση των βραχυπρόθεσμων εξαγωγικών πιστώσεων, στα πλαίσια εφαρμογής των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης της Ρώμης, που αφορά τη συμμόρφωση όλων των Ο.Α.Ε.Π. της Ε.Ε., ούτως ώστε η ασφάλιση των εκάστοτε οριζόμενων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή «εμπορεύσιμων κινδύνων» (marketable risks) να παρέχεται από τους κρατικούς Ο.Α.Ε.Π. με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που παρέχεται από τις Ιδιωτικές Εταιρίες Ασφάλισης Πιστώσεων (π.χ. απαγόρευση πρόσβασης στο Κρατικό Εγγυοδοτικό Κεφάλαιο για αποζημιώσεις «εμπορεύσιμων κινδύνων», κ.λπ.). Σημειώνεται ότι η εφαρμογή της παραπάνω Ανακοίνωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ισχύει από την 1.1.1999.

4. Την 19.5.1998 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 148/22) η υπ' αριθμ. 98/29/Ε.Κ. Οδηγία του Συμβουλίου της Ε.Ε. για τον καθορισμό Κοινών Αρχών Ασφάλισης για τις Μεσοπρόθεσμες και Μακροπρόθεσμες Εξαγωγικές Πιστώσεις. Σημειώνεται ότι η παραπάνω Οδηγία ισχύει από την 1.4.1999. Η Οδηγία αυτή έχει στόχο να εναρμονίσει τις πολιτικές και πρακτικές που εφαρμόζουν όλοι οι Ο.Α.Ε.Π. των κρατών-μελών της Ε.Ε. όσον αφορά στην ασφάλιση μεσο-μακροπρόθεσμων εξαγωγικών πιστώσεων (άνω των 2 ετών) για εξαγωγές αγαθών και κατασκευη τεχνικών έργων, επιβάλλοντας έτσι «ίσους όρους παιγνιδιού» για όλους τους Ο.Α.Ε.Π. της Ε.Ε., δεδομένου ότι μόνο στον τομέα ασφάλισης μεσο-μακροπρόθεσμων εξαγωγικών πιστώσεων επιτρέπεται η κάλυψη ζημιών με χρήση Κρατικού Εγγυοδοτικού Κεφαλαίου.

5. Την 20.6.1997 υπεγράφη Συμφωνία από τα κράτη-μέλη του Ο.Ο.Σ.Α. (έγγραφο ΤD/CONSENSUS (97) 30), η οποία αναφέρεται σε Κοινές Αρχές Καθορισμού των Ασφαλιστρών για τις Μεσοπρόθεσμες και Μακροπρόθεσμες Εξαγωγικές Πιστώσεις, σε Κοινές Μεθόδους Κατηγοριοποίησης των εκτός του Ο.Ο.Σ.Α. χωρών όσον αφορά στον πολιτικό κίνδυνο, κ.λπ.. Σημειώνεται ότι η παραπάνω Συμφωνία ισχύει από την 1.4.1999 και έχει ενσωματωθεί στη «Συμφωνία Κυρίων» του Ο.Ο.Σ.Α. που είναι γνωστή ως «Arrangement on Officially Supported Export Credits», η οποία Συμφωνία έχει ήδη ενσωματωθεί στο Κοινοτικό Δίκαιο με βάση την υπ' αριθμ. 2001/76/ΕC Απόφαση του Συμβουλίου της Ε.Ε. για την «Εφαρμογή Ορισμένων Κατευθυντηρίων Γραμμών στον Τομέα των Εξαγωγικών Πιστώσεων που τυγχάνουν Δημόσιας Στήριξης» (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L 32/Vol.44/2.2.2001).

Στη συνέχεια παρατίθενται συνοπτικά οι ειδικότεροι λόγοι που καθιστούν αναγκαία και επιτακτική την τροποποίηση πέντε άρθρων του Ιδρυτικού Νόμου του Ο.Α.Ε.Π. (ν. 1796/1988), με αναφορά κατ' άρθρο ως εξής:

1. Πλήρης αντικατάσταση του άρθρου 2 (Δραστηριότητες).

Τα τελευταία χρόνια ο Ο.Α.Ε.Π. δέχεται, σχεδόν αποκλειστικά, αιτήματα για ασφάλιση μεσο-μακροπρόθεσμων εξαγωγικών πιστώσεων που συνδέονται κυρίως με την εκτέλεση τεχνικών έργων σε «δύσκολες» χώρες εκτός Ο.Ο.Σ.Α., μέσω οικονομικής συμφωνίας της μορφής «Πίστωσης στον Αγοραστή» (Buyer Credit). Αυτό σημαίνει ότι, ο Ο.Α.Ε.Π. καλείται να ασφαλίσει όχι την εξαγωγική πίστωση που παρέχει στον ξένο αγοραστή ο έλληνας εξαγωγέας ή ο κατασκευαστής του έργου στο εξωτερικό (Πίστωση Προμηθευτή), αλλά την Τράπεζα που δανειζει τον ξένο αγοραστή, προκειμένου να πληρωθεί ο έλληνας εξαγωγέας ή κατασκευαστής του έργου στο εξωτερικό. Πρόκειται με άλλα λόγια για «ασφάλιση δανείου», όπου ο έλληνας εξαγωγέας πληρώνεται από την δανειοδοτούσα τράπεζα αμέσως μετά από κάθε φόρτωση ή ο κατασκευαστής του έργου πληρώνεται από την τράπεζα αμέσως μετά από κάθε τμηματική παράδοση του έργου. Με τον τρόπο αυτόν, οι μεν εξαγωγείς και κατασκευαστές πληρώνονται «τοις μετρητοίς», ενώ ο ξένος αγοραστής εξοφλεί το δάνειό του καταβάλλοντας εξαμηνιαίες τοκοχρεολυτικές δόσεις προς την τράπεζα. Την τελευταία 10ετία, ολοένα και περισσότερο τα αναπτυσσόμενα κράτη εκτός Ο.Ο.Σ.Α. ζητούν από τους ξένους εξαγωγείς ή κατασκευαστές που συμμετέχουν σε σχετικούς διαγωνισμούς, να βρουν και χρηματοδοτούσα τράπεζα που θα αναλάβει να δανείσει τους αγοραστές αυτούς. Επειδή ο υφιστάμενος νόμος του Ο.Α.Ε.Π. (άρθρο 2) δεν έχει τις κατάλληλες διατάξεις που θα επέτρεπαν στον Ο.Α.Ε.Π. να προσφέρει «Πρόγραμμα Ασφάλισης Πίστωσης στον Αγοραστή», θα πρέπει να υιοθετηθεί η προτεινόμενη τροποποίηση, η οποία αναφέρεται επί λέξει στην υπ' αριθμ. 98/29/Ε.Κ./19.5.1998 Οδηγία του Συμβουλίου της Ε.Ε..

2. Πλήρης αντικατάσταση του άρθρου 3 (Καλυπτόμενοι Κίνδυνοι).

Με βάση το ισχύον άρθρο 3, ο Ο.Α.Ε.Π. μπορεί να καλύπτει συγκεκριμένους εμπορικούς και πολιτικούς κινδύνους, οι οποίοι αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο. Όμως, οι κίνδυνοι που αναφέρονται στο άρθρο 3 δεν συμπίπτουν με τη «γκάμα» των κινδύνων, όπως αυτή ορίζεται στην υπ' αριθμ. 98/29/Ε.Κ./19.5.1998 Οδηγία του Συμβουλίου της Ε.Ε. και στην υπ' αριθμ. 2001/76/ΕC Απόφαση

του Συμβουλίου της Ε.Ε.. Έτσι όμως δημιουργείται «πρόβλημα» στις Υπηρεσίες του Ο.Α.Ε.Π., και κυρίως στο «Τμήμα Ασφάλισης Μεσο-μακροπρόθεσμων Εξαγωγικών Πιστώσεων και Ειδικών Συμβολαίων», λόγω του ότι με βάση την παραπάνω Απόφαση του Συμβουλίου της Ε.Ε., ισχύει σύστημα υποχρεωτικής εφαρμογής «ελάχιστων επιπέδων ασφαλιστρών» (MPRs: Minimum Premium Rates), με βάση συγκεκριμένους πίνακες που δίδουν τα ασφαλιστρα αυτά για πιστωτικές περιόδους από 1 έως 20 χρόνια και για όλες τις χώρες εκτός Ο.Ο.Σ.Α., οι οποίες ταξινομούνται κατά κατηγορία πολιτικού κινδύνου (κατηγορίες 0, 1, 2,.....7). Τα παραπάνω ασφαλιστρα αφορούν σε ολόκληρο το «πακέτο» πολιτικών κινδύνων, όπως όμως ορίζεται ρητά στα παραπάνω δύο νομοθετικά κείμενα, δηλαδή στην Οδηγία και στην Απόφαση του Συμβουλίου της Ε.Ε..

3. Πλήρης αντικατάσταση του άρθρου 4 (Αντασφάλιση).

Με βάση το ισχύον άρθρο 4, ο Ο.Α.Ε.Π. μπορεί να αντασφαλίζει μόνο ασφαλιστικές εταιρίες που λειτουργούν στην Ελλάδα. Όμως, μία τάση που επικρατεί κυρίως την τελευταία 10ετία, είναι οι συνεργασίες κρατών-μελών της Ε.Ε. και του Ο.Ο.Σ.Α. για την εκτέλεση ενός έργου σε αναπτυσσόμενη χώρα εκτός Ο.Ο.Σ.Α., με χρηματοδότηση της μορφής «Buyer Credit», την οποία αναλαμβάνει μία μεγάλη τράπεζα ή και περισσότερες της μιας τράπεζες, αν η αξία του έργου είναι πολύ μεγάλη. Στην περίπτωση αυτή, επειδή η μεγάλη τράπεζα θέλει να ασφαλισθεί από έναν (και όχι 3 ή 4 Ο.Α.Ε.Π. χωριστά, με ξεχωριστά Συμβόλαια), συνηθίζεται και έχει καταστεί διεθνής πρακτική, να κάνει το Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο ο ένας εκ των Ο.Α.Ε.Π., ενώ οι άλλοι απλά να αντασφαλίζουν τον Ο.Α.Ε.Π. που έκανε το Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο, ο καθένας σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής της εταιρίας της χώρας του που συμμετέχει στο έργο. Δυστυχώς, όμως, ο υφιστάμενος νόμος του Ο.Α.Ε.Π. (άρθρο 4) δεν επιτρέπει στον ελληνικό Ο.Α.Ε.Π. να αντασφαλίζει ασφαλιστική εταιρία που δεν λειτουργεί στην Ελλάδα, οπότε καθίσταται αναγκαία η παρούσα τροποποίηση.

4. Πλήρης αντικατάσταση του άρθρου 5 (Ποσοστό Κάλυψης).

Με βάση το ισχύον σήμερα άρθρο 5 του ν. 1796/1988, το ποσοστό κάλυψης που παρέχει ο Ο.Α.Ε.Π. δεν μπορεί να υπερβαίνει το 90% της υποχρέωσης για την οποία εγγυάται ή της ζημιάς. Με βάση όμως την υπ' αριθμ. 98/29/Ε.Κ./19.5.1998 Οδηγία του Συμβουλίου της Ε.Ε., η οποία ετέθη σε ισχύ την 1.4.1999, το επιτρεπόμενο ανώτατο ποσοστό κάλυψης ανέρχεται σε 95%. Αυτό έγινε, δεδομένου ότι ήδη αποτελούσε εφαρμοζόμενη πρακτική όλων των Ο.Α.Ε.Π. των κρατών-μελών της Ε.Ε. η ανώτατη κάλυψη του 95%. Η πρόταση του Ο.Α.Ε.Π. είναι να υιοθετηθεί το ποσοστό κάλυψης 95% που προβλέπει η παραπάνω Οδηγία, προκειμένου οι έλληνες ασφαλιζόμενοι εξαγωγείς, κατασκευαστές τεχνικών έργων εξωωτερικού, κ.λπ., να μη καθίστανται λιγότερο ανταγωνιστικοί από άλλους επιχειρηματίες των κρατών-μελών της Ε.Ε., σε περιπτώσεις Διεθνών Διαγωνισμών για την ανάληψη συγκεκριμένου έργου. Φυσικά, εννοείται ότι η κάλυψη του 95% δεν θα εφαρμόζεται από τον Ο.Α.Ε.Π. σε κάθε περίπτωση, αλλά μόνο όταν κρίνεται απαραίτητο και με βάση υποδείξεις του εποπτεύοντος Υπουργείου (π.χ. περιπτώσεις «εθνικού ενδιαφέροντος»).

5. Τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 12 (Εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου).

Έτσι όπως είναι διατυπωμένη και ισχύει μέχρι και σήμερα, η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 1796/1988 δίνει την εντύπωση ότι ο Ο.Α.Ε.Π. έχει τη δυνατότητα να κάνει χρήση του Εγγυοδοτικού Κεφαλαίου για καταβολή αποζημιώσεων που αφορούν σε οποιουδήποτε κινδύνου του άρθρου 3 και για οποιεσδήποτε ασφαλιζόμενες πράξεις του άρθρου 2. Όμως, αυτό δεν επιτρέπεται βάσει της υπ' αριθμ. 97/C 281/03 Ανακοίνωσης της Commission, με βάση την οποία οι Ο.Α.Ε.Π. των κρατών-μελών της Ε.Ε. μπορούν να κάνουν χρήση του Εγγυοδοτικού τους Κεφαλαίου, μόνο για την κάλυψη αποζημιώσεων που αφορούν σε «μη εμπορεύσιμους» κινδύνους. Σημειώνεται ότι οι «μη εμπορεύσιμοι» κίνδυνοι προκύπτουν στην ουσία από τον ορισμό που δίνει η Commission στην παραπάνω Ανακοίνωσή της για τους «εμπορεύσιμους» κινδύνους. Με βάση τον ορισμό αυτό, οι «εμπορεύσιμοι» κίνδυνοι ορίζονται ως οι εμπορικοί και πολιτικοί κίνδυνοι που συνδέονται μόνο με βραχυπρόθεσμες εξαγωγικές πιστώσεις (μέχρι 1 έτος) και μόνο για χώρες Ο.Ο.Σ.Α.. Θα πρέπει να σημειωθεί τέλος ότι ο Ο.Α.Ε.Π., παρόλο που δεν ισχυε μέχρι τώρα η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζει πιστά την παραπάνω Ανακοίνωση της Commission, πράγμα που σημαίνει ότι κάνει χρήση του Εγγυοδοτικού Κεφαλαίου μόνο όταν αποζημιώνει για επέλευση «μη εμπορεύσιμων» κινδύνων.

Τέλος, σημειώνεται ότι από την τροποποίηση των ανωτέρω διατάξεων δεν θα προκληθεί δαπάνη εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, δεδομένου ότι με βάση το π.δ. 138/2000 (ΦΕΚ 119 Α' /12.4.2000), το Εγγυοδοτικό Κεφάλαιο του Ο.Α.Ε.Π. είναι ήδη καθορισμένο στα 1,47 δις ευρώ (500 δις δρχ.), ενώ μέχρι και σήμερα, δεν έχει δεσμευτεί ούτε το 50% του παραπάνω Εγγυοδοτικού Κεφαλαίου για τις εν ισχύει ασφαλιστικές δεσμεύσεις του Ο.Α.Ε.Π..

Άρθρο 43

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 3229/2004 (ΦΕΚ 38 Α')

Στο άρθρο 44 περιλαμβάνονται οι διατάξεις των νόμων 3229/2004 και 2331/1995 οι οποίες τροποποιούνται.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 44 προσδιορίζει τις διατάξεις του ν. 3229/2004 (ΦΕΚ 38 Α' /10.2.2004) «Εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης, εποπτεία και έλεγχος τυχερών παιχνιδιών, εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και άλλες διατάξεις» οι οποίες τροποποιούνται. Ειδικότερα:

α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 προστίθεται περίπτωση θ' ως εξής:

«θ) Συνιστά επιτροπές ή ομάδες εργασίας, διαρκείς ή πρόσκαιρες προς εξυπηρέτηση των αναγκών της. Στην απόφαση σύστασης καθορίζεται το έργο, η διάρκεια και η σύνθεση κάθε επιτροπής ή ομάδας εργασίας. Το ύψος της αμοιβής των μελών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), όπως ισχύει κάθε φορά.»

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 δίνεται η δυνατότητα στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΠ.Ε.Ι.Α. να συστήνει επιτροπές και ομάδες εργασίας έτσι ώστε να εξυπηρετεί τις ανάγκες της, οι οποίες είναι ιδιαίτερα αυξημένες στην παρούσα φάση έναρξης της λειτουργίας της.

β) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 τροποποιείται ως εξής:

« Ο Γενικός Διευθυντής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και προσλαμβάνεται με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου πενταετούς διάρκειας, ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας» έτσι ώστε η ως άνω παράγραφος λαμβάνει την εξής μορφή:

« 2. Ο Γενικός Διευθυντής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και προσλαμβάνεται με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου πενταετούς διάρκειας, ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας. Με τη σύμβαση αυτή καθορίζονται και οι αποδοχές του, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Η σύμβαση αυτή μπορεί να ανανεώνεται με την ίδια κάθε φορά διάρκεια. Η παράγραφος 7 του άρθρου 5 εφαρμόζεται αναλόγως και για τον Γενικό Διευθυντή.»

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 καθορίζεται η σχέση εργασίας του Γενικού Διευθυντή της ΕΠ.Ε.Ι.Α. η οποία είναι σύμβαση ιδιωτικού δικαίου πενταετούς διάρκειας, ενώ αντίστοιχα προβλεπόταν να είναι σύμβαση έμμισθης εντολής πενταετούς διάρκειας.

γ) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ) Τα έσοδα από την εκμετάλλευση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του»

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 προσδιορίζεται ότι οι πόροι της ΕΠ.Ε.Ι.Α. θα μπορούν να προέρχονται και από τα έσοδα της εκμετάλλευσης της κινητής και ακίνητης περιουσίας της.

δ) Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 10 προστίθενται τα εξής εδάφια:

«Οι αποσπώμενοι στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. θα συνεχίσουν να λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών τους, μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων, εις βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού της ΕΠ.Ε.Ι.Α.» έτσι ώστε η ως άνω παράγραφος λαμβάνει την εξής μορφή:

«3. Το προσωπικό της Επιτροπής μπορεί να προέρχεται εν μέρει από μετάταξη ή απόσπαση από το προσωπικό της ήδη υπάρχουσας Διεύθυνσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και Αναλογιστικής του Υπουργείου Ανάπτυξης, κατά προτεραιότητα, από άλλα Υπουργεία, Ν.Π.Δ.Δ. ή δημόσιους οργανισμούς. Οι αποσπώμενοι στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. συνεχίζουν να λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών τους, μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων, εις βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού της ΕΠ.Ε.Ι.Α.»

Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 10 λαμβάνεται μέριμνα έτσι ώστε οι αποσπασμένοι υπάλληλοι στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. να εξακολουθούν να λαμβάνουν τις πάσης φύσεως αποδοχές τους και η δαπάνη να βαρύνει τον προϋπολογισμό της ΕΠ.Ε.Ι.Α., στην οποία θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους.

ε) Στο άρθρο 10 προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 ως εξής:

«5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Δ.Σ. της ΕΠ.Ε.Ι.Α. ορίζονται οι υπάλληλοι, από τους υπηρετούντες στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα υποστήριξης των λειτουργικών εργασιών της ΕΠ.Ε.Ι.Α.. Η διαπίστωση του χρόνου λήξεως της ανάθεσης γίνεται με όμοια απόφαση.»

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 10 δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, κατόπιν εισηγήσεως από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΠ.Ε.Ι.Α., να ορίζονται υπάλληλοι από τους υπηρετούντες στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών στους οποίους να αναθέτονται καθήκοντα υποστήριξης των διοικητικών και λειτουργικών της αναγκών, μέχρι τη στελέχωσή της από τακτικό προσωπικό.

«6. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που προβλέπονται στις περιπτώσεις α), β), στ), ζ), θ), κ) της παραγράφου 1 και στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου και ιδίως στα άρθρα 3, 6, 6α, 8, 9, 10, 12α, 13γ, στις παραγράφους 5, 6, 7 του άρθρου 15α), στο άρθρο 17γ), στα άρθρα 35, 36, 37, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 43, στις παραγράφους Α' περ. 9) και Β' περ. 2) του άρθρου 55 και στο άρθρο 58 του ν. δ. 400/1970 (ΦΕΚ 10 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό των υπηρεσιών της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης δεν υπέχουν αστική ευθύνη έναντι τρίτων για πράξεις ή παραλείψεις τους στα πλαίσια άσκησης των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις παραπάνω περιπτώσεις.»

Στην παράγραφο 6 επιδιώκεται να περιορισθεί το εύρος της αστικής ευθύνης των μελών των οργάνων και του προσωπικού της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης σχετικά με τις εποπτικές και ιδίως κυρωτικές αρμοδιότητές τους, κατ' αντιστοιχία των ανάλογων ρυθμίσεων που ισχύουν για την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Ο λόγος για τον οποίο είναι αναγκαίος ο περιορισμός αυτός είναι ότι τα όργανα και οι υπηρεσίες της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης πρέπει να επιτελούν απερίσπαστες και χωρίς την απειλή αβάσιμων αστικών διώξεων την κυρωτική αποστολή τους για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας της εποπτείας. Επισημαίνεται ότι οι πράξεις, παραλείψεις και κυρώσεις από την εφαρμογή των αναφερόμενων διατάξεων υπόκεινται στον ακυρωτικό έλεγχο των διοικητικών δικαστηρίων και επομένως παρέχεται πλήρης προστασία στους διοικούμενους.

Άρθρο 44

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 251/1976 προβλέπεται η δυνατότητα διάθεσης αυτοκινήτων του Δημοσίου, ανά περίπτωση είτε με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης είτε με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Στους φορείς όμως, προς τους οποίους επιτρέπεται η διάθεση αυτοκινήτων του Δημοσίου, δεν περιλήφθηκε ο ίδιος ο Ο.Δ.Δ.Υ., ο οποίος είναι ο αρμόδιος φορέας διαχείρισης του δημόσιου υλικού, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ανανεώνει τα οχήματα που χρησιμοποιεί για την εκτέλεση του έργου του από τα διαθέσιμα κρατικά αυτοκίνητα. Το κενό αυτό έρχεται να καλύψει η παρούσα διάταξη.

Άρθρο 45

Κρίνεται επιβεβλημένη η κατάργηση του περιορισμού της φορολογικής αρχής ως προς την κρίση των βιβλίων του επιτηδευματία ως ανεπαρκών, ώστε να επανέλθει σε ισχύ η αρχική ρύθμιση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992, ΦΕΚ 84 Α').

Άρθρο 46

Στην Εισηγητική Έκθεση του ν. 3299/2004 (ΦΕΚ 261 Α΄) «Κίνητρα Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη και την Περιφερειακή Σύγκλιση» στην παράγραφο 2 του Γενικού Μέρους αναφέρεται ότι «πρόθεση της Κυβερνήσεως είναι η υπαγωγή στην Δ΄ περιοχή κινήτρων και των Νομών Δράμας και Καβάλας, αμέσως μετά την έγκριση της υπαγωγής από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την οποία θα καταβληθεί ιδιαίτερη και σοβαρή προσπάθεια».

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μετά την επίσημη κοινοποίηση από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών του συγκεκριμένου αιτήματος ενέκρινε την τροποποίηση του Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων της Ελλάδας για την περίοδο 2000 – 2006 με τη μεταφορά των Νομών Δράμας και Καβάλας στη Δ΄ ζώνη.

Κατόπιν τούτου προτείνεται η ένταξη των Νομών αυτών στη Δ΄ περιοχή κινήτρων του ν. 3299/2004 έτσι ώστε όλη πλέον η Διοικητική Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης να εντάσσεται στην Δ΄ ζώνη.

Άρθρο 47

Περιοδικές δηλώσεις Φ.Π.Α.

Με τη διάταξη αυτή επανέρχεται η υποχρέωση υποβολής των πιστωτικών ή μηδενικών περιοδικών δηλώσεων από τον υπόχρεο στο φόρο για κάθε φορολογική περίοδο, η οποία είχε καταργηθεί με την παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 3052/2002 (ΦΕΚ 221 Α΄).

Η επαναφορά της ανωτέρω υποχρέωσης κρίθηκε αναγκαία προκειμένου η φορολογική αρχή να αποκτήσει ολοκληρωμένη εικόνα για τα οικονομικά δεδομένα των επιχειρήσεων για όλη τη χρήση προκειμένου να γίνει διαχωρισμός των επιχειρήσεων που υποβάλλουν ή δεν υποβάλλουν περιοδικές δηλώσεις, έτσι ώστε να γίνει αποτελεσματικότερος ο φορολογικός έλεγχος των επιχειρήσεων.

Αναγκαία κρίθηκε και η επαναφορά της διάταξης που αφορά τη μη υποβολή των περιοδικών δηλώσεων από τις επιχειρήσεις που με δήλωση μεταβολών βρίσκονται σε αδράνεια ή αναστολή εργασιών, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν διενεργούν πράξεις και κατά συνέπεια θα αποτελούσε πρόσθετο διοικητικό κόστος τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για το Δημόσιο η υποβολή πιστωτικών ή μηδενικών δηλώσεων.

Άρθρο 48

Την 31η Δεκεμβρίου 2005 λήγει η προθεσμία έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων για την ενσωμάτωση της κοινοτικής νομοθεσίας στην ελληνική, του άρθρου 4 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α΄) όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 (ΦΕΚ 70 Α΄) και τροποποιήθηκε από το άρθρο 7 του ν. 1775/1988 (ΦΕΚ 101 Α΄) από το άρθρο 31 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α΄) από το άρθρο 19 του ν. 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α΄) και από το άρθρο 22 του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α΄).

Με την προτεινόμενη διάταξη τίθεται νέα αποκλειστική προθεσμία έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων ενσωμάτωσης του κοινοτικού δικαίου στην ελληνική νομοθεσία, στα πλαίσια του άρθρου 43 παρ.4 του Συντάγματος, η οποία θα λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2010.

Άρθρο 49

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Δ. Σιούφρας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Φόρος προστιθέμενης αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΕΣ

Άρθρο 1

Α. Οι διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α. ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α΄) τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται ως εξής:

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 μετά την περίπτωση β΄ προστίθεται νέα περίπτωση γ΄, ως εξής:

« γ) κάθε πρόσωπο, το οποίο πραγματοποιεί ευκαιρικά πράξεις του άρθρου 6, εφόσον με δήλωσή του ενταχθεί στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

« 1. Παράδοση ακινήτων είναι η μεταβίβαση αποπερατωμένων ή ημιτελών κτιρίων ή τμημάτων τους και του οικοπέδου που μεταβιβάζεται μαζί με αυτά ως ενιαία ιδιοκτησία ή ιδανικών μεριδίων οικοπέδου επί των οποίων εφαρμόζεται το αμάχητο τεκμήριο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του νόμου για την επιβολή του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, εφόσον πραγματοποιείται από επαχθή αιτία πριν από την πρώτη εγκατάσταση σε αυτά.

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου θεωρούνται:

α) ως κτίρια, τα κτίσματα γενικά και οι κάθε είδους κατασκευές που συνδέονται με τα κτίσματα ή με το έδαφος κατά τρόπο σταθερό και μόνιμο,

β) ως πρώτη εγκατάσταση, η πρώτη χρησιμοποίηση με οποιονδήποτε τρόπο των κτιρίων ύστερα από την ανέγερσή τους, όπως είναι η ιδιοκατοίκηση, η ιδιόχρηση, η μίσθωση ή άλλη χρήση. Θεωρείται επίσης ότι πραγματοποιείται η πρώτη εγκατάσταση κατά το χρόνο που συμπληρώνεται πενταετία από την ημερομηνία έκδοσης της οικοδομικής αδειας.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για ακίνητα, των οποίων η άδεια κατασκευής εκδίδεται ή αναθεωρείται από 1ης Ιανουαρίου 2006, εφόσον μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν έχουν αρχίσει οι εργασίες κατασκευής.»

4. Στο άρθρο 6 προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής:

« 5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.»

5. Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής:

« γ) η ιδιοκατοίκηση, η ιδιόχρηση ή η παράδοση σε μη φορολογητέα δραστηριότητα του ίδιου υποκειμένου, η μίσθωση, η δωρεάν παραχώρηση της χρήσης, ή η χρησιμοποίηση για οποιονδήποτε σκοπό ξένο προς την επιχείρηση, των ακινήτων που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6, »

6. Η παράγραφος 3 του άρθρου 16 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ειδικά για τις πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6, η φορολογική υποχρέωση γεννάται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά το χρόνο:

α) υπογραφής του οριστικού συμβολαίου,
β) σύνταξης της έκθεσης κατακύρωσης στην περίπτωση εκούσιου ή αναγκαστικού πλειστηριασμού,

γ) μεταγραφής στις λοιπές περιπτώσεις που δεν απαιτείται η κατάρτιση συμβολαιογραφικού εγγράφου,

δ) πραγματοποίησης των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 7,

ε) υπογραφής προσυμφώνου, με τον όρο της αυτοσύμβασης που προβλέπει το άρθρο 235 του Αστικού Κώδικα εφόσον καταβλήθηκε ολόκληρο το τίμημα και παραδόθηκε η νομή του ακινήτου.»

7. Στο άρθρο 16 προστίθεται νέα παράγραφος 4, ως εξής:

« 4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.»

8. Η περίπτωση δ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 19 αντικαθίσταται ως εξής:

« δ) για τις πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 περίπτωση α΄ του άρθρου 6, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται το τίμημα που έλαβε ή θεωρείται ότι έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο υποκείμενος από τον αγοραστή, τον λήπτη ή τρίτο πρόσωπο, προσαυξημένο με οποιαδήποτε παροχή που συνδέεται με τις πράξεις αυτές.

Για τις παραδόσεις ακινήτων στον κύριο του οικοπέδου που αναθέτει σε εργολάβο την ανέγερση οικοδομής με το σύστημα της αντιπαροχής, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται η αξία των κτισμάτων που παραδίδονται σε αυτόν, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η αξία του ιδανικού μεριδίου του οικοπέδου που αντιστοιχεί σε αυτά. Η αξία αυτή προσδιορίζεται όπως πιο πάνω και δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την αξία των ποσοστών του οικοπέδου που μεταβιβάζονται από τον κύριο του οικοπέδου στον εργολάβο κατασκευαστή ή στον από αυτόν υποδεικνυόμενο τρίτο.»

9. Η περίπτωση λα΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 22 αντικαθίσταται ως εξής:

«λα) α) η παράδοση ακινήτων, εκτός από:

-την παράδοση που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6

-τις παραδόσεις που προβλέπουν οι διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 7

β) η παράδοση ακινήτων σε δικαιούχους απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης κατά την απόκτηση πρώτης κατοικίας. Η απαλλαγή αυτή από τον Φ.Π.Α. κρίνεται οριστικά κατά το χρόνο της παράδοσης του ακινήτου.»

10. Οι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 31 αναριθμούνται σε 8 και 9 αντίστοιχα και προστίθεται νέα παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Προκειμένου για πράξεις σε ακίνητα που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6, η έκπτωση του φόρου εισροών ενεργείται σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής της κάθε ιδιοκτησίας στο συνολικό φόρο εισροών, ο οποίος διαμορφώνεται με βάση την πραγματική διάθεση των αγαθών και υπηρεσιών ανά οικοδομή, όπως προκύπτει από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Β.Σ.»

11. Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) να υποβάλλει στον αρμόδιο Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ:

i) ειδική δήλωση Φ.Π.Α., όταν ενεργεί πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6. Η δήλωση αυτή υποβάλλεται κατά το χρόνο γέννησης της φορολογικής υποχρέωσης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 16. Με την υποβολή της δήλωσης αυτής, καταβάλλεται εφάπαξ ο αναλογών στην παράδοση του ακινήτου φόρος, αφού συμψηφισθεί ο φόρος εισροών κατά το ποσοστό που βαρύνει τη μεταβιβαζόμενη ιδιοκτησία, όπως έχει διαμορφωθεί μέχρι τη χρονική στιγμή γέννησης της φορολογικής υποχρέωσης·

ii) ειδικά έντυπα απεικόνισης του συνολικού κόστους της οικοδομής και κατανομής αυτού στις επί μέρους ιδιοκτησίες, προϋπολογιστικά και απολογιστικά.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται ο τύπος, το περιεχόμενο και η διαδικασία υποβολής της ειδικής δήλωσης και των ειδικών εντύπων, καθώς και ο χρόνος υποβολής των εντύπων αυτών και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.»

12. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατά την υποβολή της ειδικής δήλωσης Φ.Π.Α. που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 και σε περίπτωση κατά την οποία το δηλούμενο από τον υποκείμενο στον φόρο τίμημα υπολείπεται της αγοραίας αξίας, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ελέγχει άμεσα την ακρίβεια της υποβαλλόμενης δήλωσης, λαμβάνοντας υπόψη του τις αξίες όπως αυτές ισχύουν στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων και στη φορολογία εισοδήματος, καθώς και το συνολικό κόστος του παραδιδόμενου ακινήτου σε συνδυασμό με τα τεχνικά, ποσοτικά και οικονομικά δεδομένα που αφορούν την άδεια ανέγερσης του ακινήτου. Σε περίπτωση κατά την οποία ο υποκείμενος στο φόρο δεν αποδέχεται το αποτέλεσμα του ελέγχου αυτού, η αξία του παραδιδόμενου ακινήτου υπόκειται στην και δεσμευτική κρίση του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζεται ο τρόπος, η διαδικασία και κάθε αναγκαίο στοιχείο ή λεπτομέρεια που αφορά τον έλεγχο αυτόν.»

13. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 50 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Προκειμένου για επιχειρήσεις ανέγερσης και πώλησης οικοδομών, ο Προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. μπορεί να εκδώσει προσωρινή πράξη προσδιορισμού του φόρου και ανά ειδική δήλωση Φ.Π.Α. που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36.»

14. Η παράγραφος 8 του άρθρου 62 καταργείται και η παράγραφος 9 αναριθμείται σε 8.

Β. Εφόσον έχει κατατεθεί πλήρης φάκελος στην Πολεοδομία και έχει υπογραφεί προσύμφωνο και εργολαβικό συμβόλαιο κατασκευής πριν από την κατάθεση του παρόντος νόμου, μπορεί να χορηγηθεί εξαίρεση από την εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του Κώδικα Φ.Π.Α., με αίτηση των ενδιαφερομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΦΟΡΟΣ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΥΠΕΡΤΙΜΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 2 Αντικείμενο του φόρου

1. Σε κάθε περαιτέρω μεταβίβαση με επαχθή αιτία ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτήθηκε με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 επιβάλλεται φόρος αυτόματου υπερτιμήματος (Φ.Α.Υ.) στη διαφορά μεταξύ της αξίας κτήσης αυτού και της αξίας πώλησής του. Ως κτήση του ακινήτου νοείται η αγορά ή η με άλλη αιτία κτήση του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της.

2. Μεταβιβάσεις υποκείμενες σε Φ.Α.Υ. δεν υπόκεινται περαιτέρω σε φόρο μεταβίβασης ακινήτων (Φ.Μ.Α.).

3. Στην έννοια του όρου μεταβίβαση για την εφαρμογή του παρόντος περιλαμβάνονται:

α) η μεταβίβαση της πλήρους ή ψιλής κυριότητας, ανεξάρτητα αν αυτή γίνεται με αναβλητική ή διαλυτική αίρεση ή με τον όρο της εξώνησης,

β) η σύσταση επικαρπίας, οίκησης ή άλλης δουλείας των άρθρων 1188 έως 1191 του Αστικού Κώδικα,

γ) η παραιτήση από την κυριότητα ακινήτου ή από εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου,

δ) η σύσταση, η απόσβεση ή η μεταβίβαση μαζί με το δεσπόζον ακίνητο πραγματικής δουλείας των άρθρων 1118 επ. του Αστικού Κώδικα,

ε) η μεταβίβαση του τίτλου μεταφοράς συντελεστή δόμησης,

στ) η παραχώρηση του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσης επί κοινόκτητων κυρίων, βοηθητικών ή ειδικών χώρων κτισμάτων ή επί κοινόκτητου τμήματος οικοπέδου,

ζ) η κατά τη διάλυση εταιρίας μεταβίβαση της ακίνητης περιουσίας της στα μέλη της,

η) η απαλλοτρίωση ακινήτου για δημόσια ωφέλεια υπέρ του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ.,

θ) η ανάκληση απαλλοτρίωσης,

ι) η αναγκαστική προσκύρωση ακινήτου,

ια) η εκποίηση ακινήτου συνεπεία αναγκαστικού ή εκούσιου ή δικαστικού πλειστηριασμού.

4. Δεν υπάγονται σε Φ.Α.Υ.:

α) η μεταγραφή δικαστικών αποφάσεων της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950 (ΦΕΚ 245 Α΄),

β) η επικύρωση ανώμαλων δικαιοπραξιών,

γ) η διανομή, ανταλλαγή ή συνένωση ακινήτων.

5. Για την επιβολή του Φ.Α.Υ., η μεταβίβαση σε κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. ποσοτών εξ αδιαιρέτου οικοπέδου ή γηπέδου, επί του οποίου το πρόσωπο αυτό ανεγειρεί οικοδομή, δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση. Αντίστοιχα, δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση η μεταβίβαση οικοδομής που ανεγέρθηκε από κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. επί οικοπέδου ή γηπέδου.

Άρθρο 3 Φορολογητέα αξία

1. Ως αξία υποκείμενη σε φόρο λαμβάνεται η διαφορά μεταξύ της αξίας κτήσης και της αξίας πώλησης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος.

2. Ως αξία κτήσης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο απόκτησής του, όπως προσδιορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 σε συνδυασμό με τα άρθρα 15, 16 και την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του ν. 2961/2001 (ΦΕΚ 266 Α΄), το άρθρο 41 παράγραφοι 1, 2, 3 εδ. α' και 4 έως 7 και το άρθρο 41α παράγραφοι 1, 2 και 4 έως 10 του ν. 1249/1982

(ΦΕΚ 42 Α'), όπως ισχύουν.

3. Ως τιμή πώλησης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο μεταβίβασής του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της πράξης μεταβίβασης, όπως προσδιορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 σε συνδυασμό με τα άρθρα 15, 16 και την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του ν. 2961/2001, το άρθρο 41 παράγραφοι 1, 2, 3 εδ. α' και 4 έως 7 και το άρθρο 41α παράγραφοι 1, 2 και 4 έως 10 του ν. 1249/1982, όπως ισχύουν. Σε περίπτωση μεταβίβασης ακινήτου ή εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος, το οποίο μετά την κτήση του εντάχθηκε σε σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας του, ως τιμή πώλησης λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται με βάση το σύστημα αυτό ή το δηλούμενο τίμημα, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο.

4. Σε περιπτώσεις κτήσης του ακινήτου αιτία θανάτου ή δωρεάς - γονικής παροχής, ως χρόνος απόκτησης για τον προσδιορισμό του Φ.Α.Υ. θεωρείται ο χρόνος επαγωγής της κληρονομιάς ή ο χρόνος κατάρτισης του συμβολαίου δωρεάς - γονικής παροχής, έστω και αν συντρέχει νόμιμος λόγος μετάθεσης του χρόνου γένεσης της φορολογικής ενοχής.

Άρθρο 4 **Υποκείμενο του φόρου**

Ο κατά τον παρόντα νόμο φόρος αυτομάτου υπερτιμήματος βαρύνει τον πωλητή. Αντίθετη τυχόν συμφωνία είναι άκυρη.

Άρθρο 5 **Καταβολή του φόρου**

Ο φόρος αυτόματου υπερτιμήματος καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Άρθρο 6 **Φορολογικοί συντελεστές**

Ο φορολογικός συντελεστής ορίζεται σε ποσοστό:

α) είκοσι τοις εκατό (20%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα έως και πέντε (5) ετών από την κτήση του ακινήτου,

β) δέκα τοις εκατό (10%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) έως και δεκαπέντε (15) ετών από την κτήση του ακινήτου,

γ) πέντε τοις εκατό (5%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε (15) έως και είκοσι πέντε (25) ετών από την κτήση του ακινήτου.

Στις μεταβιβάσεις μετά την πάροδο είκοσι πέντε (25) ετών από την κτήση του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος δεν επιβάλλεται φόρος αυτόματου υπερτιμήματος.

Άρθρο 7 **Απαλλαγές**

Δεν υπόκεινται σε φόρο αυτόματου υπερτιμήματος:

α) Το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α., οι ιεροί ναοί και οι ιερές μονές.

β) Η μεταβίβαση ακινήτων από μη κερδοσκοπικό οικονομικό συνεταιρισμό στα μέλη του.

γ) Η πρώτη μετά την έκδοση μεταβίβαση του τίτλου

μεταφοράς συντελεστή δόμησης.

δ) Η πώληση οικοδομής που ανεγέρθηκε από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο ασκεί επιχείρηση ανέγερσης και πώλησης οικοδομών και του οποίου τα καθαρά κέρδη από τις εργασίες αυτές υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος.

ε) Η μεταβίβαση ακινήτου από οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση, για την οποία υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α').

Άρθρο 8 **Επιστροφή του φόρου, υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημόσιων Αρχών και λοιπή διαδικασία**

Για την υποχρέωση και τη διαδικασία υποβολής της δήλωσης, την καταβολή του φόρου, τις συνέπειες της μη δήλωσης, της εκπρόθεσμης και της ανακριβούς δήλωσης, τον έλεγχο της δήλωσης από τη φορολογούσα αρχή, τη διαδικασία επίλυσης των φορολογικών διαφορών, τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης, την επιστροφή του φόρου, τις υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημόσιων Αρχών, καθώς και για κάθε θέμα που δεν ρυθμίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται οι διατάξεις του α.ν. 1521/1950, όπως ισχύουν.

Άρθρο 9 **Παραγραφή**

Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η οικεία δήλωση. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών από το τέλος του έτους εντός του οποίου έληξε η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης.

Άρθρο 10 **Εξουσιοδοτική διάταξη**

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη βεβαίωση και είσπραξη του φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΤΕΛΟΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ**

Άρθρο 11 **Αντικείμενο του τέλους**

1. Σε κάθε περαιτέρω μεταβίβαση με επαχθή αιτία ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτήθηκε με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 επιβάλλεται αντί του φόρου μεταβίβασης ακινήτων τέλος συναλλαγής επί της αξίας του. Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση μεταβίβασης οικοδομής που ανεγέρθηκε επί οικοπέδου ή γηπέδου που αποκτήθηκε μετά την ανωτέρω ημερομηνία επιβάλλεται φόρος μεταβίβασης ακινήτων.

2. Τέλος συναλλαγής επιβάλλεται στις περιπτώσεις

α', β', γ', δ', ε' και η' της παραγράφου 3 και της παραγράφου 4 του άρθρου 1, καθώς και στις περιπτώσεις του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950. Στις διατάξεις του παρόντος υπάγονται και οι περιπτώσεις διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων, τα οποία αποκτήθηκαν στο σύνολό τους ή μερικώς μετά την 1.1.2006.

3. Για την επιβολή του τέλους συναλλαγής, η μεταβίβαση οικοδομής που ανεγέρθηκε από κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. επί οικοπέδου ή γηπέδου δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση. Επίσης, δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση η μεταβίβαση σε κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. ποσοτών εξ αδιαιρέτου οικοπέδου, επί του οποίου το πρόσωπο αυτό έχει ανεγειρεί οικοδομή.

Άρθρο 12 **Φορολογητέα αξία**

Για τον υπολογισμό του τέλους συναλλαγής, ως αξία του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λογίζεται η αξία που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 σε συνδυασμό με τα άρθρα 15, 16 και την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του ν. 2961/2001 και τα άρθρα 41 και 41α του ν. 1249/1982, όπως ισχύουν. Σε περίπτωση που στο μεταβιβαστικό συμβόλαιο το τίμημα ή επί αναγκαστικού ή εκούσιου πλειστηριασμού το εκπλειστηρίασμα, είναι μεγαλύτερο της αξίας που προκύπτει με την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, το τέλος συναλλαγής υπολογίζεται με βάση το τίμημα ή το εκπλειστηρίασμα αντίστοιχα.

Άρθρο 13 **Υποκείμενο του τέλους**

Το κατά τον παρόντα νόμο τέλος συναλλαγής βαρύνει τον αγοραστή. Ως αγοραστής νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αποκτά ακίνητο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος.

Άρθρο 14 **Καταβολή του τέλους**

Το τέλος συναλλαγής καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Άρθρο 15 **Συντελεστής του τέλους**

1. Το τέλος συναλλαγής ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος.

2. Σε περίπτωση διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων το τέλος συναλλαγής υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας των ακινήτων που λαμβάνει ο κάθε συμβαλλόμενος.

Άρθρο 16 **Απαλλαγές**

Απαλλάσσονται από το τέλος συναλλαγής:

α) το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α., οι ιεροί ναοί και οι ιερές μονές,

β) οι δικαιούχοι απαλλαγής πρώτης κατοικίας μέχρι του ποσού που ορίζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (ΦΕΚ 238 Α'), όπως ισχύουν,

γ) οι αγρότες κατά την αγορά ή ανταλλαγή γεωργικών ή κτηνοτροφικών εκτάσεων κατά τις διατάξεις των νόμων 634/1977 (ΦΕΚ 186 Α') και 2520/1997 (ΦΕΚ 173 Α'), όπως ισχύουν,

δ) η εισφορά και μεταβίβαση ακινήτων κατά τη συγχώνευση ή μετατροπή επιχειρήσεων κατά τις διατάξεις του ν. δ. 1297/1972 (ΦΕΚ 217 Α'), όπως ισχύουν,

ε) η εισφορά και μεταβίβαση ακινήτων κατά το μετασχηματισμό επιχειρήσεων κατά τις διατάξεις του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α'), όπως ισχύουν,

στ) η αναγκαστική απαλλοτρίωση κτημάτων κατά τις διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα,

ζ) η ανάκληση απαλλοτρίωσης ακινήτων,

η) η μεταβίβαση ακινήτων από μη κερδοσκοπικό οικονομικό συνεταιρισμό στα μέλη του,

θ) η σύμβαση ανταλλαγής ακινήτων μεταξύ του Δημοσίου και Ν.Π.Δ.Δ.,

ι) οι αγορές ακινήτων από αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις για τη δημιουργία επιχειρήσεων μέσα στην περιφέρειά τους, κατά τις διατάξεις του άρθρου 35 του ν. 2810/2000 (ΦΕΚ 61 Α'),

ια) η μεταβίβαση ακινήτων προς αμοιβαία κεφάλαια ακίνητης περιουσίας, καθώς και η μεταβίβαση ακινήτων προς εταιρίες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία, κατά τις διατάξεις του ν. 2778/1999 (ΦΕΚ 295 Α'),

ιβ) οι εταιρίες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία στην περίπτωση που σχηματισθούν μετά από συγχώνευση δύο ή περισσότερων εταιριών, οι οποίες διαθέτουν ακίνητη περιουσία, ή μετά από διάσπαση ή απόσχιση υφιστάμενης εταιρίας που εισφέρει ακίνητη περιουσία της σε νέο ή υφιστάμενο νομικό πρόσωπο το οποίο λειτουργεί ως εταιρία επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία, κατά τις διατάξεις του ν. 2778/1999,

ιγ) η αγορά ακινήτων από πληγέντες από σεισμούς, πλημμύρες και λοιπές θεομηνίες κατά τις διατάξεις των νόμων 867/1979 (ΦΕΚ 4 Α') και 2576/1998 (ΦΕΚ 25 Α'), όπως ισχύουν,

ιδ) η αγορά ακινήτων από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων (Ο.Σ.Κ.),

ιε) οι συγχωνεύσεις ανωνύμων κτηματικών εταιριών, εφόσον η απορροφώσα κατέχει το σύνολο των μετοχών της απορροφώμενης, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 3091/2002 (ΦΕΚ 330 Α'), όπως ισχύουν,

ιστ) η αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτων για δημόσια ωφέλεια υπέρ του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α..

Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αφορά απαλλαγές από φόρους ή τέλη, πλην των ανωτέρω, δεν εφαρμόζεται για το τέλος συναλλαγής.

Άρθρο 17 **Επιστροφή του τέλους, υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημοσίων Αρχών και λοιπή διαδικασία**

Για την υποχρέωση και τη διαδικασία υποβολής της δήλωσης, την καταβολή του τέλους, τις συνέπειες της μη δήλωσης, της εκπρόθεσμης και της ανακριβούς δήλωσης, τον έλεγχο της δήλωσης από τη φορολογούσα αρχή, τη διαδικασία επίλυσης των φορολογικών διαφορών,

τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης, την επιστροφή του τέλους, τις υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημόσιων Αρχών, καθώς και για κάθε θέμα που δεν ρυθμίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται οι διατάξεις του α.ν. 1521/1950, όπως ισχύουν.

Άρθρο 18 Παραγραφή

Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του τέλους παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η οικεία δήλωση. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του τέλους παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών από το τέλος του έτους εντός του οποίου έληξε η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης.

Άρθρο 19 Εξουσιοδοτική διάταξη

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΛΟΙΠΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 20 Φορολογία κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών

1. Η περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 2961/2001 (ΦΕΚ 266 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) συνένωση επικαρπίας ακινήτων ή κινητών γενικά πραγμάτων με την ψιλή κυριότητα, λόγω θανάτου του επικαρπωτή ή διάλυσης του νομικού προσώπου, αν ο επικαρπωτής είναι νομικό πρόσωπο, όταν η κτήση ή μεταβίβαση με επαχθή αιτία της ψιλής κυριότητας αυτών και η κτήση της επικαρπίας ή παρακράτησή της έγιναν από 2 Απριλίου 1980. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρείται ότι η επικαρπία περιέρχεται στον κατά το χρόνο της συνένωσης ψιλό κύριο από τον επικαρπωτή αιτία θανάτου και η αξία αυτής προσδιορίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας, μετά την αφαίρεση από αυτή του τμήματος της αξίας που αναλογεί στο ποσοστό για το οποίο ο ψιλός κύριος είχε υπαχθεί σε φόρο κατά την απόκτηση της ψιλής κυριότητας.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 της ενότητας Β΄ του άρθρου 10 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της δήλωσης ο υπόχρεος σε φόρο δύναται, χωρίς φορολογική επιβάρυνση, εφόσον διαπιστώσει ότι έγινε οποιοδήποτε λογιστικό λάθος κατά τη σύνταξη του φύλλου υπολογισμού της αξίας των ακινήτων ή εσφαλμένη επιλογή των προκαθορισμένων τιμών εκκίνησης ή των συντελεστών αυξομειώσής τους, να υποβάλει νέα δήλωση και να ζητήσει επαναπροσδιορισμό του φόρου.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 16 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν η ψιλή κυριότητα ακινήτων μεταβιβασθεί και πάλι λόγω κληρονομίας ή κληροδοσίας, δωρεάς και γονικής παροχής πριν από την επάνοδο σε αυτήν της επικαρπίας, δεν οφείλεται φόρος για τη μεταβίβαση αυτή. Κατά τη συνένωση της επικαρπίας στην κυριότητα ο τότε ψιλός κύριος υπόκειται στο φόρο της κτήσης αιτία θανάτου, ο οποίος υπολογίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας κατά το χρόνο αυτόν και με βάση τη συγγενική του σχέση με τον αρχικά κληρονομηθέντα κατά το διαχωρισμό της επικαρπίας από την ψιλή κυριότητα. Στην περίπτωση, όμως, που με βάση τη συγγενική αυτού σχέση με αυτόν από τον οποίο περιήλθε η ψιλή κυριότητα αναλογεί μεγαλύτερος φόρος, τότε οφείλεται ο μεγαλύτερος αυτός φόρος. Τυχόν βελτιώσεις που έγιναν, δεν υπολογίζονται κατά τον καθορισμό της αξίας της πλήρους κυριότητας.»

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 της ενότητας Α΄ του άρθρου 26 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η απαλλαγή παρέχεται για ποσό αξίας:

α) κατοικίας μέχρι εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ για κάθε άγαμο κληρονόμο ή κληροδόχο και μέχρι εκατόν δεκαπέντε χιλιάδων (115.000) ευρώ για κάθε έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους, εφόσον στον δικαιούχο κληρονόμο ή κληροδόχο περιέρχεται μία μόνο κατοικία εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα και όχι ποσοστό εξ αδιαίρετου,

β) οικοπέδου μέχρι τριάντα πέντε χιλιάδων (35.000) ευρώ για κάθε άγαμο κληρονόμο ή κληροδόχο και μέχρι εξήντα τεσσάρων χιλιάδων (64.000) ευρώ για κάθε έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους, εφόσον στον δικαιούχο κληρονόμο ή κληροδόχο περιέρχεται ένα μόνο οικόπεδο εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα και όχι ποσοστό εξ αδιαίρετου.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 29 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι δικαιούχοι της κτήσης, ανάλογα με τη συγγενική τους σχέση προς τον κληρονομούμενο, κατατάσσονται στις επόμενες τρεις κατηγορίες. Για καθεμιά από τις κατηγορίες αυτές ισχύει χωριστή φορολογική κλίμακα ως εξής:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α΄

Για κληρονομική μερίδα ή κληροδοσία που περιέρχεται σε: α) σύζυγο του κληρονομούμενου, β) κατιόντες πρώτου βαθμού (τέκνα από νόμιμο γάμο, τέκνα χωρίς γάμο έναντι της μητέρας, αναγνωρισθέντα εκούσια ή δικαστικά έναντι του πατέρα, νομιμοποιηθέντα με επιγενόμενο γάμο ή δικαστικά έναντι και των δύο γονέων), γ) κατιόντες εξ αίματος δεύτερου βαθμού, δ) ανιόντες εξ αίματος πρώτου βαθμού.

Κλιμάκια (σε ευρώ)	Συντελεστής Κλιμακίου (%)	Φόρος Κλιμακίου (σε ευρώ)	Φορολο- γητέα περιουσία (σε ευρώ)	Φόρος που ανα- λογεί (σε ευρώ)
80.000	---	---	80.000	---
20.000	5	1.000	100.000	1.000
120.000	10	12.000	220.000	13.000
Υπερβάλλον	20			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β´

Για κληρονομική μερίδα ή κληροδοσία που περιέχεται σε: α) κατιόντες τρίτου και επόμενων βαθμών, β) ανιόντες δεύτερου και επόμενων βαθμών, γ) εκούσια ή δικαστικά αναγνωρισθέντα τέκνα έναντι των ανιόντων του πατέρα που τα αναγνώρισε, δ) κατιόντες του αναγνωρισθέντος έναντι του αναγνωρίσαντος και των ανιόντων αυτού, ε) αδελφούς (αμφιθαλείς ή ετεροθαλείς), στ) συγγενείς εξ αίματος τρίτου βαθμού εκ πλαγίου, ζ) πατριούς και μητρίες, η) τέκνα από προηγούμενο γάμο του συζύγου, θ) τέκνα εξ αγχιστείας (γαμπρούς - νύφες) και ι) ανιόντες εξ αγχιστείας (πεθερό - πεθερά).

Κλιμάκια (σε ευρώ)	Συντελεστής Κλιμακίου (%)	Φόρος Κλιμακίου (σε ευρώ)	Φορολο- γητέα περιουσία (σε ευρώ)	Φόρος που ανα- λογεί (σε ευρώ)
15.000	---	---	15.000	---
45.000	10	4.500	60.000	4.500
160.000	20	32.000	220.000	36.500
Υπερβάλλον	30			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ´

Για κληρονομική μερίδα ή κληροδοσία που περιέχεται σε οποιονδήποτε άλλον εξ αίματος ή εξ αγχιστείας συγγενή του κληρονομούμενου ή εξωτικό.

Κλιμάκια (σε ευρώ)	Συντελεστής Κλιμακίου (%)	Φόρος Κλιμακίου (σε ευρώ)	Φορολο- γητέα περιουσία (σε ευρώ)	Φόρος που ανα- λογεί (σε ευρώ)
5.000	---	---	5.000	---
55.000	20	11.000	60.000	11.000
160.000	30	48.000	220.000	59.000
Υπερβάλλον	40			

Στο ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση τις πιο πάνω κλίμακες περιλαμβάνεται ο φόρος υπέρ του Δημοσίου και οι πρόσθετοι σε αυτόν φόροι:

α) 3% υπέρ δήμων και κοινοτήτων, που προβλέπεται από τις διατάξεις του β.δ. 24/9-20.10.1958 (ΦΕΚ 171 Α´) και

β) 7% υπέρ νομαρχιακών ταμείων οδοποιίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 3155/1955 (ΦΕΚ 63 Α´). Η απόδοση των φόρων υπέρ τρίτων γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 81 του παρόντος νόμου.»

6. Στην παράγραφο 2 της ενότητας Α του άρθρου 34 του ν. 2961/2001 προστίθεται περίπτωση στ´ που έχει ως εξής:

«στ) συνένωση επικαρπίας ακινήτων ή κινητών γενικά πραγμάτων με την ψιλή κυριότητα, λόγω συμπλήρωσης του χρόνου διάρκειας της επικαρπίας, όταν η κτήση ή μεταβίβαση με επαχθή αιτία της ψιλής κυριότητας αυτών και η κτήση της επικαρπίας ορισμένου χρόνου ή παρακράτησή της για ορισμένο χρόνο γίνεται από την 1η Ιανουαρίου 2005, είτε από φυσικό είτε από νομικό πρόσωπο. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρείται ότι η επικαρπία περιέρχεται στον κατά το χρόνο συνένωσης ψιλό κύριο από τον επικαρπωτή αιτία δωρεάς και η αξία αυτής προσδιορίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας, μετά την αφαίρεση από αυτή του τμήματος της αξίας που αναλογεί στο ποσοστό για το οποίο ο ψιλός κύριος είχε υπαχθεί σε φόρο κατά την απόκτηση της ψιλής κυριότητας.»

ζ) Η με φερόμενη επαχθή αιτία μεταβίβαση ακινήτων μεταξύ ανιόντων και κατιόντων εξ αίματος οποιουδήποτε βαθμού σε ευθεία γραμμή ή μεταξύ συζύγων, εκτός αν οι συμβαλλόμενοι αποδείξουν ότι η μεταβίβαση αυτή γίνεται από επαχθή αιτία.»

7. Το δεύτερο εδάφιο της ενότητας Β´ του άρθρου 34 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

« Το ποσό αυτό ορίζεται στις εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ αυτοτελώς για κάθε γονέα και αυξάνεται σε εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) ευρώ, όταν ο ένας από τους γονείς έχει αποβιώσει. Στα πιο πάνω ποσά συνυπολογίζονται οι προγενέστερες δωρεές ή γονικές παροχές των γονέων προς τα τέκνα τους που έχουν υπαχθεί σε φόρο και όχι τα απαλλασσόμενα ποσά.»

8. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 42 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης δεν οφείλεται φόρος, όταν η επιπλέον έκταση δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στο συμβόλαιο που επαναλαμβάνεται και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

9. Η ενότητα Α´ του άρθρου 43 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Α. Απαλλαγή πρώτης κατοικίας

Σε περίπτωση μεταβίβασης με γονική παροχή εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα, με τους όρους και τις προϋποθέσεις της ενότητας Α´ του άρθρου 26:

α) κατοικίας, δεν υπόκειται σε φόρο ποσό μέχρι εβδομήντα πέντε χιλιάδες (75.000) ευρώ για κάθε άγαμο δικαιούχο. Το ποσό αυτό ανέρχεται σε εκατόν δεκαπέντε χιλιάδες (115.000) ευρώ, προκειμένου για έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους, και προσauξάνεται κατά είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους,

β) οικοπέδου, δεν υπόκειται σε φόρο ποσό μέχρι τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για κάθε άγαμο δικαιούχο. Το ποσό αυτό ανέρχεται σε εξήντα τέσσερις χιλιάδες (64.000) ευρώ, προκειμένου για έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους, και προσauξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους.»

10. Η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 67 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Ο αριθμός φορολογικού μητρώου του υπόχρεου σε φόρο και του κληρονομούμενου.»

11. Το άρθρο 72 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Επιτρέπεται η εν όλω ή εν μέρει ανάκληση της δήλωσης, που υποβλήθηκε από τον φορολογούμενο, λόγω ουσιώδους πλάνης περί τα πράγματα που αποδεικνύεται προσηκόντως ή λόγω εσφαλμένης ερμηνείας των διατάξεων του νόμου αυτού. Η ανάκληση της δήλωσης δεν μπορεί να αφορά την αξία των αντικειμένων της κληρονομίας.

2. Η ανάκληση της δήλωσης μπορεί να γίνει μέχρι και το στάδιο της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς ή την ανακοίνωση για την ειλικρίνεια της δήλωσης. Μετά το στάδιο αυτό η ανάκληση της δήλωσης μπορεί να γίνει σε κάθε στάση της δίκης ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου.

3. Για το αποδεκτό ή μη της ανάκλησης, που έγινε μέχρι και το στάδιο της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς ή την ανακοίνωση για την ειλικρίνεια της δήλωσης, αποφαίνεται ο προϊστάμενος της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον υπόχρεο. Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να ασκηθεί προσφυγή και λοιπά ένδικα μέσα.

4. Σε περίπτωση υποβολής συμπληρωματικής δήλωσης ως προς την περιγραφή μεταβιβασθέντος ακινήτου, μετά την οριστική περαίωση της υπόθεσης ή μετά την πάροδο της προθεσμίας των είκοσι (20) ημερών, που ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 5 της ενότητας Β' του άρθρου 10, από τον υπόχρεο σε φόρο ή τους ειδικούς ή καθολικούς διαδόχους αυτού, επιβάλλεται φόρος για την κατά το χρόνο της υποβολής της συμπληρωματικής δήλωσης επιπλέον αξία. Δεν επιβάλλεται φόρος αν η διαφορά μεταξύ της έκτασης, όπως αυτή προσδιορίστηκε οριστικά και της πραγματικής που προκύπτει μετά από νεότερη καταμέτρηση, δεν υπερβαίνει το ποσοστό 2% αυτής που οριστικά προσδιορίστηκε και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

12. Η παράγραφος 1 του άρθρου 82 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο φόρος που βεβαιώνεται:

α) Μετά από δήλωση ή πράξη προσδιορισμού φόρου, που έγινε οριστική λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής, καταβάλλεται σε είκοσι τέσσερις (24) ίσες διμηνιαίες δόσεις.

β) Μετά από διοικητική επίλυση της διαφοράς και την καταβολή του ενός πέμπτου (1/5), το υπόλοιπο καταβάλλεται σε είκοσι τέσσερις (24) ίσες διμηνιαίες δόσεις.

γ) Μετά από απόφαση διοικητικού δικαστηρίου ή δικαστικό συμβιβασμό, καταβάλλεται σε έξι (6) ίσες διμηνιαίες δόσεις.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις κάθε δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των πεντακοσίων (500) ευρώ, εκτός της τελευταίας, και η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση ή την υπογραφή του πρακτικού και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των διμήνων που ακολουθούν.

Αν ο υπόχρεος σε φόρο είναι ανήλικος κατά το χρόνο

απόκτησης του τίτλου βεβαίωσης του φόρου, ο αριθμός των δόσεων, που ορίζεται στα προηγούμενα εδάφια, διπλασιάζεται. Ο διπλασιασμός του αριθμού των δόσεων δεν ισχύει για τις κτήσεις αιτία δωρεάς ή γονικής παροχής.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν σε υποθέσεις στις οποίες η βεβαίωση του φόρου στο τμήμα εσόδων γίνεται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

13. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 88 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Ο αριθμός φορολογικού μητρώου των συμβαλλομένων.»

14. Η παράγραφος 2 του άρθρου 99 του ν. 2961/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για την ακύρωση ή τροποποίηση της πράξης του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, αποφαίνεται τριμελής επιτροπή που αποτελείται από τον αρμόδιο οικονομικό επιθεωρητή, τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και τον προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Φορολογίας αυτής, με αίτηση του φορολογουμένου ή του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, που υποβάλλεται μέσα σε μία τριετία από την οριστικοποίηση της πράξης και, προκειμένου για εγγραφές για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί πράξη, από την ημερομηνία καταχώρησης της σχετικής ανακοίνωσης. Η απόφαση της επιτροπής εκδίδεται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την υποβολή της αίτησης ή, εφόσον ζητηθεί η προσκόμιση στοιχείων από τον αιτούντα, μέσα σε ένα (1) μήνα από την προσκόμιση αυτών, και σε κάθε περίπτωση μέσα σε έξι (6) μήνες από την κατάθεση της αίτησης κατ' ανώτατο όριο. Κατά της απόφασης της τριμελούς επιτροπής επιτρέπονται τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν σε αιτήσεις που υποβάλλονται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

15. Η προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 102 του ν. 2961/2001 παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1989.

Άρθρο 21

Φορολογία μεταβίβασης ακινήτων

1. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του α.ν. 1521/1950 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν οφείλεται φόρος, όταν η επιπλέον έκταση δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στο συμβόλαιο που επαναλαμβάνεται ή διορθώνεται και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του α.ν. 1521/1950 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν οφείλεται φόρος, αν η επιπλέον έκταση δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στον αρχικό τίτλο κτήσης και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

3. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Η ημέρα σύνταξης του συμβολαιογραφικού προσυμφώνου, αν το οριστικό συμβόλαιο συντάσσεται μέσα σε δύο (2) χρόνια από την κατάρτιση του προσυμφώνου. Στην περίπτωση αυτή ο φόρος υπολογίζεται με βάση

τους συντελεστές που ίσχυαν κατά το χρόνο σύνταξης του προσυμφώνου. Σε κάθε περίπτωση σύνταξης οριστικού συμβολαίου σε εκτέλεση προσυμφώνου και ανεξάρτητα από το χρόνο σύνταξης του προσυμφώνου ή του οριστικού συμβολαίου, στην αξία του ακινήτου δεν υπολογίζονται οι προσθήκες και βελτιώσεις που έχουν πραγματοποιηθεί από τον εκ προσυμφώνου αγοραστή μετά την υπογραφή του προσυμφώνου και πριν την κατάρτιση του οριστικού συμβολαίου, με την προϋπόθεση ότι κατά τη σύνταξη του προσυμφώνου καταβλήθηκε εξ ολοκλήρου το συμφωνηθέν τίμημα και παραδόθηκε στον αγοραστή η χρήση, νομή και κατοχή του ακινήτου. Τα ανωτέρω ισχύουν για οριστικά συμβόλαια μεταβίβασης, τα οποία συντάσσονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάρτισης του προσυμφώνου.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για τον καθορισμό της αξίας της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης, της περιορισμένης προσωπικής δουλείας ή της πραγματικής δουλείας επί ακινήτου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του ν. 2961/2001.»

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η απαλλαγή που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο παρέχεται:

α) για αγορά κατοικίας από άγαμο μέχρι ποσού αξίας εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ,

β) για αγορά κατοικίας από έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους μέχρι ποσού αξίας εκατόν δεκαπέντε χιλιάδων (115.000) ευρώ. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους,

γ) για αγορά οικοπέδου από άγαμο μέχρι ποσού αξίας τριάντα πέντε χιλιάδων (35.000) ευρώ, ενώ από έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους μέχρι ποσού αξίας εξήντα τεσσάρων χιλιάδων (64.000) ευρώ. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους.»

Άρθρο 22

Σύνταξη οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων σε εκτέλεση προσυμφώνων

Κατά τη σύνταξη με αυτοσύμβαση οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία σε εκτέλεση προσυμφώνων, που έχουν συνταχθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997 και κατά τη σύνταξη των οποίων καταβλήθηκε ολόκληρο το συμφωνηθέν τίμημα και παραδόθηκε στον αγοραστή η χρήση, νομή και κατοχή του ακινήτου, επιτρέπεται η υποβολή της δήλωσης φόρου μεταβίβασης μόνο από τον αγοραστή ή τους ειδικούς ή καθολικούς διαδόχους αυτού, εφόσον συνταχθούν μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κατά τη σύνταξη των συμβολαίων αυτών, εντός της προβλεπόμενης προθε-

σμίας, δεν απαιτείται η αναγραφή του αριθμού φορολογικού μητρώου του πωλητή και η προσκόμιση από αυτόν του αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας, του πιστοποιητικού ή της δήλωσης των άρθρων 81 του ν. 2238/1994 και 32 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α') και του πιστοποιητικού του άρθρου 105 του ν. 2961/2001. Αντίγραφα των οριστικών συμβολαίων, που καταρτίζονται κατά τα προηγούμενα, αποστέλλονται με ευθύνη του συμβολαιογράφου στην αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του πωλητή δημόσια οικονομική υπηρεσία.

Άρθρο 23

Δήλωση στοιχείων ακινήτων

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, κατοικία ή έδρα του, το οποίο έχει την 1η Ιανουαρίου εμπράγματο δικαίωμα πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας ή οίκησης σε ακίνητο που βρίσκεται στην Ελλάδα, υποχρεούται να υποβάλει δήλωση στοιχείων ακινήτων.

Η δήλωση στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται μία φορά, στο έτος που προκύπτει τέτοια υποχρέωση, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η πρώτη εφαρμογή ήταν την 1η Ιανουαρίου 2005.

Σε περίπτωση μεταβολής της περιουσιακής ή οικογενειακής κατάστασης του υποχρέου την 1η Ιανουαρίου, υποβάλλεται δήλωση μεταβολής στοιχείων ακινήτων το αντίστοιχο έτος.

Η δήλωση στοιχείων ακινήτων συνυποβάλλεται με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών ή νομικών προσώπων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 2 και στο άρθρο 101 του ν. 2238/1994.

Υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος υπάρχει και όταν συντρέχει υποχρέωση υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων, με την επιφύλαξη των διατάξεων των επόμενων εδαφίων.

Τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 2 του άρθρου 101 του πιο πάνω νόμου, τα οποία δεν έχουν υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, υποβάλλουν τη δήλωση στοιχείων ακινήτων στις προθεσμίες που ορίζονται από την περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 107 του ίδιου νόμου.

Τα νομικά πρόσωπα τα οποία, λόγω υπερδωδεκάμηνης χρήσης, δεν υποβάλλουν δήλωση φορολογίας εισοδήματος με τη λήξη του πρώτου τμήματος αυτής, δωδεκάμηνης ή μικρότερης χρονικής διάρκειας, εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η μεταβολή, υποβάλλουν τη δήλωση στοιχείων ακινήτων μέχρι τη 10η ημέρα του πέμπτου μήνα από τη λήξη του οικείου ημερολογιακού έτους.

Σε περίπτωση μετασχηματισμού επιχειρήσεων, η προερχόμενη από τη μετατροπή ή συγχώνευση επιχείρηση, καθώς και η απορροφώσα, σε περίπτωση συγχώνευσης με απορρόφηση, υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων για λογαριασμό της επιχείρησης που μετασχηματίστηκε, ταυτόχρονα με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος που θα υποβάλει στο όνομα της τελευταίας.

Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και επί εισφοράς κλάδου από επιχείρηση σε άλλη επιχείρηση.

Τα νομικά πρόσωπα που υποβάλλουν δήλωση φορολογίας εισοδήματος με τη λήξη της εκκαθάρισης ή της διάλυσης, υποχρεούνται να συνυποβάλουν και δήλωση στοιχείων ακινήτων.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, καθορίζεται κατ' έτος ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης στοιχείων ακινήτων, καθώς και ο τρόπος, οι προθεσμίες υποβολής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή για ακίνητα του Δημοσίου.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 15 του άρθρου 5 του ν. 3296/2004 (ΦΕΚ 253 Α΄) καταργούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε **ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ**

Άρθρο 24 **Δαπάνες επιχειρήσεων**

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 31 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθενται περιπτώσεις σ΄, τ΄, υ΄, φ΄, χ΄, ψ΄, ω΄ που έχουν ως εξής:

« σ) των ποσών που καταβάλλει η επιχείρηση για δαπάνες ταξιδιών που πραγματοποιούν στην αλλοδαπή διευθυντικά και άλλα στελέχη της που εργάζονται σε αυτήν, καθώς και αντιπρόσωποι ή ειδικοί επιστήμονες που εκπροσωπούν την επιχείρηση στην αλλοδαπή και αφορούν έξοδα ξενοδοχείων, εισιτήρια και έξοδα διατροφής. Τα έξοδα διατροφής αναγνωρίζονται μέχρι του ποσού που αντιστοιχεί στο κόστος διαμονής.

Οι διατάξεις της περίπτωσης αυτής ισχύουν με την προϋπόθεση ότι ο σκοπός του ταξιδιού συνδέεται με την ασκούμενη δραστηριότητα της επιχείρησης,

τ) των ενοικίων που καταβάλλει η επιχείρηση για τη διαμονή εργαζομένων της σε ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια ή οικίες που βρίσκονται σε διαφορετικό μέρος από τον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους, λόγω εκτός έδρας εργασίας τους. Στην περίπτωση αυτή, η απόσταση του τόπου εργασίας και προσωρινής διαμονής πρέπει να απέχει από τη μόνιμη κατοικία του εργαζομένου εκατό (100) χιλιόμετρα και άνω και επιπλέον, τα δικαιολογητικά να έχουν εκδοθεί στο όνομα της επιχείρησης,

υ) του ανταποδοτικού τέλους που καταβάλει επιχείρηση λόγω της συμμετοχής της σε συλλογικό σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2939/2001 (ΦΕΚ 179 Α΄) κατά το χρόνο καταβολής,

φ) των δώρων της επιχείρησης προς πελάτες, επιχειρήσεις ή μη, εφόσον φέρουν την επωνυμία της και έχει καταβληθεί το αναλογούν δημοτικό τέλος για τη συνολική αξία των δώρων αυτών. Το ποσό της δαπάνης που εκπίπτει με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δεκαπέντε (15) ευρώ για κάθε δώρο χωριστά,

χ) των παροχών σε χρήμα ή σε είδος της επιχείρησης προς εργαζομένους της για επιβράβευση της απόδοσής τους και με την προϋπόθεση ότι έχουν καταβληθεί οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές,

ψ) των ποσών που καταβάλλει η επιχείρηση για έξοδα κινητής τηλεφωνίας για λογαριασμούς που ανήκουν στην επιχείρηση και με την προϋπόθεση ότι οι λογαριασμοί αυτοί δεν θα υπερβαίνουν τον αριθμό των απασχολούμενων στην επιχείρηση υπαλλήλων αυτής. Από το συνολικό ποσό αυτής της δαπάνης ποσοστό πενήντα

τοίς εκατό (50%) αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα,

ω) των δαπανών οργάνωσης ενημερωτικών ημερίδων και συναντήσεων για τους εργαζομένους ή πελάτες της, εφόσον οι εκδηλώσεις πραγματοποιούνται στο δήμο ή κοινότητα που εδρεύει η επιχείρηση ή σε άλλο μέρος στο οποίο λειτουργεί υποκατάστημά της.»

2. Το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης θ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά για τις επιχειρήσεις σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, τις επιχειρήσεις ύδρευσης - αποχέτευσης, τις επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, τις επιχειρήσεις εκμετάλλευσης συνδρομητικών τηλεοπτικών σταθμών, καθώς και τις επιχειρήσεις διανομής και παροχής φυσικού αερίου, το ποσό της πρόβλεψης υπολογίζεται με ποσοστό ένα τοίς εκατό (1%) επί της αξίας των υπηρεσιών ή συνδρομητικών που αναγράφεται στα εκδιδόμενα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Β.Σ. στοιχεία προς επιτηδευματίες ή ιδιώτες, με εξαίρεση αυτά που εκδίδονται προς το Δημόσιο, δήμους και κοινότητες, δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμούς ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.»

3. Η περίπτωση ρ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

« ρ) των ποσών που καταβάλλει η επιχείρηση για την αγορά ειδικής ενδυμασίας του προσωπικού, η οποία επιβάλλεται για λόγους υγιεινής, ασφάλειας και ομοιόμορφης εμφάνισης, ως απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων του.»

4. Οι παράγραφοι 16, 17, 18 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αναριθμούνται σε 17, 18, 19 αντίστοιχα και προστίθεται νέα παράγραφος 16, που έχει ως ακολούθως:

« 16. Ποσά που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις οικειοθελώς σε εργαζομένους της ή σε τρίτους, πλην των περιπτώσεων που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό, και δεν αφορούν αμοιβές ή αποζημιώσεις αυτών για άμεση ανταπόδοση παρεχόμενης υπηρεσίας ή δεν προκύπτει από διάταξη νόμου ο υποχρεωτικός χαρακτήρας τους, δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα.»

5. Στην παράγραφο 19 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. όπως αυτή αναριθμήθηκε με το παρόν άρθρο προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

« Επίσης και για τις δαπάνες οι οποίες δεν αναγνωρίζονται από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων αποφάινεται η επιτροπή της παραγράφου αυτής και περιλαμβάνονται σε ιδιαίτερη απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που εκδίδεται κάθε χρόνο, σύμφωνα με τη διαδικασία που ακολουθείται και για τις δαπάνες που αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων.»

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή για ισολογισμούς που κλείνουν μετά την 30ή Δεκεμβρίου 2005.

Άρθρο 25 **Παράταση προθεσμιών**

1. Η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του

άρθρου 118 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2015 για τα εισοδήματα που αποκτώνται μέχρι την ημερομηνία αυτή και των υπολοίπων διατάξεων του ίδιου άρθρου μέχρι τις 18.2.2017.

2. Η προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 1 του ν.δ. 1297/1972 (ΦΕΚ 217 Α'), όπως ισχύει, παρατείνεται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2008.

Άρθρο 26

Λοιπές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος

1. Τα ποσά των χιλίων διακοσίων (1.200) ευρώ και δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 και το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ που αναφέρεται στην υποπερίπτωση εε' και στο προτελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αυξάνονται σε δύο χιλιάδες εννιακόσια (2.900) ευρώ το πρώτο ποσό και σε έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ το επόμενο ποσό, αντίστοιχα.

2. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Το τεκμαρτό εισόδημα που προκύπτει από τη δωρεάν παραχώρηση της χρήσης κατοικίας εμβαδού μέχρι εκατό (100) τετραγωνικά μέτρα, από τον γονέα που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τα τέκνα του ή από τα τέκνα που έχουν την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τους γονείς τους, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία.»

3. Στο άρθρο 18 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος οι περιπτώσεις ιγ', ιδ' και ιε' αναριθμούνται σε ιδ', ιε' και ιστ' αντίστοιχα και προστίθεται περίπτωση ιγ' ως εξής:

«ιγ') Προκειμένου για τεκμαρτή δαπάνη που προκύπτει με βάση σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης με ξένη σημαία, κυριότητας ή κατοχής μονίμων κατοίκων εξωτερικού.»

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 114 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«Εξαιρετικά, αν ο δικαιούχος του εισοδήματος από κινητές αξίες, εκτός μερισμάτων και τόκων από μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους, που προέρχονται από τα διανεμόμενα κέρδη ημεδαπής ανώνυμης εταιρίας, είναι πρόσωπο από τα αναφερόμενα στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 101, το οποίο όμως δεν έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο εισόδημα αυτό και ο αλλοδαπός δικαιούχος δεν υποχρεούται στην υποβολή της ετήσιας φορολογικής δήλωσης για το πιο πάνω εισόδημα. Εξαιρετικά για τους τόκους που καταβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του έτους 2006, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε είκοσι εννέα τοις εκατό (29%).»

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 9 του ν. 2992/2002 (ΦΕΚ 54 Α') καταργούνται για κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και μετά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ, ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Α.Ν. 89/1967 «ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ» (ΦΕΚ 132 Α')

Άρθρο 27

Το άρθρο 1 του α.ν. 89/1967 «Περί εγκαταστάσεως εν Ελλάδι αλλοδαπών Εμποροβιομηχανικών Εταιρειών» (ΦΕΚ 132 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

1. Αλλοδαπές εταιρείες μπορούν να εγκαθίστανται στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, με αποκλειστικό σκοπό να παρέχουν στα κεντρικά τους καταστήματα ή σε συνδεδεμένες με αυτές, υπό την έννοια του άρθρου 42ε του ν. 2190/1920, όπως ισχύει, μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα επιχειρήσεις, υπηρεσίες συμβουλευτικού χαρακτήρα, κεντρικής λογιστικής υποστήριξης, ελέγχου ποιότητας παραγωγής, προϊόντων, διαδικασιών και υπηρεσιών, κατάρτισης μελετών, σχεδίων και συμβάσεων, διαφήμισης και μάρκετινγκ, επεξεργασίας στοιχείων, λήψης και παροχής πληροφοριών και έρευνας και ανάπτυξης. Οι εγκαθιστάμενες εταιρείες υποχρεούνται: α) εντός προθεσμίας δώδεκα (12) μηνών από την ημερομηνία που εκδίδεται η απόφαση της επόμενης παραγράφου και εφεξής να απασχολούν στην Ελλάδα προσωπικό τουλάχιστον τεσσάρων ατόμων και β) να έχουν δαπάνες λειτουργίας στην Ελλάδα τουλάχιστον εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ ετησίως.

Για παραβάσεις της νομοθεσίας περί εισόδου και διαμονής αλλοδαπών ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την εταιρεία και ο νόμιμος εκπρόσωπός της στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως της τυχόν ποινικής ευθύνης του.

2. Για την υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος απαιτείται ειδική άδεια, η οποία χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση εκδίδεται εντός πενήντα (50) ημερών από την υποβολή σχετικής αίτησης στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

3. Με όμοια απόφαση ανακαλείται η άδεια, εφόσον διαπιστωθούν παραβάσεις των όρων της ή του παρόντος νόμου. Πριν από την ανάκληση η διοίκηση οφείλει να καλέσει εγγράφως την εταιρεία προκειμένου να εκθέσει εγγράφως τις απόψεις της για τις παραβάσεις που τις αποδίδονται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών.»

Άρθρο 28

Το άρθρο 2 του α.ν. 89/1967 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

1. Τα ακαθάριστα έσοδα των εταιρειών του άρθρου 1 από τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους, τα οποία εισπράττονται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικών εμβασμάτων, προσδιορίζονται με την προσθήκη ενός ποσοστού κέρδους στο σύνολο των πάσης φύσεως εξόδων και αποβέσεων τους, πλην του φόρου εισοδήματος (μέθοδος

cost-plus). Το εφαρμοζόμενο σε κάθε εταιρεία ποσοστό κέρδους, που προκύπτει από την εφαρμογή των κριτηρίων της κανονιστικής απόφασης της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του παρόντος, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ύστερα από γνώμη Επιτροπής, που συνιστάται στο Υπουργείο αυτό και συγκροτείται με απόφαση του ίδιου Υπουργού. Η Επιτροπή αποτελείται από έναν Σύμβουλο ή Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που υπηρετεί στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, ως Πρόεδρος και από τους Προϊσταμένους της Διεύθυνσης Φορολογίας Εισοδήματος και της Διεύθυνσης Κεφαλαίων Εξωτερικού του ίδιου Υπουργείου, καθώς και από έναν ορκωτό ελεγκτή, ως μέλη.

2. Για τον καθορισμό του παραπάνω ποσοστού κέρδους, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από πέντε τοις εκατό (5%), λαμβάνονται υπόψη ιδίως το είδος των παρεχομένων από αυτές υπηρεσιών, ο κλάδος δραστηριότητας και οι Οδηγίες του Ο.Ο.Σ.Α. για τις χρεώσεις εντός ομίλων επιχειρήσεων. Το ως άνω ποσοστό κέρδους επανεξετάζεται ανά πενταετία ή νωρίτερα εφόσον διαφοροποιούνται σημαντικά οι συνθήκες της αγοράς.

3. Για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος της εταιρείας, όλα τα έξοδα επί των οποίων υπολογίζεται το ποσοστό κέρδους εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδά της, με την προϋπόθεση ότι τεκμηριώνονται από αντίστοιχα παραστατικά στοιχεία που πληρούν τις προϋποθέσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

4. Αν για οποιονδήποτε λόγο τα έσοδα της εταιρείας, όπως προκύπτουν από τα βιβλία που τηρεί, είναι μεγαλύτερα από τα έσοδα που προσδιορίζονται με τη μέθοδο της πρώτης παραγράφου του παρόντος, λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα που προκύπτουν από τα βιβλία.»

Άρθρο 29

1. Το άρθρο 3 του α.ν. 89/1967 αναριθμείται σε 5 και αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5

Όλες οι δημόσιες υπηρεσίες και αρχές, καθώς και οι ιδιώτες οφείλουν να παρέχουν στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών κάθε πληροφορία που τους ζητείται και κάθε δυνατή συνδρομή για την απρόσκοπτη εφαρμογή του παρόντος νόμου.»

2. Προστίθεται νέο άρθρο 3 ως εξής:

«Άρθρο 3

1. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών: α) καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να περιέχουν οι αιτήσεις και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την υπαγωγή των εταιρειών στις διατάξεις του παρόντος, β) εξειδικεύονται τα κριτήρια του άρθρου 2 παρ. 2 του παρόντος, γ) ορίζονται τα όργανα και η διαδικασία ελέγχου των εταιρειών αυτών, καθώς και οι λόγοι ανάκλησης των αδειών τους και δ) ορίζεται η διαδικασία και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την επιστροφή των εγγυητικών επιστολών που προβλέπονταν στις διατάξεις του παρόντος πριν την αντικατάστασή τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εκτέλεση του παρόντος.

2. Με όμοια απόφαση είναι δυνατόν να καθορίζονται

και άλλες υπηρεσίες συντονιστικού ή επικουρικού χαρακτήρα, πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 1 του παρόντος, τις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν οι εταιρείες που υπάγονται στον παρόντα νόμο.»

Άρθρο 30

Το άρθρο 4 του α.ν. 89/1967 αναριθμείται σε 6 και προστίθεται νέο άρθρο 4 ως εξής:

«Άρθρο 4

Στις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων υπάγονται κατόπιν σχετικής αιτήσεως και ημεδαπές εταιρείες, εφόσον παρέχουν αποκλειστικά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος σε υποκαταστήματά τους στην αλλοδαπή ή σε συνδεδεμένες με αυτές και μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα εταιρείες.»

Άρθρο 31

Αλλοδαπές εταιρείες ήδη εγκατεστημένες στην Ελλάδα μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος από 1ης Ιανουαρίου 2006, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27, με αίτησή τους, που υποβάλλεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2005 στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Μέχρι την έκδοση της άδειας, οι εταιρείες αυτές διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος και των υπουργικών αποφάσεων που θα εκδοθούν κατ' εξουσιοδότησή του, οι δε άδειες παραμονής και εργασίας του αλλοδαπού προσωπικού των ήδη εγκατεστημένων εταιρειών, οι οποίες πρόκειται να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την ημερομηνία λήξης τους. Μετά τη λήξη τους ισχύουν και για τις άδειες αυτές οι διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α').

Άρθρο 32

1. Επιβατικά αυτοκίνητα που έχουν εισαχθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του α.ν. 89/1967, πρέπει μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος να επανεξαχθούν ή να αποσταλούν σε άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε. ή να καταστραφούν ή να εγκαταλειφθούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ή να καταβληθεί το είκοσι τοις εκατό (20%) του αναλογούντος τέλους ταξινόμησης, καθώς και οι λοιπές προβλεπόμενες επιβαρύνσεις.

2. Απαγορεύεται η μεταβίβαση της κυριότητας ή η παραχώρηση της χρήσης των αυτοκινήτων που τακτοποιούνται σύμφωνα με τα παραπάνω, προ της παρελεύσεως διετίας από τη δημοσίευση του παρόντος. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης του προηγούμενου εδαφίου, καθίσταται αμέσως απαιτητό το σύνολο των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων των αυτοκινήτων αυτών.

3. Τα είδη οικοσκευής που έχουν εισαχθεί με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 και εξακολουθούν να βρίσκονται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, εάν δεν επανεξαχθούν, θεωρούνται τακτοποιημένα χωρίς απαίτηση των προβλεπόμενων επιβαρύνσεων, εφόσον οι δικαιούχοι καταθέσουν σχετική αίτηση για την τακτοποίησή τους στην αρμόδια τελωνειακή αρχή εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 33

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του επόμενου άρθρου, όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά στις διατάξεις του α.ν. 89/1967 αυτός νοείται όπως ισχύει τροποποιημένος με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 34

Ναυτιλιακές επιχειρήσεις, που έχουν υπαχθεί ή θα υπαχθούν στις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α'), διέπονται αποκλειστικά από τις διατάξεις αυτού και του α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α'), όπως ισχύουν, καθώς και από τις κανονιστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των νόμων αυτών, χωρίς να ισχύουν οι αναφορές τους στον α.ν. 89/1967.

Άρθρο 35

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του προηγούμενου άρθρου, καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 2006 όλες οι κανονιστικές και ατομικές διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή του α.ν. 89/1967.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Άρθρο 36****Εισφορά μετοχών μη εισηγμένων σε χρηματιστήριο για την κάλυψη ή αύξηση κεφαλαίου εταιρείας**

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθενται δύο νέα εδάφια που έχουν ως εξής:

«Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και επί εισφοράς των τίτλων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, για την κάλυψη του κεφαλαίου νεοιδρυόμενης, ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας ή για την αύξηση του κεφαλαίου υφιστάμενης. Ως πραγματική αξία των μετοχών που εισφέρονται για την κάλυψη ή αύξηση του κεφαλαίου ημεδαπής εταιρείας, λαμβάνεται η αξία η οποία προσδιορίζεται από την Εκτιμητική Επιτροπή του άρθρου 9 του κ.ν. 2190/1920.»

Άρθρο 37**Προσαύξηση ποσών φόρου και εισφοράς πλοίων**

1. Τα κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 «Περί φορολογίας πλοίων, επιβολής εισφοράς προς ανάπτυξιν της Εμπορικής Ναυτιλίας, εγκαταστάσεως αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 77 Α'), ποσά φόρου προσauξάνονται για την πενταετία 2006-2010 κατά ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) ετησίως. Το ποσό που προκύπτει από τον υπολογισμό της προσαύξεσης προστίθεται στα διαμορφωθέντα, κατά το έτος 2005 ποσά φόρου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 και σε αυτά των επόμενων ετών, όπως αυτά θα διαμορφωθούν μέσα στην παραπάνω πενταετία.

Τα ανωτέρω εφαρμόζονται αναλόγως και κατά τον υπολογισμό της κατά το άρθρο 10 του ν. 27/1975 οφειλόμενης εισφοράς.

2. Τα κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 «Περί επιβολής ειδικής εισφοράς υπέρ του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.)» (ΦΕΚ 75 Α') ποσά εισφοράς προσauξάνονται για την πενταετία 2006-2010 κατά ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) ετησίως.

Το ποσό που προκύπτει από τον υπολογισμό της προσαύξεσης προστίθεται στα διαμορφωθέντα κατά το έτος 2005 ποσά εισφοράς, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 και σε αυτά των επόμενων ετών, όπως αυτά θα διαμορφωθούν μέσα στην παραπάνω πενταετία.

3. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 1ης Ιανουαρίου 2006.

Άρθρο 38**Ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση**

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου, ο οποίος επιβάλλεται στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση, με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 1326/1983 (ΦΕΚ 19 Α'), μειώνεται σε δέκα τοις εκατό (10%) από την κατάθεση του παρόντος νόμου, σε πέντε τοις εκατό (5%) από την 1η Νοεμβρίου 2006 και σε μηδέν τοις εκατό (0%) από την 1η Νοεμβρίου και μετά.

Άρθρο 39**Κατάργηση ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων**

Τα άρθρα 2 και 3 του ν. 3220/2004 (ΦΕΚ 15 Α'), που προβλέπουν το σχηματισμό ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, καταργούνται για εισοδήματα που προκύπτουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και μετά, καθώς και για κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν από την ίδια ημερομηνία και μετά.

Άρθρο 40**Ανώνυμες Εταιρείες παροχής δανείων και πιστώσεων**

1. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 105 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), εφαρμόζονται ανάλογα και στις ανώνυμες εταιρίες, οι οποίες ασχολούνται κατ' επάγγελμα με την παροχή δανείων και πιστώσεων με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης και της έκδοσης πιστωτικών καρτών για τη διάθεση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α'), όπως ισχύει.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται για κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν την 31η Δεκεμβρίου 2004 και μετά.

Άρθρο 41**Τροποποίηση άρθρου 177 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα**

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 177 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα που κυρώθηκε με το ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες κατάσχονται χερσαία ή εναέρια μεταφορικά μέσα ή εμπορευματοκιβώτια,

ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας ή λαθρομεταναστών, το Υπηρεσιακό Όργανο το οποίο επέβαλε την κατάσχεση ή η Υπηρεσία στην οποία υπηρετεί αυτό, τα παραδίδει μαζί με αντίγραφο της Έκθεσης Κατάσχεσης στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, συντασσομένης Έκθεσης Παράδοσης και Παραλαβής.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 177 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα που κυρώθηκε με το ν. 2960/2001 προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Όταν κατάσχονται πλωτά μέσα ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών ή μεταφοράς λαθρομεταναστών, η κατά τόπο αρμόδια Λιμενική Αρχή φυλάσσει αυτά και αν είναι η κατάσχουσα αρχή διαβιβάζει αντίγραφο της Έκθεσης Κατάσχεσης στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή και στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.. Ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. έχει τη διαχείριση αυτών και προβαίνει στην εκποίηση τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Τα πλωτά μέσα παραμένουν στην παραφυλακή της Λιμενικής Αρχής μέχρις ότου παραδοθούν στον αναδειχθέντα από τις δημοπρασίες του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αγοραστή ή έως ότου δοθεί η εντολή καταστροφής τους, εφόσον δεν προκύψει αγοραστής.

Αν ήθελε διορισθεί ειδικός μεσεγγυούχος από τη Λιμενική ή Τελωνειακή Αρχή, αυτός ορίζεται από τον ειδικό κατάλογο πραγματογνωμόνων και οφείλει να παραδώσει πλήρη παραστατικά για τα πραγματοποιηθέντα έξοδα του στην κατά τόπο αρμόδια φορολογική αρχή.»

3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 μετά τη λέξη «κατασχεθέντα» προστίθενται οι λέξεις «εξαιρουμένης της περιπτώσεως των πλωτών μέσων».

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση για την εκτέλεση του βουλεύματος ή της δικαστικής απόφασης για απόδοση των κατασχεμένων, απαιτείται η καταβολή προηγούμενως των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών και λοιπών φόρων ή της τελωνειακής οφειλής στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.»

5. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Για τα πλωτά μέσα μπορούν να γίνουν μέχρι τέσσερις δημοπρασίες εκποίησης. Εάν αποβεί άκαρπη και η τέταρτη δημοπρασία, τότε η Λιμενική Αρχή φύλαξης του πλωτού μέσου θα προβαίνει, μετά από σχετική βεβαίωση του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., σε πρόταση προς το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για καταστροφή των πλωτών μέσων, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις καταστροφές των πλωτών μέσων των ανωτέρω Υπουργείων.»

6. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Προϋπόθεση της ως άνω καταβολής είναι η προηγούμενη καταβολή των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, καθώς και κάθε άλλης οφειλής, από πολλαπλά τέλη ή τέλη κυκλοφορίας, που πηγάζει από το συγκεκριμένο μεταφορικό μέσο και εκκρεμεί στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή. Η καταβολή μπορεί να γίνει και με συμψηφισμό.»

7. Η παράγραφος 11 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 10 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και επί κατασχεσέως μεταφορικών μέσων, μηχανημάτων έργου και εμπορευματοκιβωτίων που χρησιμοποιούνται ως μεταφορικά μέσα ναρκωτικών ουσιών ή λαθρομεταναστών, εξαιρουμένων των περιπτώσεων κλεμμένων αυτοκινήτων. Τα κλεμμένα αυτοκίνητα που έχουν κατασχεθεί ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα λαθρεμπορίας ή ναρκωτικών ουσιών ή λαθρομεταναστών, καθώς και τα κλεμμένα αυτοκίνητα που ανακαλύπτονται κατά τους ελέγχους ή έρευνες από τα Τελωνεία ή τις Διοικητικές Αρχές του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ή από τις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας ή του Λιμενικού Σώματος, παραδίδονται στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και φυλάσσονται από αυτόν έως ότου παραληφθούν από τους δικαιούχους τους κατόπιν δικαστικής απόφασης ή άδειας παράλαβης από την αρμόδια Αρχή, και εφόσον καταβληθούν προηγούμενως έξοδα μεταφοράς και φύλαξης. Τα έξοδα φύλαξης καταβάλλονται από τους δικαιούχους, υπολογιζόμενα από την ημερομηνία που η δικαστική απόφαση κατέστη αμετάκλητη ή από την ημερομηνία που κοινοποιήθηκε στον δικαιούχο η άδεια της αρμόδιας Αρχής για την παραλαβή του οχήματος. Εάν δεν καταβληθούν τα προαναφερόμενα έξοδα εντός εξαμήνου, τα αυτοκίνητα περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου. Εάν εντός ενός (1) έτους από την κατάσχεση δεν ανευρεθεί ο δικαιούχος τους και εφόσον δεν έχει λάβει γνώση ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. από τον έχοντα έννομο συμφέρον, ότι εκκρεμεί διεκδίκηση των οχημάτων ή των μηχανημάτων έργου ενώπιον δικαστικής αρχής ή αν δεν παρουσιαστεί ο δικαιούχος με αποκλειστική του υπαιτιότητα μέσα σε έξι (6) μήνες μετά την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης ή βουλεύματος ή διοικητικής απόφασης περί απόδοσης, τότε αυτά εκποιούνται ή διατίθενται από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.. Αν εκδοθεί βούλευμα ή δικαστική απόφαση μετά την εκποίηση ή διάθεση των αυτοκινήτων που διατάσσει αμετάκλητα την απόδοσή τους, σε κατονομαζόμενους δικαιούχους, ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αποζημιώνει αυτούς σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος. Η παράγραφος 9 του παρόντος εφαρμόζεται αναλόγως.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και μετά από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και πρόταση της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, ρυθμίζεται το ημερήσιο κόστος φύλαξης, οι δαπάνες φόρτωσης, εκφόρτωσης, καθώς και μεταφοράς των αυτοκινήτων και μηχανημάτων έργου.»

8. Προστίθεται παράγραφος 13 στο άρθρο 177 του ν. 2960/2001, η οποία έχει ως εξής:

« 13. Όλα τα είδη μεταφορικών μέσων και μηχανημάτων έργου που για οποιαδήποτε αιτία έχουν δεσμευτεί ή ακινητοποιηθεί από τις αρμόδιες αρχές και έχουν παραδοθεί για φύλαξη στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., παραχωρούνται ή εκποιούνται από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., εφόσον παρέλθει χρονικό διάστημα δύο (2) ετών από την ημερομηνία δεσμευσης ή ακινητοποίησης και εντός αυτής της διετίας δεν έχει κοινοποιηθεί στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. έγγραφη γνωστοποίηση περί επιβολής κατάσχεσης ή κίνησης ποινικής διαδικασίας απόδοσής τους στους κατά νόμο δικαιούχους, ή προσφυγής στα διοικητικά δικαστήρια.

Εάν μετά την εκποίηση ή διάθεση των ανωτέρω διαταχθεί αμετάκλητα η απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη, κατα-

βάλλεται αποζημίωση από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου.»

9. Προστίθεται παράγραφος 14 στο άρθρο 177 του ν. 2960/2001, η οποία έχει ως εξής:

«14. Από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως για τις περιπτώσεις που κατάσχονται ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών, μεταφοράς λαθρομεταναστών καθώς και αυτών που έχουν ανευρεθεί ή κατασχεθεί ως προϊόντα κλοπής, ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και οι υπηρεσίες των Περιφερειών στις οποίες σύμφωνα με την απόφαση 2/20010/0025/3.9.2002 (ΦΕΚ 1117 Β΄/11.9.2002) του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών έχουν εκχωρηθεί αρμοδιότητές του, ορίζονται ως αποκλειστικοί μεσεγγυούχοι.»

Άρθρο 42

Τροποποίηση του ν. 1796/1988 (ΦΕΚ 152 Α΄) «Όργανισμός Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων (Ο.Α.Ε.Π.) και άλλες διατάξεις»

1. Το άρθρο 2 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 2 Δραστηριότητες

1. Ο Ο.Α.Ε.Π. παρέχει εγγυήσεις, ασφαλίσεις και ανασφαλίσεις που συνδέονται με την παροχή βραχυπρόθεσμων μέχρι δύο (2) έτη, μεσοπρόθεσμων από δύο (2) έως πέντε (5) έτη και μακροπρόθεσμων άνω των πέντε (5) ετών πιστώσεων προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Η παρεχόμενη αυτή κάλυψη μπορεί να έχει τη μορφή είτε της κάλυψης της πιστώσεως που έχει χορηγηθεί στον αγοραστή από τον προμηθευτή (πίστωση προμηθευτή) είτε της κάλυψης της πιστώσεως χρηματοπιστωτικού οργανισμού προς τον αγοραστή, ο οποίος θα έχει εξοφλήσει με μετρητά τον προμηθευτή (πίστωση αγοραστή). Οφειλέτης μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο κάθε μορφής, ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, συμπεριλαμβανομένου και του αλλοδαπού Δημοσίου.

Μπορούν να ασφαλιζονται από τον Ο.Α.Ε.Π.:

α. εξαγωγές εμπορευμάτων ή παροχή υπηρεσιών, που απέκτησαν προστιθέμενη αξία ή έχουν παραχθεί ή παρασχεθεί στην Ελλάδα,

β. παροχή υπηρεσιών, εκπόνηση μελετών και σχεδίων, επίβλεψη τεχνικών έργων, ανάληψη εκτέλεσης τεχνικών έργων σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε. από ελληνικές επιχειρήσεις ή οργανισμούς ή από κοινοπραξίες ή εταιρίες στις οποίες μετέχουν ελληνικές επιχειρήσεις,

γ. κατασκευή, μετασκευή ή επισκευή σε ελληνικές ναυπηγοκατασκευαστικές επιχειρήσεις πλοίων, πλοιαρίων και πλωτών ναυπηγημάτων, ανεξάρτητα από την εθνικότητα του πλοιοκτήτη ή της σημαίας του πλοίου,

δ. απαιτήσεις που απορρέουν από την πραγματοποίηση των πράξεων που αναφέρονται στα εδάφια α΄ έως γ΄,

ε. εξαγωγή ελληνικών εμπορευμάτων με σκοπό την πώλησή τους ή τη συμμετοχή σε εκθέσεις και επιδείξεις,

στ. μίσθωση μηχανημάτων, εργαλείων και μεταφορικών μέσων για την εκτέλεση τεχνικών έργων σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε.,

ζ. συμμετοχή σε διεθνείς διαγωνισμούς για τη σύναψη συμβάσεων προμήθειας αγαθών ή υπηρεσιών ή για την

εκπόνηση μελετών, την ανάληψη επιβλέψεων ή εργολαβιών ή για την ανάληψη κατασκευής τεχνικών έργων σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε.,

η. εγγυητικές επιστολές που εκδίδονται από χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς ή ασφαλιστικές εταιρίες, που αφορούν πράξεις που αναφέρονται στα εδάφια α΄ έως γ΄,

θ. άμεσες επενδύσεις που πραγματοποιούνται σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε. από ελληνικές επιχειρήσεις,

ι. Πιστώσεις που παρέχονται από ελληνικές επιχειρήσεις σε επιχειρήσεις (ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου) εγκατεστημένες σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε. ή από χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που λειτουργούν στην Ε.Ε., σε χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς ή επιχειρήσεις (ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου) που λειτουργούν σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε., με σκοπό την πραγματοποίηση των πράξεων που αναφέρονται στα εδάφια α΄ έως γ΄,

2. Οι εγγυώμενες, ασφαλιζόμενες ή ανασφαλιζόμενες από τον Ο.Α.Ε.Π. πράξεις των εδαφίων α΄, β΄, γ΄ της παραγράφου 1, ανάλογα με τον τρόπο που χρηματοδοτούνται, μπορούν να έχουν τη μορφή είτε «πίστωσης προμηθευτή» (Supplier Credit) είτε «πίστωσης στον αγοραστή» (Buyer Credit). Οι ορισμοί και τα χαρακτηριστικά των δύο αυτών μορφών πράξεων ορίζονται στο παράρτημα της Οδηγίας 98/29/Ε.Κ. του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1998 «Για την εναρμόνιση των κυριότερων διατάξεων που διέπουν την Ασφάλιση Εξαγωγικών Πιστώσεων για πράξεις μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης κάλυψης» (Ε.Ε. L148/19.5.98), ως εξής:

α. Χαρακτηριστικά της «Πίστωσης Προμηθευτή»:

i. Ο όρος «πίστωση προμηθευτή» εφαρμόζεται σε εμπορική σύμβαση που προβλέπει την εξαγωγή εμπορευμάτων ή / και υπηρεσιών καταγωγής ενός κράτους-μέλους, μεταξύ ενός ή περισσότερων προμηθευτών και ενός ή περισσότερων αγοραστών, με την οποία ο αγοραστής (ή οι αγοραστές) αναλαμβάνει να πληρώσει τον προμηθευτή με μετρητά ή πίστωση.

ii. Οι διατάξεις για την κάλυψη της «πίστωσης προμηθευτή» εφαρμόζονται όταν η κάλυψη παρέχεται σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε ένα κράτος-μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 48 της Συνθήκης (πρώην άρθρο 58).

iii. Αν μια εμπορική σύμβαση χρηματοδοτείται με τη βοήθεια «πίστωσης στον αγοραστή», ή οποιαδήποτε άλλης χρηματοδοτικής ρύθμισης, η κάλυψη που παρέχεται στον εξαγωγέα για την εμπορική σύμβαση, καθ' αυτή, ακολουθεί τις διατάξεις για την κάλυψη των «πιστώσεων προμηθευτών».

β. Χαρακτηριστικά της «Πίστωσης στον Αγοραστή»:

i. Ο όρος «πίστωση στον αγοραστή» εφαρμόζεται σε δανειακές συμβάσεις μεταξύ ενός ή περισσότερων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και ενός ή περισσότερων δανειζομένων για τη χρηματοδότηση εμπορικής σύμβασης που προβλέπει την εξαγωγή εμπορευμάτων ή υπηρεσιών καταγωγής κράτους-μέλους. Με τη δανειακή σύμβαση, ο δανειοδοτικός οργανισμός (ή οργανισμοί) αναλαμβάνει να εξοφλήσει τον προμηθευτή (ή τους προμηθευτές), σύμφωνα με τη βασική συναλλαγή, σε μετρητά για λογαριασμό του αγοραστή / δανειζόμενου (ή των αγοραστών / δανειζομένων), ενώ ο τελευταίος θα εξοφλήσει τον δανειοδοτικό οργανισμό με πίστωση.

ii. Οι διατάξεις για την κάλυψη «πίστωσης στον αγοραστή» εφαρμόζονται όταν παρέχεται κάλυψη σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ανεξαρτήτως του τόπου εγκατά-

στασης ή καταχώρησής τους, υπό τον όρο ότι η «πίστωση στον αγοραστή» αποτελεί άνευ όρων υποχρέωση του δανειζομένου να επιστρέψει την οφειλή του, ανεξάρτητα από την αποδοτικότητα της εμπορικής σύμβασης που χρηματοδοτείται.

iii. Οι διατάξεις για την κάλυψη «πίστωσης στον αγοραστή» εφαρμόζονται όσον αφορά την κάλυψη που παρέχεται σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα το οποίο κατέχει νομίμως διαπραγματεύσιμους τίτλους πληρωτέους από αγοραστή δυνάμει συμφωνίας για τη χρηματοδότηση εμπορικής σύμβασης.

3. Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του, ο Ο.Α.Ε.Π. παρέχει συμβουλές, πληροφορίες, καθώς και συμπληρωματική τεχνική υποστήριξη για την είσπραξη ληξιπρόθεσμων εξαγωγικών απαιτήσεων από τους δικαιούχους τους.»

2. Το άρθρο 3 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3
Καλυπτόμενοι κίνδυνοι

1. Ο Ο.Α.Ε.Π. μπορεί να εγγυάται, ασφαλίσει και αντασφαλίσει συγκεκριμένους κινδύνους, ενώ έχει ευθύνη για αποζημίωση μόνον αν η ζημία οφείλεται άμεσα και αποκλειστικά στην επέλευση ενός ή περισσότερων από τους παρακάτω καλυπτόμενους κινδύνους, ανεξάρτητα αν ο χρεώστης (αγοραστής ή δανειζόμενος) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα.

α. Αφερεγγυότητα

Αφερεγγυότητα για την πληρωμή. Σε περίπτωση που ο χρεώστης ανήκει στον ιδιωτικό τομέα, και εφόσον υπάρχει εγγυητής του, αφερεγγυότητα του εγγυητή, *de jure* ή *de facto*.

β. Υπερημερία

Υπερημερία για την πληρωμή ή κίνδυνος του κυρίαρχου κράτους (*sovereign risk*) εφόσον ο χρεώστης ανήκει στο δημόσιο τομέα και έχει την εγγύηση του Κράτους.

γ. Αθέτηση

Αθέτηση εκ μέρους του χρεώστη και, εφόσον υπάρχει, του εγγυητή του.

δ. Αυθαίρετη καταγγελία ή άρνηση

Απόφαση του αγοραστή, στα πλαίσια «πίστωσης του προμηθευτή» με βάση το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2, να διακόψει ή να ακυρώσει την εμπορική σύμβαση ή να αρνηθεί να αποδεχθεί τα εμπορεύματα ή τις υπηρεσίες, χωρίς να έχει το δικαίωμα αυτό.

ε. Απόφαση τρίτης χώρας

Κάθε μέτρο ή απόφαση της κυβέρνησης μιας χώρας, εκτός Ελλάδας, συμπεριλαμβανομένων μέτρων και αποφάσεων των Δημόσιων Αρχών, που θεωρείται ότι αποτελούν κυβερνητική παρέμβαση, τα οποία εμποδίζουν την εκτέλεση της δανειακής ή εμπορικής σύμβασης, αντίστοιχα, ή την κανονική λειτουργία της επένδυσης, ή διαφοροποιούν το αρχικό καθεστώς της επένδυσης, όπως εθνικοποιήσεις και απαλλοτριώσεις.

στ. Χρεοστάσιο

Γενικό χρεοστάσιο που θεσπίζεται από την κυβέρνηση, είτε της χώρας του χρεώστη είτε τρίτης χώρας, μέσω της οποίας θα πραγματοποιηθεί η πληρωμή στα πλαίσια της δανειακής ή εμπορικής σύμβασης.

ζ. Παρεμπόδιση ή καθυστέρηση μεταφοράς κεφαλαίων
Πολιτικά γεγονότα και οικονομικές δυσκολίες που πα-

ρουσιάζονται, καθώς και νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα που λαμβάνονται εκτός Ελλάδας, τα οποία παρεμποδίζουν ή καθυστερούν τη μεταφορά κεφαλαίων, που καταβάλλονται στα πλαίσια της δανειακής σύμβασης ή της εμπορικής σύμβασης.

η. Νομικές διατάξεις στη χώρα του χρεώστη

Νομικές διατάξεις που θεσπίζονται στη χώρα του χρεώστη, με τις οποίες οι πληρωμές στο τοπικό νόμισμα στις οποίες προβαίνει ο χρεώστης, λογίζονται ως νόμιμες, έστω και αν οι πληρωμές, όταν μετατρέπονται στο νόμισμα της εμπορικής ή δανειακής σύμβασης, δεν καλύπτουν πλέον το ποσό της οφειλής κατά την ημερομηνία της μεταφοράς κεφαλαίων, λόγω των διακυμάνσεων της συναλλαγματικής ισοτιμίας.

θ. Απόφαση της χώρας του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου

Κάθε μέτρο ή απόφαση που λαμβάνει η κυβέρνηση της χώρας του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου, συμπεριλαμβανομένων μέτρων και αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που αφορά το εμπόριο μεταξύ ενός κράτους-μέλους και τρίτων χωρών, όπως είναι η απαγόρευση των εξαγωγών, εφόσον οι συνέπειές του δεν καλύπτονται με άλλον τρόπο από την ενδιαφερόμενη κυβέρνηση.

ι. Ανωτέρα βία

Περιπτώσεις ανωτέρας βίας που ανακύπτουν εκτός της χώρας του ασφαλιστή, οι οποίες είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν πόλεμο, συμπεριλαμβανομένου και του εμφυλίου, επανάσταση, ταραχές, πολιτική αναταραχή, κυκλώνα, πλημμύρα, σεισμό, έκρηξη ηφαιστείου, παλιρροϊκό κύμα και πυρηνικό ατύχημα, εφόσον οι συνέπειές τους δεν καλύπτονται ασφαλιστικά με άλλον τρόπο.

2. Γενική εξαίρεση από την ευθύνη του ασφαλιστή

Ο Ο.Α.Ε.Π. δεν υπέχει ευθύνη για κάθε ζημία η οποία αποδίδεται άμεσα ή έμμεσα:

α. Σε ενέργεια ή παράλειψη του ασφαλισμένου ή προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του.

β. Σε διάταξη περιορισμού των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου, η οποία περιλαμβάνεται στη δανειακή σύμβαση, στην εμπορική σύμβαση ή σε οποιοδήποτε σχετικό έγγραφο, συμπεριλαμβανομένου και κάθε εγγράφου που αφορά τις αντίστοιχες ρυθμίσεις εγγύησης ή ασφάλειας.

γ. Σε οποιαδήποτε περαιτέρω συμφωνία μεταξύ του ασφαλισμένου και του χρεώστη, μετά τη σύναψη της δανειακής σύμβασης ή της εμπορικής σύμβασης, η οποία εμποδίζει ή καθυστερεί την εξόφληση της οφειλής.

δ. Προκειμένου για «πίστωση του προμηθευτή» με βάση το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2, σε αδυναμία των υπεργολάβων, των συναναδόχων ή άλλων προμηθευτών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, υπό τον όρο ότι αυτή η αδυναμία δεν αποτελεί συνέπεια πολιτικών γεγονότων, όπως αναφέρονται στα εδάφια ε', στ', ζ', η', θ' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 3.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ο Ο.Α.Ε.Π. μπορεί να προβαίνει στην κάλυψη και άλλων κινδύνων που συνδέονται με το σκοπό του και δεν αναφέρονται στην παράγραφο 1, σε συμμόρφωση προς οδηγίες και αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

3. Το άρθρο 4 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4
Αντασφάλιση

1. Τους κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος ο Ο.Α.Ε.Π. δύναται:

- να τους καλύπτει ως πρωτασφαλιστής ή ως συνασφαλιστής ή ως αντασφαλιστής,
- να τους εκχωρεί ή να τους αντεκχωρεί ή να τους αντασφαλίζει σε άλλες ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή άλλους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς ή στο Δημόσιο.

2. Ο Ο.Α.Ε.Π. δύναται να συνάπτει συμφωνίες με αντίστοιχους εθνικούς οργανισμούς άλλων χωρών, σε θέματα αμοιβαίας συνασφάλισης και αντασφάλισης (reciprocal co-insurance, re-insurance) μεσο-μακροπρόθεσμων εξαγωγικών πιστώσεων με σκοπό την πραγματοποίηση των πράξεων που αναφέρονται στα εδάφια α', β', και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2.»

4. Το άρθρο 5 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5
Ποσοστό κάλυψης

Η εκ μέρους του Ο.Α.Ε.Π. εγγυητική, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική κάλυψη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 95% της υποχρέωσης για την οποία εγγυάται ή της ζημιάς.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι υποχρεώσεις του Ο.Α.Ε.Π. από εγγυήσεις, ασφαλίσεις και αντασφαλίσεις «μη εμπορεύσιμων κινδύνων» (non - marketable risks), όπως εκάστοτε αυτοί ορίζονται από αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έχουν αυτοδικαίως την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου μέχρι το όριο που καθορίζεται κάθε φορά με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.»

Άρθρο 43

1. Οι διατάξεις του ν. 3229/2004 (ΦΕΚ 38 Α' /10.2.2004) τροποποιούνται ως εξής:

α) Στην παρ. 1 του άρθρου 6 προστίθεται περίπτωση θ' ως εξής:

«θ) Συνιστά επιτροπές ή ομάδες εργασίας, διαρκείς ή πρόσκαιρες προς εξυπηρέτηση των αναγκών της. Στην απόφαση σύστασης καθορίζεται το έργο, η διάρκεια και η σύνθεση κάθε επιτροπής ή ομάδας εργασίας. Το ύψος της αμοιβής των μελών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), όπως ισχύει κάθε φορά.»

β) Η παρ. 2 του άρθρου 8 τροποποιείται ως εξής:

«2. Ο Γενικός Διευθυντής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και προσλαμβάνεται με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου πενταετούς διάρκειας, ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας. Με τη σύμβαση αυτή καθορίζονται και οι αποδοχές του, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Η σύμβαση αυτή μπορεί να ανανεώνεται με την ίδια κάθε φορά διάρκεια. Η παράγραφος 7 του άρθρου 5 εφαρμόζεται αναλόγως και για τον Γενικό Διευθυντή.»

γ) Στην παρ. 1 του άρθρου 9 προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ) Τα έσοδα από την εκμετάλλευση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του.»

δ) Η παρ. 3 του άρθρου 10 τροποποιείται ως εξής:

«3. Το προσωπικό της Επιτροπής μπορεί να προέρχεται εν μέρει από μετάταξη ή απόσπαση από το προσωπικό της ήδη υπάρχουσας Διεύθυνσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και Αναλογιστικής του Υπουργείου Ανάπτυξης, κατά προτεραιότητα, από άλλα Υπουργεία, Ν.Π.Δ.Δ. ή δημόσιους οργανισμούς. Οι αποσπώμενοι στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. συνεχίζουν να λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών τους, μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων, εις βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού της ΕΠ.Ε.Ι.Α.»

ε) Στο άρθρο 10 προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 ως εξής:

«5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Δ.Σ. της ΕΠ.Ε.Ι.Α. ορίζονται οι υπάλληλοι, από τους υπηρετούντες στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα υποστήριξης των λειτουργικών εργασιών της ΕΠ.Ε.Ι.Α.. Η διαπίστωση του χρόνου λήξεως της ανάθεσης γίνεται με όμοια απόφαση.»

«6. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που προβλέπονται στις περιπτώσεις α', β', στ', ζ', θ', κ' της παρ. 1 και στην παρ. 3 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου και ιδίως στα άρθρα 3, 6, 6α, 8, 9, 10, 12α, 13γ, στις παραγράφους 5, 6, 7 του άρθρου 15α), στο άρθρο 17γ), στα άρθρα 35, 36, 37, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 43, στις παραγράφους Α περίπτωση 9) και Β περίπτωση 2) του άρθρου 55 και στο άρθρο 58 του ν.δ. 400/1970 (ΦΕΚ 10 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό των υπηρεσιών της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης δεν υπέχουν αστική ευθύνη έναντι τρίτων για πράξεις ή παραλείψεις τους στα πλαίσια άσκησης των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις παραπάνω περιπτώσεις.»

Άρθρο 44

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 251/1976 (ΦΕΚ 19 Α') προστίθεται περίπτωση θ' ως ακολούθως:

«θ) Η διάθεση για τις ανάγκες του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αυτοκινήτων - οχημάτων, που περιήλθαν στην κυριότητα ή διαχείριση του Ελληνικού Δημοσίου με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.»

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 251/1976 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως ακολούθως:

«Σε όλες τις περιπτώσεις που σύμφωνα με τα ανωτέρω προβλέπεται διάθεση αυτοκινήτων που έχουν περιέλθει στην κυριότητα του Δημοσίου και είναι μη κοιντικά, θα τηρούνται οι τελωνειακές διατυπώσεις που απαιτούνται για την καταβολή των αναλογούντων δασμών.»

Άρθρο 45

Η παράγραφος 13 του άρθρου 20 του ν. 3296/2004 (ΦΕΚ 253 Α'), με την οποία προστέθηκε εδάφιο στο άρθρο 30 παρ. 3 του π.δ. 186/1992 (ΦΕΚ 84 Α'), καταργείται.

Άρθρο 46

Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του ν. 3299/2004 (ΦΕΚ 261 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, η Επικράτεια κατανέμεται σε τέσσερις περιοχές ως εξής:

ΠΕΡΙΟΧΗ Δ΄: Περιλαμβάνει τους Νομούς της Διοικητικής Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, τις Βιομηχανικές Επιχειρηματικές Περιοχές (Β.Ε.ΠΕ.) της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου, τα νησιά της Ελληνικής Επικράτειας με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους, σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1991, τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, το Νομό Δωδεκανήσου, πλην της περιοχής που καθορίζεται από την υπουργική απόφαση του γενικού πολεοδομικού σχεδίου της πόλης της Ρόδου, και την παραμεθόρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της Επικράτειας σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από τα σύνορα, στην οποία εντάσσονται και οι δήμοι ή οι κοινότητες των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή.

Η περιοχή Δ΄ διαιρείται στις υποπεριοχές Δ1, Δ2 και Δ3 ως εξής:

Δ1: Περιλαμβάνει την παραμεθόρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της Διοικητικής Περιφέρειας της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από τα σύνορα, στην οποία εντάσσονται και οι δήμοι ή οι κοινότητες των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή, το Νομό Δωδεκανήσου πλην της περιοχής που καθορίζεται από την υπουργική απόφαση του γενικού πολεοδομικού σχεδίου της πόλης Ρόδου, τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ιονίων Νήσων, Στερεάς Ελλάδος, Αττικής, Νοτίου Αιγαίου και Κρήτης με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1991.

Δ2: Περιλαμβάνει την παραμεθόρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από τα σύνορα στην οποία εντάσσονται και οι δήμοι και οι κοινότητες των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή, τις Β.Ε.ΠΕ. της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου, τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, και τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου, Δυτικής Ελλάδας και Πελοποννήσου με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1991.

Δ3: Περιλαμβάνει τους Νομούς της Διοικητικής Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

ΠΕΡΙΟΧΗ Γ΄: Περιλαμβάνει τη Ζώνη Λαυρεωτικής του Νομού Αττικής, όπως αυτή καθορίστηκε με την 37349/5.11.1991 (ΦΕΚ 950 Β΄) κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εθνικής Οικονομίας και Εσωτερικών, καθώς και τις περιφέρειες, τους νομούς ή τα τμήματα νομών της Επικράτειας που δεν εντάσσονται στις περιοχές Δ΄, Β΄ και Α΄.

ΠΕΡΙΟΧΗ Β΄: Περιλαμβάνει τις Βιομηχανικές Επιχειρηματικές Περιοχές (Β.Ε.ΠΕ.), την Επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικά του ποταμού Αξιού του Νομού Θεσσαλονίκης και την επαρχία Τροιζηνίας του Νομού Αττικής.

ΠΕΡΙΟΧΗ Α΄: Περιλαμβάνει τους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης, πλην των τμημάτων τους που εντάσσονται στις λοιπές περιοχές.»

Άρθρο 47 **Περιοδικές δηλώσεις Φ.Π.Α.**

Η παράγραφος 5 του άρθρου 11 του ν. 3052/2002

(ΦΕΚ 221 Α΄), η οποία αντικατέστησε την περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του Κώδικα Φ.Π.Α., που κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Περιοδική δήλωση για κάθε φορολογική περίοδο, ως εξής:

αα) Κάθε μήνα και μέχρι την 20ή ημέρα του επόμενου μήνα, εφόσον τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Το ίδιο ισχύει και για το Δημόσιο που δεν είναι υποχρεωμένο να τηρεί βιβλία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων όταν ασκεί δραστηριότητες για τις οποίες υπάγεται στο φόρο.

ββ) Κάθε ημερολογιακό τρίμηνο και μέχρι την 20ή ημέρα του μήνα που ακολουθεί το τρίμηνο, εφόσον τηρούν βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Η περιοδική δήλωση περιλαμβάνει, για κάθε φορολογική περίοδο, την αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών και παροχής υπηρεσιών, την αξία των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών, στα οποία περιλαμβάνονται και τα καινούργια μεταφορικά μέσα και τα αγαθά που υπάγονται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, την αξία των πράξεων παροχής υπηρεσιών, για τις οποίες οφείλεται φόρος από το λήπτη των υπηρεσιών αυτών, το φόρο που αναλογεί, την αξία των απαλλασσόμενων πράξεων, τις εκπτώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 30, 31 και 32, καθώς και τη διαφορά φόρου που προκύπτει.

Περιοδική δήλωση δεν υποβάλλουν οι επιχειρήσεις που δηλώνουν ότι βρίσκονται σε αδράνεια ή αναστολή εργασιών, εφόσον υποβάλλουν την αναφερόμενη στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 36 δήλωση μεταβολών.»

Άρθρο 48

Χρονικό όριο χρήσεως της εξουσιοδοτήσεως πλαισίου του άρθρου 4 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α΄), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 (ΦΕΚ 70 Α΄) και τροποποιήθηκε από το άρθρο 7 του ν. 1775/1988 (ΦΕΚ 101 Α΄), από το άρθρο 31 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α΄), από το άρθρο 19 του ν. 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α΄) και από το άρθρο 22 του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α΄), ορίζεται η 31η Δεκεμβρίου 2010.

Άρθρο 49 **Έναρξη ισχύος**

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2006, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Δ. Σιούφας

Αριθμ. 230 / 61 / 2005

Ε Κ Θ Ε Σ Η
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Φόρος προστιθέμενης αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου προβλέπονται τα ακόλουθα:

I. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

1. Με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού επέρχονται προσαρμογές στις διατάξεις του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), που κυρώθηκε με το ν. 2859/2000, με τρόπο ώστε να επιβληθεί Φ.Π.Α. στις παραδόσεις νεόδμητων ακινήτων.

Ειδικότερα:

α. Υπάγονται προαιρετικά στο Φ.Π.Α. ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ασκούν ευκαιριακά και όχι κατ'επάγγελμα τη δραστηριότητα του εργολάβου οικοδομών. *(άρθρο 1 παρ. 1)*

β. Παράδοση ακινήτων είναι η μεταβίβαση αποπερατωμένων ή ημιτελών κτιρίων ή τμημάτων αυτών, καθώς και του οικοπέδου που τους αναλογεί και μεταβιβάζεται μαζί με αυτά ή ιδανικών μεριδίων οικοπέδου επί των οποίων εφαρμόζεται το αμάχητο τεκμήριο της παρ.1 του άρθρου 2 του νόμου για την επιβολή του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, εφόσον η μεταβίβαση πραγματοποιείται από επαχθή αιτία πριν από την πρώτη εγκατάσταση σε αυτά.

Ως πρώτη εγκατάσταση θεωρείται η με οποιονδήποτε τρόπο χρησιμοποίηση αυτού από τον υποκείμενο στο φόρο, όπως ιδιοκατοίκηση, μίσθωση, ιδιοχρησιμοποίηση κ.λπ.. Προκειμένου για περιπτώσεις που από την έκδοση της άδειας έχει παρέλθει πενταετία χωρίς να πραγματοποιηθεί πρώτη εγκατάσταση, θεωρείται ότι με τη συμπλήρωση της πενταετίας πραγματοποιείται η πρώτη εγκατάσταση. *(άρθρο 2 παρ. 2)*

γ. Στο Φ.Π.Α. υπάγονται τα ακίνητα των οποίων η άδεια κατασκευής εκδίδεται από την 1η Ιανουαρίου 2006, καθώς και τα ακίνητα των οποίων η άδεια κατασκευής έχει εκδοθεί πριν την ανωτέρω ημερομηνία, αλλά αναθεωρείται από την 1η Ιανουαρίου 2006, εφόσον μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν έχουν αρχίσει οι εργασίες κατασκευής κ.λπ.. *(άρθρο 1 παράγραφοι 3-4)*

δ. Ως φορολογητέα πράξη εξομοιούμενη με παράδοση ακινήτου «οιονεί παράδοση», θεωρείται η ιδιοκατοίκηση, η ιδιόχρηση ή η παράδοση σε μη φορολογητέα δραστηριότητα του ίδιου υποκειμένου, η μίσθωση, η δωρεάν παραχώρηση της χρήσης του ακινήτου ή η για οποιονδήποτε σκοπό ξένο προς την άσκηση της επιχείρησης χρησιμοποίηση των ακινήτων, που υπάγονται σε Φ.Π.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Κώδικα Φ.Π.Α.. *(άρθρο 1 παρ. 5)*

ε. Η φορολογική υποχρέωση καταβολής Φ.Π.Α. γεννάται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά το χρόνο:

- i) Υπογραφής του οριστικού συμβολαίου.
- ii) Σύνταξης της έκθεσης κατακύρωσης επί πλειστηριασμού του ακινήτου, είτε αυτός ενεργείται εκούσια είτε αναγκαστικά.

iii) Μεταγραφής, στις περιπτώσεις που δεν απαιτείται η σύνταξη συμβολαίου, όπως επιδίκαση κυριότητας από δικαστήριο, δικαστικής διανομής κ.λπ..

iv) Πραγματοποίησης των πράξεων σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Κώδικα Φ.Π.Α., όπως η ιδιοκατοίκηση, ιδιόχρηση, μίσθωση κ.λπ..

v) Υπογραφής του προσυμφώνου, εφόσον σε αυτό περιλαμβάνεται ο όρος της αυτοσύμβασης που προβλέπει το άρθρο 235 του Αστικού Κώδικα, εφόσον καταβλήθηκε ολόκληρο το τίμημα και παραδόθηκε η νομή του ακινήτου κ.λπ.. *(άρθρο 1 παράγραφοι 6-7)*

στ. Ως φορολογητέα αξία στις παραδόσεις ακινήτων ορίζεται το τίμημα που έλαβε ή πρόκειται να λάβει (προκειμένου για κανονική παράδοση) ή θεωρείται ότι έλαβε (προκειμένου για μίσθωση, ιδιόχρηση κ.λπ.) ο υποκείμενος στο φόρο προσαιξημένο με οποιαδήποτε παροχή άμεσα συνδεδεμένη με τις πράξεις αυτές. Στην περίπτωση ανέγερσης οικοδομής με το σύστημα της αντιπαροχής, ο οικοπεδούχος αναλαμβάνει την υποχρέωση προς μεταβίβαση στον εργολάβο (ή σε τρίτα πρόσωπα που θα υποδειχθούν από αυτόν), ορισμένων ποσοστών εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου, ο δε ο εργολάβος αναλαμβάνει την εκτέλεση έργου επί του οποίου ο οικοπεδούχος διατηρεί την κυριότητα των υπολοίπων ποσοστών εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου μετά των οριζοντίων ή καθέτων ιδιοκτησιών που αντιστοιχούν σε αυτά. *(άρθρο 1 παρ. 8)*

ζ. Απαλλάσσονται από Φ.Π.Α. οι παραδόσεις και οι αυτοπαραδόσεις των ακινήτων τα οποία δεν θεωρούνται νεόδημητα. Επίσης απαλλάσσονται και οι περιπτώσεις παράδοσης νεόδημητων ακινήτων σε δικαιούχους απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης κατά την απόκτηση πρώτη κατοικίας. *(άρθρο 1 παρ. 9)*

η. Προσδιορίζεται το ποσό του εκπιπτόμενου φόρου σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής κάθε ιδιοκτησίας στο συνολικό φόρο εισρών, με βάση την πραγματική διάθεση των αγαθών ή υπηρεσιών ανά οικοδομή, όπως προκύπτει από τα τηρούμενα κατά τον Κ.Β.Σ. βιβλία και στοιχεία. *(άρθρο 1 παρ. 10)*

θ. Ορίζονται οι υποχρεώσεις για τις επιχειρήσεις κατασκευής και πώλησης οικοδομών, καθώς και οι υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των εμπλεκόμενων προσώπων ή υπηρεσιών. *(άρθρο 1 παρ. 11-13)*

ι. Ο προϊστάμενος της αρμόδιας κατά περίπτωση Δ.Ο.Υ., προκειμένου να κρίνει την ακρίβεια της δηλούμενης αξίας στη μεταβίβαση ακινήτων, τα οποία υπάγονται σε Φ.Π.Α., λαμβάνει υπόψη του, εκτός των άλλων και τις αξίες όπως αυτές υπολογίζονται για τις ανάγκες της φορολογίας κεφαλαίου, καθώς και το συνολικό κόστος της οικοδομής. Στην περίπτωση που διαπιστώνεται απόκλιση μεταξύ της δηλούμενης αξίας και της αξίας της τρέχουσας αγοράς, ο προϊστάμενος της αρμόδιας κατά περίπτωση Δ.Ο.Υ. μπορεί να διενεργήσει έλεγχο, όπως ορίζει σχετική υπουργική απόφαση κ.λπ.. *(άρθρο 1 παράγραφοι 14-15)*

ια. Δεν υπάγονται σε Φ.Π.Α. τα εργολαβικά προσύμφωνα ανέγερσης οικοδομών με το σύστημα της αντιπαροχής. *(άρθρο 1 παρ. 16)(άρθρα 1-2)*

II. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

1.α. Σε κάθε περαιτέρω μεταβίβαση με επαχθή αιτία ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτήθηκε με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 επι-

βάλλεται φόρος αυτόματου υπερτιμήματος (Φ.Α.Υ.) στη διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης αυτού και της τιμής πώλησής του. Ως κτήση του ακινήτου νοείται η αγορά ή η με άλλη αιτία κτήση του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της.

β. Μεταβιβάσεις υποκείμενες σε Φ.Α.Υ. δεν υπόκεινται περαιτέρω σε φόρο μεταβίβασης ακινήτων (Φ.Μ.Α.).

γ. Για την επιβολή του Φ.Α.Υ., η μεταβίβαση σε κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. ποσοστών εξ αδιαίρετου οικοπέδου ή γηπέδου, επί του οποίου το πρόσωπο αυτό ανεγείρει οικοδομή, δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση. Επίσης, δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση η μεταβίβαση οικοδομής που ανεγέρθηκε από κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. επί οικοπέδου ή γηπέδου.

(άρθρο 3)

2.α. Ως αξία υποκείμενη σε φόρο λαμβάνεται η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος.

β. Ως τιμή κτήσης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο απόκτησής του.

γ. Ως τιμή πώλησης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο μεταβίβασής του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της πράξης μεταβίβασης. Σε περίπτωση μεταβίβασης ακινήτου ή εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος, το οποίο μετά την κτήση του εντάχθηκε σε σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας του, ως τιμή πώλησης λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται με βάση το σύστημα αυτό ή το δηλούμενο τίμημα, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο.

δ. Σε περιπτώσεις κτήσης του ακινήτου αιτία θανάτου ή δωρεάς - γονικής παροχής, ως χρόνος απόκτησης για τον προσδιορισμό του Φ.Α.Υ. θεωρείται ο χρόνος επαγωγής της κληρονομιάς ή ο χρόνος κατάρτισης του συμβολαίου δωρεάς - γονικής παροχής.

(άρθρο 4)

3. Ο Φ.Α.Υ. βαρύνει τον πωλητή και καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

(άρθρα 5-6)

4.α. Ο φορολογικός συντελεστής ορίζεται σε ποσοστό:

i) Είκοσι τοις εκατό (20%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα έως και πέντε (5) ετών από την κτήση του ακινήτου,

ii) Δέκα τοις εκατό (10%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) έως και δεκαπέντε (15) ετών από την κτήση του ακινήτου,

iii) Πέντε τοις εκατό (5%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε (15) έως και είκοσι πέντε (25) ετών από την κτήση του ακινήτου.

Στις μεταβιβάσεις μετά την πάροδο είκοσι πέντε (25) ετών από την κτήση του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος δεν επιβάλλεται φόρος αυτόματου υπερτιμήματος.

β. Δεν υπόκεινται σε φόρο αυτόματου υπερτιμήματος:

- Το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α., οι ιεροί ναοί και οι ιερές μονές.

- Η μεταβίβαση ακινήτων από μη κερδοσκοπικό οικονομικό συνεταιρισμό στα μέλη του.

- Η πρώτη μετά την έκδοση μεταβίβαση του τίτλου μεταφοράς συντελεστή δόμησης.

- Η πώληση οικοδομής που ανεγέρθηκε από φυσικό ή

νομικό πρόσωπο, το οποίο ασκεί επιχείρηση ανέγερσης και πώλησης οικοδομών και του οποίου τα καθαρά κέρδη από τις εργασίες αυτές υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος και η μεταβίβαση ακινήτου από οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση, για την οποία υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α').

(άρθρο 7)

5. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η οικεία δήλωση. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών από το τέλος του έτους εντός του οποίου έληξε η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης κ.λπ.

(άρθρα 8-10)

III. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

1.α. Σε κάθε περαιτέρω μεταβίβαση με επαχθή αιτία ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτήθηκε με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 επιβάλλεται, αντί του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, τέλος συναλλαγής επί της αξίας του.

β. Για την επιβολή του τέλους συναλλαγής, η μεταβίβαση οικοδομής που ανεγέρθηκε από κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. επί οικοπέδου ή γηπέδου δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση. Επίσης, δεν συνιστά περαιτέρω μεταβίβαση η μεταβίβαση σε κατασκευαστή, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, υποκείμενο σε Φ.Π.Α. ποσοστών εξ αδιαίρετου οικοπέδου, επί του οποίου το πρόσωπο αυτό έχει ανεγείρει οικοδομή.

(άρθρο 11)

2.α. Ως αξία του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λογίζεται η αξία που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950, όπως ισχύει.

Το τέλος συναλλαγής βαρύνει τον αγοραστή, καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου και ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος.

Σε περίπτωση διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων το τέλος συναλλαγής υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας των ακινήτων που λαμβάνει ο κάθε συμβαλλόμενος.

(άρθρα 12-15)

3. Ορίζονται τα πρόσωπα και οι φορείς που απαλλάσσονται του τέλους συναλλαγής (Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., αγρότες, εταιρείες επενδύσεων, σεισμόπληκτοι, αγορά πρώτης κατοικίας κ.λπ.).

(άρθρο 16)

4. Ορίζεται ο χρόνος παραγραφής για δικαιώματα του Δημοσίου και παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να καθορίζει με απόφαση τον τύπο και το περιεχόμενο της δήλωσης του τέλους συναλλαγής.

(άρθρα 17-19)

IV. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

1. Τροποποιούνται διατάξεις σχετικά με τη φορολογία κεφαλαίου ως εξής:

α. Ορίζεται ότι η αξία της επικαρπίας, που περιέρχεται στον κατά το χρόνο της συνένωσης ψιλό κύριο από τον επικαρπωτή αιτία θανάτου, προσδιορίζεται στην αξία της

πλήρους κυριότητας, μετά την αφαίρεση από αυτή του τμήματος της αξίας που αναλογεί στο ποσοστό για το οποίο ο ψιλός κύριος είχε υπαχθεί σε φόρο κατά την απόκτηση της ψιλής κυριότητας (αντί του προσδιορισμού αυτής ανάλογα με την ηλικία του επικαρπωτή).

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν στις υποθέσεις στις οποίες η συνένωση της επικαρπίας με την ψιλή κυριότητα θα γίνει από την 1η Ιανουαρίου 2006.

β. Η δυνατότητα του υπόχρεου σε φόρο μεταβίβασης ακινήτου να υποβάλλει νέα δήλωση και να ζητάει επαναπροσδιορισμό του φόρου, εφόσον διαπιστώσει ότι έγινε οποιοδήποτε λογιστικό λάθος κατά τη σύνταξη του φύλλου υπολογισμού της αξίας των ακινήτων ή εσφαλμένη επιλογή των προκαθορισμένων τιμών εκκίνησης ή των συντελεστών αυξομειώσεώς τους, δεν εξαρτάται πλέον από το αν καταρτίστηκε οριστικό συμβόλαιο βάσει της αρχικής δήλωσης.

γ. Αυξάνονται τα ποσά που απαλλάσσονται από φόρο για απόκτηση πρώτης κατοικίας είτε αιτία θανάτου είτε λόγω αγοράς, ως ακολούθως:

- Για κατοικία σε εβδομήντα πέντε χιλιάδες (75.000) ευρώ (από 65.000 ευρώ) για τον άγαμο και σε εκατόν δεκαπέντε χιλιάδες (115.000) ευρώ (από 100.000 ευρώ) για τον έγγαμο, διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) ευρώ (από 20.000 ευρώ) για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ (από 30.000 ευρώ) για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους.

- Για οικόπεδο σε τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ (από 30.000 ευρώ) για τον άγαμο και σε εξήντα τέσσερις χιλιάδες (64.000) ευρώ (από 35.000 ευρώ) για τον έγγαμο, διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ (από 8.000 ευρώ) για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ (από 10.000 ευρώ) για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους.

δ. Μειώνεται ο φόρος μεταβίβασης για κληρονομίες, δωρεές και γονικές παροχές της Α' κατηγορίας φορολογουμένων (συζύγων, παιδιών, γονιών) και εντάσσονται σε αυτή την κατηγορία και τα εγγόνια.

ε. Ορίζεται ότι, ως δωρεά για την επιβολή φόρου θεωρείται και η συνένωση επικαρπίας ακινήτων ή κινητών γενικά πραγμάτων με την ψιλή κυριότητα λόγω συμπλήρωσης του χρόνου διάρκειας της επικαρπίας, όταν η κτήση ή μεταβίβαση με επαχθή αιτία της ψιλής κυριότητας αυτών και η κτήση της επικαρπίας ορισμένου χρόνου με επαχθή αιτία ή παρακράτησή της για ορισμένο χρόνο γίνεται από την 1η Ιανουαρίου 2005, είτε από φυσικό είτε από νομικό πρόσωπο. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρείται ότι η επικαρπία περιέρχεται στον κατά το χρόνο συνένωσης ψιλό κύριο από τον επικαρπωτή αιτία δωρεάς και η αξία αυτής προσδιορίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας, μετά την αφαίρεση από αυτή του τμήματος της αξίας που αναλογεί στο ποσοστό για το οποίο ο ψιλός κύριος είχε υπαχθεί σε φόρο κατά την απόκτηση της ψιλής κυριότητας.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2006.

στ. Σε περίπτωση επανάληψης ή διόρθωσης συμβολαίου δωρεάς, γονικής παροχής ή αγοράς δεν οφείλεται φόρος, όταν η επιπλέον έκταση που αναφέρεται στο νέο

συμβόλαιο δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στο συμβόλαιο που επαναλαμβάνεται και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ (αντί για 880,41 και 1.000 ευρώ που ισχύει αντίστοιχα).

ζ. Η καταβολή των φόρων κτήσεως αιτία θανάτου γίνεται για τις υποθέσεις στις οποίες η βεβαίωση του φόρου στο τμήμα εσόδων γίνεται από τη δημοσίευση του υπό ψηφίση νομοσχεδίου και μετά, σε ίσες διμηνιαίες δόσεις (αντί για μηνιαίες). Το ποσό της κάθε διμηνιαίας δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των πεντακοσίων (500) ευρώ.

η. Για την ακύρωση ή τροποποίηση της πράξης του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 99 του ν. 2961/2001, αποφαινεται τριμελής επιτροπή (αντί για το διοικητικό πρωτοδικείο), που αποτελείται από τον αρμόδιο οικονομικό επιθεωρητή, τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και τον προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Φορολογίας αυτής, με αίτηση του φορολογουμένου ή του προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας, που υποβάλλεται μέσα σε μία τριετία από την οριστικοποίηση της πράξης και προκειμένου για εγγραφές για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί πράξη, από την ημερομηνία καταχώρισης της σχετικής ανακοίνωσης. Η απόφαση της επιτροπής εκδίδεται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την υποβολή της αίτησης ή, εφόσον ζητηθεί η προσκόμιση στοιχείων από τον αιτούντα, μέσα σε ένα (1) μήνα από την προσκόμιση αυτών και σε κάθε περίπτωση μέσα σε έξι (6) μήνες από την κατάθεση της αίτησης κατ' ανώτατο όριο. Κατά της απόφασης της τριμελούς επιτροπής επιτρέπονται τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν σε αιτήσεις που υποβάλλονται από τη δημοσίευση του υπό ψηφίση νομοσχεδίου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

θ. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή και είσπραξη φόρων, σύμφωνα με το ν. 2961/2001 έχει παραγραφεί για τις υποθέσεις για τις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε την 31η Δεκεμβρίου 1989 (αντί μέχρι 31.12.1984).

η. Για τον υπολογισμό της αξίας του ακινήτου σε κάθε περίπτωση σύνταξης οριστικού συμβολαίου σε εκτέλεση προσυμφώνου και ανεξάρτητα από το χρόνο σύνταξης του προσυμφώνου ή του οριστικού συμβολαίου, στην αξία του ακινήτου δεν υπολογίζονται οι προσθήκες και βελτιώσεις που έχουν πραγματοποιηθεί από τον εκ προσυμφώνου αγοραστή μετά την υπογραφή του προσυμφώνου και πριν την κατάρτιση του οριστικού συμβολαίου, με την προϋπόθεση ότι κατά τη σύνταξη του προσυμφώνου καταβλήθηκε εξ ολοκλήρου το συμφωνηθέν τίμημα και παραδόθηκε στον αγοραστή η χρήση, νομή και κατοχή του ακινήτου. Τα ανωτέρω ισχύουν για οριστικά συμβόλαια μεταβίβασης, τα οποία συντάσσονται μετά την έναρξη ισχύος του υπό ψηφίση νομοσχεδίου, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάρτισης του προσυμφώνου.

(άρθρα 20-21)

2. Κατά τη σύνταξη με αυτοσύμβαση οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία σε εκτέλεση προσυμφώνων, που έχουν συνταχθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997 και κατά τη σύνταξη των οποίων καταβλήθηκε ολόκληρο το συμφωνηθέν τίμημα και παραδόθηκε στον αγοραστή η χρήση, νομή και κατοχή του ακινήτου, επιτρέπεται η υποβολή της δήλωσης φόρου μεταβίβασης

μόνο από τον αγοραστή ή τους ειδικούς ή καθολικούς διαδόχους αυτού, εφόσον συνταχθούν μέσα σε προθεσμία ενός (1) έτους από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νομοσχεδίου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κατά τη σύνταξη των συμβολαίων αυτών, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, δεν απαιτείται η αναγραφή του αριθμού φορολογικού μητρώου του πωλητή και η προσκόμιση από αυτόν του αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας, του πιστοποιητικού ή της δήλωσης των άρθρων 81 του ν. 2238/1994 και 32 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α΄) και του πιστοποιητικού του άρθρου 105 του ν. 2961/2001. Αντίγραφα των οριστικών συμβολαίων, που καταρτίζονται κατά τα προηγούμενα, αποστέλλονται με ευθύνη του συμβολαιογράφου στην αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του πωλητή Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία. (άρθρο 22)

3. Ορίζονται οι υπόχρεοι και ο τρόπος δήλωσης στοιχείων των ακινήτων, κατά περίπτωση. (άρθρο 23)

V. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

1. α. Συμπληρώνεται το άρθρο 31 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και εξειδικεύονται ορισμένες περιπτώσεις εξόδων που εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων που τηρούν επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία Β΄ και Γ΄ κατηγορίας του Κ.Β.Σ., για το λογιστικό προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματος αυτών, και τίθενται ανώτατα όρια (πλαφόν) για καθεμία από τις ανωτέρω περιπτώσεις.

β. Για τις επιχειρήσεις διανομής και παροχής φυσικού αερίου, το ποσό της πρόβλεψης για απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων, που περιλαμβάνεται στα ανωτέρω εκπιπόμενα έξοδα, υπολογίζεται με ποσοστό 1% (αντί του 0,5%), επί της αξίας των υπηρεσιών ή συνδρομητικών που αναγράφεται στα εκδιδόμενα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Β.Σ., στοιχεία προς επιτηδευματίες ή ιδιώτες, με εξαίρεση αυτά που εκδίδονται προς το Δημόσιο, δήμους και κοινότητες, δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμούς ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

γ. Αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα και τα ποσά που καταβάλλουν επιχειρήσεις για την αγορά ειδικής ενδυμασίας του προσωπικού, η οποία επιβάλλεται για λόγους ομοιόμορφης εμφάνισης.

δ. Ποσά που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις οικειοθελώς σε εργαζομένους τους ή σε τρίτους, πλην των περιπτώσεων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 31 του Κ.Φ.Ε. και δεν αφορούν αμοιβές ή αποζημιώσεις αυτών για άμεση ανταπόδοση παρεχόμενης υπηρεσίας ή δεν προκύπτει από διάταξη νόμου ο υποχρεωτικός χαρακτήρας τους, δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα.

ε. Οι παραπάνω διατάξεις έχουν εφαρμογή για ισολογισμούς που κλείνουν μετά την 30ή Δεκεμβρίου 2005.

(άρθρο 24)

2.α. Παρατείνεται μέχρι 31.12.2015 και μέχρι 18.2.2017, κατά περίπτωση, η ισχύς διατάξεων του άρθρου 118 του Κ.Φ.Ε. που προβλέπουν φορολογικά κίνητρα και απαλλαγές, για την ανάπτυξη μικρών νησιών.

β. Παρατείνεται από 31.12.2005 μέχρι και την 31.12.2008 η προθεσμία για τη συγχώνευση ή μετατροπή διαφόρων επιχειρήσεων σε ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, για την παροχή των φορολογικών κινήτρων που προβλέπει το ν.δ. 1297/1972.

(άρθρο 25)

3. α. Αυξάνεται το μέγιστο ετήσιο φορολογούμενο και απαλλασσόμενο ατομικό εισόδημα των προσώπων που θεωρείται ότι βαρύνουν έτερο φορολογούμενο, από 1.200 και 2.500 ευρώ (ανάπηροι) σε 2.900 και 6.000 ευρώ, αντίστοιχα. Ομοίως, αυξάνεται από 2.500 ευρώ σε 6.000 ευρώ το μέγιστο ετήσιο φορολογούμενο και απαλλασσόμενο ατομικό εισόδημα των αγάμων τέκνων που πάσχουν από ανίατα νοσήματα και άλλες αναπηρίες, για την υπαγωγή των σχετικών δαπανών στα έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης.

β. Διατηρείται η απαλλαγή από το εισόδημα από ακίνητα, του τεκμαρτού εισοδήματος που προκύπτει από τη δωρεάν παραχώρηση της χρήσης κατοικίας από το γονέα που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τα τέκνα του ή από τα τέκνα που έχουν την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τους γονείς τους, μόνο για κατοικίες εμβαδού μέχρι εκατό (100) τετραγωνικά μέτρα και υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως κύριες κατοικίες.

γ. Δεν εφαρμόζεται το τεκμήριο προσδιορισμού της ετήσιας δαπάνης, προκειμένου για τεκμαρτή δαπάνη που προκύπτει με βάση σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης με ξένη σημαία, κυριότητας ή κατοχής μόνιμων κατοίκων εξωτερικού.

δ. Το ποσοστό της παρακράτησης φόρου στο εισόδημα από κινητές αξίες μειώνεται από 40% σε 25% στην περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος του εισοδήματος από κινητές αξίες (εκτός μερισμάτων και τόκων από μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους, που προέρχονται από τα διανεμόμενα κέρδη ημεδαπής ανώνυμης εταιρίας), είναι αλλοδαπή επιχείρηση που λειτουργεί με οποιονδήποτε τύπο εταιρίας, καθώς και ο κάθε ειδους αλλοδαπός οργανισμός, με σκοπό την απόκτηση οικονομικών ωφελημάτων, που δεν έχει όμως μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα. (Για το πιο πάνω εισόδημα ο αλλοδαπός δικαιούχος δεν υποχρεούται στην υποβολή της ετήσιας φορολογικής δήλωσης). Εξαιρητικά για τους τόκους που καταβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του έτους 2006, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε 29%.

ε. Καταργείται η δυνατότητα που είχε προβλεφθεί με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 7 του ν. 2992/2002, για το σχηματισμό ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, από τα αδιανέμητα κέρδη ημεδαπών Α.Ε. ή Ε.Π.Ε., κατά τις χρήσεις 2002 - 2005, για τις εταιρείες που είχαν προκύψει από το μετασχηματισμό άλλων επιχειρήσεων. Η εν λόγω κατάργηση αναφέρεται στα κέρδη που εγγράφονται σε ισολογισμούς που κλείνουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και μετά. (άρθρο 26)

VI. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

Με το Κεφάλαιο ΣΤ΄ τροποποιούνται οι διατάξεις του α.ν. 89/1967 και προσαρμόζεται στις παρούσες συνθήκες το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την εγκατάσταση και λειτουργία στην Ελλάδα αλλοδαπών εταιρειών. Ειδικότερα, με τις επί μέρους διατάξεις του κεφαλαίου προβλέπονται συνοπτικά τα ακόλουθα:

1. α. Καθορίζεται, σε νέα βάση, το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου, το οποίο περιλαμβάνει τις αλλοδαπές εταιρείες που εγκαθίστανται στην Ελλάδα, με αποκλειστικό σκοπό να παρέχουν στα κεντρικά τους ή σε εταιρείες συνδεδεμένες με αυτές (υπό την έννοια του άρθρου 42ε του ν. 2190/1920, ήτοι εταιρείες με σχέση μητρικής – θυγατρικής, καθώς και

εταιρείες με κοινή διοίκηση), που έχουν την εγκατάστασή τους σε χώρα εκτός Ελλάδος, τις παρακάτω υπηρεσίες:

- Συμβουλευτικού χαρακτήρα.
- Κεντρικής λογιστικής υποστήριξης.
- Ελέγχου ποιότητας παραγωγής, προϊόντων, διαδικασιών και υπηρεσιών.
- Κατάρτισης μελετών, σχεδίων και συμβάσεων.
- Διαφήμισης και μάρκετινγκ.
- Επεξεργασίας στοιχείων.
- Συλλογής και παροχής πληροφοριών.
- Έρευνας και Ανάπτυξης.

β. Καθορίζονται οι όροι για τη λειτουργία εταιρειών υπό το καθεστώς του υπό ψήφιση νόμου. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω εταιρείες οφείλουν:

- Να απασχολούν στην Ελλάδα τουλάχιστον τέσσερα (4) άτομα προσωπικό.
- Να έχουν δαπάνες λειτουργίας στην Ελλάδα τουλάχιστον εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, ετησίως.

Για τυχόν παραβάσεις της νομοθεσίας περί εισόδου και διαμονής αλλοδαπών, ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την εταιρεία και ο νόμιμος εκπρόσωπός της στην Ελλάδα.

γ. Για την υπαγωγή στις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου απαιτείται ειδική άδεια που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μέσα σε πενήντα (50) ημέρες από την υποβολή σχετικής αίτησης στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Εφόσον διαπιστωθούν παραβάσεις των ανωτέρω όρων, η ειδική άδεια των εν λόγω εταιρειών ανακαλείται με όμοια απόφαση.

δ. Δεν απαιτείται στο εξής, για τη χορήγηση της ανωτέρω ειδικής άδειας, η κατάθεση της τραπεζικής εγγύησης, που προέβλεπε το άρθρο 1 του τροποποιούμενου α.ν. 89/1967 και η οποία κατέπιπτε υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση παραβάσεων. (άρθρο 27)

2. Καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού των ακαθάριστων εσόδων των εταιρειών που υπάγονται στο καθεστώς του υπό ψήφιση νόμου, για τους σκοπούς της φορολογίας εισοδήματος. Τα έσοδα αυτά εισπράττονται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικών εμβασμάτων. Για τον ανωτέρω προσδιορισμό, εφαρμόζεται η μέθοδος cost plus, που τεκμαίρει τα ακαθάριστα έσοδα προσθέτοντας ένα προαποφασισμένο ποσοστό κέρδους επί του συνόλου των κάθε φύσεως εξόδων και αποσβέσεων (πλην του φόρου εισοδήματος) των εν λόγω εταιρειών, όπως αυτά τεκμηριώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Β.Σ.. Το εφαρμοζόμενο ποσοστό κέρδους καθορίζεται, όχι κατώτερο του 5%, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ύστερα από γνώμη Επιτροπής, η οποία κατά την εισήγησή της λαμβάνει υπόψη τα οριζόμενα σχετικά κριτήρια και τις Οδηγίες του Ο.Ο.Σ.Α. για τις χρεώσεις εντός ομίλων επιχειρήσεων.

Σε περίπτωση, πάντως, που τα έσοδα που προκύπτουν από τα βιβλία που τηρούν οι ανωτέρω εταιρείες είναι μεγαλύτερα από αυτά που προσδιορίζονται με τη μέθοδο cost plus, λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα που προκύπτουν από τα βιβλία. (άρθρο 28)

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, εξειδικεύονται τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τον καθορισμό του ποσοστού κέρδους που τεκμαίρεται για τον υπολογισμό των ακαθάριστων εσόδων και καθορίζονται τα στοιχεία και δικαιολογητικά των αιτήσεων

για την υπαγωγή των εταιρειών στις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου, τα όργανα και η διαδικασία ελέγχου αυτών και οι λόγοι ανάκλησης των αδειών τους, καθώς και η διαδικασία και τα δικαιολογητικά για την απόδοση των εγγυητικών επιστολών, στις εταιρείες που σήμερα λειτουργούν με το καθεστώς του α.ν. 89/1967, είτε αυτές υπαχθούν στο νέο καθεστώς είτε όχι.

Με όμοια απόφαση καθορίζονται:

- Τα στοιχεία που πρέπει να περιέχουν οι αιτήσεις των εταιρειών για υπαγωγή τους στο καθεστώς του υπό ψήφιση νόμου.

- Τα όργανα και η διαδικασία ελέγχου των εταιρειών αυτών.

Με απόφαση, επίσης, του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να καθορίζονται και άλλες υπηρεσίες συντονιστικού ή επικουρικού χαρακτήρα, τις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν οι εταιρείες που υπάγονται στο καθεστώς των διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου.

(άρθρο 29)

4. Στο καθεστώς του υπό ψήφιση νόμου και με τον ίδιο τρόπο μπορούν να υπάγονται, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, και ημεδαπές εταιρείες, εφόσον παρέχουν αποκλειστικά τις προαναφερόμενες (άρθρο 1) υπηρεσίες, σε υποκαταστήματά τους ή σε συνδεδεμένες με αυτές εταιρείες, κατά την προαναφερόμενη έννοια, που έχουν την εγκατάστασή τους στο εξωτερικό.

Επίσης, μπορούν να υπαχθούν και αλλοδαπές εταιρείες ήδη εγκατεστημένες στην Ελλάδα, με την ίδια διαδικασία και εφόσον πληρούν τις ίδιες προϋποθέσεις, υποβάλλοντας τη σχετική αίτηση μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005. Στο διάστημα από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, μέχρι την προαναφερόμενη ημερομηνία, οι εταιρείες αυτές θα διέπονται από το νέο νομικό πλαίσιο και τις υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν κατ'εξουσιοδότησή του. Κατά το μεταβατικό αυτό διάστημα δεν θίγεται η ισχύς των αδειών παραμονής και εργασίας του αλλοδαπού προσωπικού των εταιρειών αυτών, μέχρι την ημερομηνία λήξης τους, οπότε θα ισχύουν και για τις άδειες αυτές οι διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3386/2005 «Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών». (άρθρα 30 και 31)

5. α. Ρυθμίζεται το θέμα των εισαχθέντων επιβατικών αυτοκινήτων, για τα οποία είχαν εφαρμοστεί οι δασμολογικές και φορολογικές απαλλαγές και διευκολύνσεις που προέβλεπε ο α.ν. 89/1967. Τα ανωτέρω αυτοκίνητα θα πρέπει, μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου, να επανεξαχθούν ή να αποσταλούν σε άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε. ή να καταστραφούν ή να εγκαταλειφθούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ή να καταβληθεί το 20% του αναλογούντος τέλους ταξινόμησης, καθώς και οι λοιπές προβλεπόμενες επιβαρύνσεις, εφόσον οφείλονται. Για την τελευταία περίπτωση, απαγορεύεται η μεταβίβαση της κυριότητας των αυτοκινήτων για δύο (2) έτη μετά την ως άνω τακτοποίηση. Σε περίπτωση παράβαση της απαγόρευσης, καθίσταται αμέσως απαιτητό το σύνολο των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων των αυτοκινήτων αυτών.

β. Τα είδη οικοσκευής που είχαν εισαχθεί με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 και εξακολουθούν να βρίσκονται στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, εάν δεν επανεξαχθούν, θεωρούνται τακτοποιημένα χωρίς απαίτηση των προβλεπόμενων επιβαρύνσεων, εφόσον τα δικαιούχα πρόσωπα καταθέτουν σχετική αίτηση για την τακτοποίη-

σή τους στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου.

(άρθρο 32)

6. α. Δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του υπό ψήφιση νόμου οι ναυτιλιακές επιχειρήσεις κάθε μορφής, το καθεστώς των οποίων ρυθμίζεται, αποκλειστικά, από τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 27/1975, του α.ν. 378/1968 και των σχετικών κανονιστικών πράξεων.

β. Ρυθμίζονται θέματα νομοτεχνικού χαρακτήρα και συγκεκριμένα διευκρινίζεται ότι με την αναφορά στην κείμενη νομοθεσία του α.ν. 89/1967 θα νοείται εφεξής αυτός όπως ισχύει με την παρούσα τροποποίηση και καταργούνται από 1.1.2006 όλες οι κανονιστικές και ατομικές διοικητικές πράξεις του τροποποιούμενου νόμου.

(άρθρα 33 - 35)

VII. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

1. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 13 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος σχετικά με την αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 5% έχουν εφαρμογή και επί εισφοράς μετοχών μη εισηγμένων σε χρηματιστήριο για την κάλυψη του κεφαλαίου νεοϊδρυόμενης, ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας ή για την αύξηση του κεφαλαίου υφισταμένης. Ως πραγματική αξία των μετοχών που εισφέρονται για την κάλυψη ή αύξηση του κεφαλαίου ημεδαπής εταιρείας λαμβάνεται η αξία η οποία προσδιορίζεται από την Εκτιμητική Επιτροπή του άρθρου 9 του κ.ν. 2190/1920.

(άρθρο 36)

2. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τα ποσά φόρων επί των πλοίων πρώτης κατηγορίας νηολογουμένων υπό Ελληνική σημαία, καθώς και τα ποσά της ειδικής εισφοράς υπέρ του Ν.Α.Τ. κατά την πενταετία 2006-2010.

(άρθρο 37)

3. Μειώνεται ο συντελεστής του ειδικού φόρου που επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 1326/1983, στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση, σε 10% από την κατάθεση του νομοσχεδίου, σε 5% από 1.11.2006 και μηδενίζεται από 1.11.2007 και εφεξής.

(άρθρο 38)

4. Καταργείται η δυνατότητα σχηματισμού ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, που είχε προβλεφθεί με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ν. 3220/2004 για ορισμένες κατηγορίες επιχειρήσεων, ως ποσοστό επί των αδιανέμητων κερδών τους, με σκοπό την πραγματοποίηση συγκεκριμένων επενδύσεων.

Η εν λόγω κατάργηση αναφέρεται στα εισοδήματα που προκύπτουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και μετά, καθώς και για τα κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν από την ίδια ημερομηνία και μετά.

(άρθρο 39)

5. Επεκτείνονται από το οικονομικό έτος 2006 οι ρυθμίσεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 105 του ν. 2238/1994, περί εκπιπτόμενων ποσών από τα ακαθάριστα των τραπεζών και στις ανώνυμες εταιρείες οι οποίες ασχολούνται κατ'επάγγελμα με την παροχή δανείων και πιστώσεων με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης και της έκδοσης πιστωτικών καρτών για τη διάθεση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών.

(άρθρο 40)

6. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 (Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας) και ορίζονται τα ακόλουθα:

α. Εμπορευματοκιβώτια που κατάσχονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως με-

ταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας ή λαθρομεταναστών, καθώς και τα μεταφορικά μέσα, χερσαία ή εναέρια, τα οποία επίσης κατάσχονται ως μεταφορικά μέσα λαθρομεταναστών, παραδίδονται στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

β. Τα πλωτά μέσα που κατάσχονται ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών ή μεταφοράς λαθρομεταναστών:

i) Φυλάσσονται από την κατά τόπο αρμόδια Λιμενική Αρχή στην παραφυλακή της οποίας παραμένουν μέχρι την εκποίηση ή την καταστροφή τους.

ii) Εκποιούνται από την Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., η οποία έχει και την ευθύνη για τη διαχείρισή τους. Σε περίπτωση διορισμού ειδικού μεσεγγυούχου, αυτός ορίζεται από ειδικό κατάλογο πραγματογνωμόνων και παραδίδει πλήρη παραστατικά για τα πραγματοποιηθέντα έξοδά του στην αρμόδια και κατά τόπο Φορολογική Αρχή.

γ. Στις προϋποθέσεις επιστροφής κατασχόμενων μεταφορικών μέσων και απόδοσης αυτών στον ιδιοκτήτη τους, σε εκτέλεση σχετικού βουλεύματος ή δικαστικής απόφασης, προστίθεται η υποχρέωση καταβολής της τελωνειακής οφειλής στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

δ. Πλωτά μέσα που κατάσχονται σύμφωνα με τα ανωτέρω, καταστρέφονται σε περίπτωση που αποβαίνει άκαρπη και η τέταρτη δημοπρασία, βάσει των κειμένων διατάξεων.

ε. Στις προϋποθέσεις καταβολής αποζημίωσης από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. στους ιδιοκτήτες των προς απόδοση κατασχθέντων μεταφορικών μέσων προστίθεται η καταβολή κάθε οφειλής που πηγάζει από το συγκεκριμένο μεταφορικό μέσο, όπως πολλαπλά τέλη ή τέλη κυκλοφορίας ή η τυχόν δυνάμενη συμψηφιστική καταβολή αυτών.

στ.ι) Τα κλεμμένα αυτοκίνητα παραδίδονται στην ανώνυμη εταιρεία «Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.» και φυλάσσονται από αυτήν, μέχρι την παραλαβή τους από τους δικαιούχους κατόπιν δικαστικής απόφασης ή άδειας παραλαβής της αρμόδιας αρχής. Για την παραλαβή των αυτοκινήτων αυτών απαιτείται η καταβολή των εξόδων μεταφοράς και φύλαξής τους, το ύψος των οποίων ορίζεται με υπουργική απόφαση. Σε περίπτωση δε, μη καταβολής των προαναφερόμενων εξόδων εντός της οριζόμενης προθεσμίας, τα αυτοκίνητα περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου.

στ.ii) Τα ανωτέρω αυτοκίνητα εκποιούνται ή διατίθενται από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., εφόσον δεν ανευρίσκεται ο δικαιούχος τους, εντός έτους από την κατάσχεσή τους και δεν εκκρεμεί διεκδίκηση αυτών ενώπιον δικαστικής αρχής.

στ.iii) Εάν μετά την εκποίηση ή διάθεση, κατά τα ανωτέρω, των εν λόγω αυτοκινήτων, εκδοθεί βούλευμα ή δικαστική απόφαση, που διατάσσει αμετάκλητα την απόδοσή τους στους δικαιούχους, η Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αποζημιώνει αυτούς υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παρ. 8 του τροποποιούμενου άρθρου. Η σχετική αποζημίωση καταβάλλεται έντοκα από την ημερομηνία που η Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. έλαβε γνώση της υποχρέωσής για απόδοση, μέχρι την ημερομηνία έκδοσης του σχετικού εντάλματος πληρωμής. Με την καταβολή της αποζημίωσης εξαντλείται κάθε ευθύνη του Δημοσίου και της Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε..

στ.iv) Με υπουργική απόφαση καθορίζονται οι ειδικότερες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των ανωτέρω.

ζ. Παρέχεται στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. η δυνατότητα παραχώρησης ή εκποίησης μεταφορικών μέσων και μηχανημάτων έργου που έχουν δεσμευθεί ή ακινητοποιηθεί από

τις αρμόδιες αρχές και φυλάσσονται από την εταιρεία, εφόσον έχει παρέλθει διάστημα δύο (2) ετών από την ημερομηνία δέσμευσης ή ακινητοποίησής τους και δεν έχει κοινοποιηθεί έγγραφη γνωστοποίηση περί επιβολής κατάσχεσης ή κίνησης ποινικής διαδικασίας απόδοσης των ανωτέρω αγαθών στους κατά νόμο δικαιούχους ή προσφυγής στα δικαστήρια. Σε περίπτωση δε που μετά την εκποίηση ή διάθεση των ανωτέρω διατάσσεται αμετάκλητα η απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη, καταβάλλεται αποζημίωση από την Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., σύμφωνα με την παρ. 8 του τροποποιούμενου άρθρου.

η. Η Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και οι υπηρεσίες των Περιφερειών, κατά λόγο αρμοδιότητας, ορίζονται ως μεσεγγυούχοι στις περιπτώσεις κατάσχεσης μεταφορικών μέσων ως αντικειμένων λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικών μέσων αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών, μεταφοράς λαθρομεταναστών, καθώς και αυτών που έχουν ανευρεθεί ή κατασχεθεί ως προϊόντα κλοπής. (άρθρο 41)

7. Τροποποιούνται διατάξεις του νόμου για τον Οργανισμό Ασφαλίσεων Εξαγωγικών Πιστώσεων (Ο.Α.Ε.Π.) ως προς τα εξής σημεία:

α. Παρέχεται η δυνατότητα στον Ο.Α.Ε.Π. να καλύπτει τις αναφερόμενες στο νόμο πράξεις και με τη μορφή «πίστωσης στον αγοραστή», δηλαδή να καλύπτει το δάνειο που λαμβάνει ο αγοραστής από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα για να πληρώνει τον Έλληνα εξαγωγέα ή ανάδοχο του έργου.

β. Επαναπροσδιορίζονται οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι και εισάγονται γενικές εξαιρέσεις από την ευθύνη του Ο.Α.Ε.Π..

γ. Προβλέπεται η δυνατότητα του Ο.Α.Ε.Π.:

- Να καλύπτει αντασφαλιστικά τους προβλεπόμενους κινδύνους ανεξαρτήτως τόπου λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης.

- Να εκχωρεί ή αντασφαλίζει τους κινδύνους αυτούς σε άλλες ασφαλιστικές κ.λπ. επιχειρήσεις.

- Να συνάπτει συμφωνίες με τους αντίστοιχους Εθνικούς Οργανισμούς άλλων χωρών, σε θέματα αμοιβαίας συνασφάλισης και αντασφάλισης μεσομακροπρόθεσμων εξαγωγικών πιστώσεων.

δ. Αυξάνεται το ανώτατο ποσοστό κάλυψης από τον Ο.Α.Ε.Π. της υποχρέωσης ή της ζημιάς από το 90% στο 95% αυτής.

ε. Περιορίζεται η αυτοδίκαιη εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου μόνο για τις υποχρεώσεις του Ο.Α.Ε.Π. που προέρχονται από «μη εμπορεύσιμους κινδύνους», όπως αυτοί εκάστοτε ορίζονται από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. (άρθρο 42)

8. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του Α΄ Κεφαλαίου του ν. 3229/2004, που αναφέρονται στην εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης, στα εξής σημεία:

α. Στις αρμοδιότητες του Δ.Σ. της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΕΠ.Ε.Ι.Α.) του άρθρου 6 περιλαμβάνεται και η δυνατότητα σύστασης μόνιμων ή πρόσκαιρων συλλογικών οργάνων, τα μέλη των οποίων θα αποζημιώνονται σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 3205/2003.

β. Στους πόρους της ΕΠ.Ε.Ι.Α. της παρ. 1 του άρθρου 9 περιλαμβάνονται και τα έσοδα από την εκμετάλλευση της κινητής και ακίνητης περιουσίας της.

γ. Στην παρ. 3 του άρθρου 10 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, με το οποίο ορίζεται ότι οι αποσπώμενοι στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. συνεχίζουν να λαμβάνουν τις συνολικές απο-

δοχές της οργανικής τους θέσης, οι οποίες θα βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Επιτροπής.

δ. Προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 στο άρθρο 10, με τις οποίες ορίζεται ότι:

- Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. της ΕΠ.Ε.Ι.Α., καθορίζονται οι υπάλληλοι του Υπουργείου στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα υποστήριξης της Επιτροπής.

- Τα μέλη του Δ.Σ., ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό των υπηρεσιών της ΕΠ.Ε.Ι.Α. δεν υπέχουν αστική ευθύνη για τις πράξεις ή παραλείψεις τους στα πλαίσια άσκησης των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις μνημονευόμενες στη νέα παράγραφο 6 διατάξεις. (άρθρο 43)

9. α. Δίνεται η δυνατότητα να διατίθενται αυτοκίνητα – οχήματα του Δημοσίου, πέρα από τις δημόσιες υπηρεσίες και στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

β. Προβλέπεται επίσης η τήρηση των τελωνειακών διατυπώσεων που απαιτούνται για την καταβολή των αναλογούντων δασμών σε όλες τις περιπτώσεις διάθεσης από τον Ο.Δ.Δ.Υ. αυτοκινήτων που έχουν περιέλθει στη κυριότητα του Δημοσίου και είναι μη κοινοτικά. (άρθρο 44)

10. α. Καταργείται διάταξη σύμφωνα με την οποία τα βιβλία του επιτηδεύματι δεν κρίνονται ως ανεπαρκή αν καταστράφηκαν ή χάθηκαν για λόγους αποδεδειγμένης ανωτέρας βίας (σεισμό, πυρκαγιά, θεομηνία).

β. Εντάσσονται στο σύνολό τους οι νομοί Δράμας και Καβάλας στη Δ΄ περιοχή κινήτρων του άρθρου 2 του ν. 3299/2004 «Κίνητρα Ιδιωτικών Επενδύσεων για την Οικονομική Ανάπτυξη και την Περιφερειακή Σύγκλιση».

γ. Παρατείνεται η ισχύς της κ.υ.α. 27783/22.4.2003 (ΦΕΚ 499 Β΄) «Καθορισμός τμημάτων της Επικράτειας στα οποία δεν έχουν εφαρμογή οι ενισχύσεις της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων καθώς και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης του ν. 2601/1998, για τις επενδύσεις ίδρυσης ή επέκτασης ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων», από τότε που έληξε (23.4.2005) και μέχρι την έκδοση προβλεπόμενης από το άρθρο 5 παρ. 16 περ. β΄ του ν. 3299/2004 κ.υ.α., που θα ρυθμίσει το θέμα εκ νέου.

Η ανωτέρω παράταση καταλαμβάνει και τις αιτήσεις επενδυτικών σχεδίων που έχουν υποβληθεί, για την υπαγωγή τους στις διατάξεις του ν. 3299/2004. Εφόσον η υπαγωγή αυτή καταστεί αδύνατη, λόγω της παράτασης, οι αιτήσεις αυτές τίθενται στο αρχείο και επιστρέφεται το σχετικό παράβολο. (άρθρο 45)

11. Επαναφέρεται, από 1.1.2006, η προβλεπόμενη, από την παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 3052/2002, υποχρέωση της υποβολής των περιοδικών δηλώσεων Φ.Π.Α. και στις περιπτώσεις που αυτές είναι μηδενικές ή πιστωτικές, για όλους τους υπόχρεους στο φόρο (και όχι μόνο σε όσους πραγματοποιούν ενδοκοινοτικές αποκτήσεις ή παραδόσεις αγαθών ή υποβάλλουν αίτημα επιστροφής Φ.Π.Α.).

Από την υποχρέωση υποβολής περιοδικής δήλωσης Φ.Π.Α., απαλλάσσονται μόνον οι επιχειρήσεις που βρίσκονται σε αδράνεια ή σε αναστολή των εργασιών, εφόσον προβούν στις προβλεπόμενες διατυπώσεις. (άρθρο 46)

12. Παρατείνεται κατά πέντε (5) έτη (μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010, αντί 2005) το χρονικό όριο χρήσης της

παρεχόμενης εξουσιοδότησης στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, για τη ρύθμιση θεμάτων και τη λήψη των κατάλληλων μέτρων, όσον αφορά την εφαρμογή των οριζόμενων κοινοτικών πράξεων, με προεδρικό διάταγμα που προτείνει. (άρθρο 47)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

I. Ακίνητα

1. Ετήσια, από 1.1.2006 και εφεξής, αύξηση εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού λόγω επιβολής του Φ.Π.Α. στα νεόδομητα ακίνητα, με παράλληλη όμως μείωση των εσόδων από το Φόρο Μεταβίβασης Ακινήτων (Φ.Μ.Α.), αφού τα υποκείμενα σε Φ.Π.Α. (19%) ακίνητα απαλλάσσονται του Φ.Μ.Α..

Αν ληφθεί υπόψη ότι ο Φ.Μ.Α. επιβάλλεται με βάση τις αντικειμενικές αξίες του ακινήτου (και όχι τις πραγματικές τιμές αγοράς, όπως συμβαίνει με το Φ.Π.Α.) και ότι από την εισαγωγή του φόρου αυτού θα υπάρξει εξυγίανση της αγοράς ακινήτων, αναμένεται θετική διαφορά εσόδων, ελαφρά μιν κατά το έτος 2006 (λόγω αθρόας έκδοσης οικοδομικών αδειών το τελευταίο εξάμηνο του 2005), αυξανόμενη όμως προοδευτικά από το 2007 και εφεξής. (άρθρα 1-2)

2. Από τη θέσπιση του Φόρου Αυτόματου Υπερτιμήματος (Φ.Α.Υ.) δεν αναμένεται άμεση μεταβολή των εσόδων κατά το έτος 2006.

Από το έτος 2007 και εφεξής θα υπάρξει αύξηση των εσόδων, το ύψος των οποίων θα εξαρτηθεί από το επίπεδο μεταβολής της αξίας των ακινήτων που υπήχθησαν σε Φ.Π.Α. και μεταβιβάζονται. (άρθρα 3-10)

3. Από τη θέσπιση του τέλους επί της συναλλαγής ακινήτων, λόγω του χαμηλού συντελεστή επί της αξίας, θα σημειωθεί αύξηση των εσόδων του Δημοσίου, η οποία δεν αντισταθμίζει την απώλεια από τη σταδιακή κατάργηση του Φ.Μ.Α.. (άρθρα 11-19)

4. Ετήσια απώλεια εσόδων από την αύξηση των αφορολόγητων ορίων απαλλαγής του Φ.Μ.Α. για απόκτηση πρώτης κατοικίας αιτία θανάτου ή λόγω αγοράς. (άρθρα 20 - 21)

5. Ετήσια απώλεια εσόδων μη σημαντική από:

α. Την αύξηση του ποσού της αξίας της επιπλέον έκτασης που προκύπτει από επαναληπτικά συμβόλαια μεταβίβασης για το οποίο δεν οφείλεται φόρος. (άρθρα 20 - 21)

β. Το μη υπολογισμό στην αξία του ακινήτου των προσθηκών και βελτιώσεων που πραγματοποιούνται από τον εκ προσυμφώνου αγοραστή υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις. (άρθρο 20)

6. Από την παράλειψη προσκόμισης των απαιτούμενων πιστοποιητικών σε περίπτωση σύνταξης συμβολαιογραφικού προσυμφώνου θα υπάρξει χρονική μετατόπιση (καθυστέρηση) όχι πέραν των δύο (2) ετών της είσπραξης του φόρου μεταβίβασης ακινήτου μέχρι τη σύνταξη των οριστικών συμβολαίων. (άρθρο 22)

Συμπερασματικά, οι ρυθμίσεις στα ακίνητα δεν επηρεάζουν κατ' ουσίαν το ποσό της συνολικής τους φορολογικής επιβάρυνσης, αλλά συντελούν στην εξυγίανση της αγοράς ακινήτων, η οποία τελικά θα ενισχύσει τα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

II. Φόρος κεφαλαίου

1. Ετήσια απώλεια εσόδων από την προβλεπόμενη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιορισθεί ελλείψει στοιχείων.

2. Χρονική μετατόπιση είσπραξης φόρου κληρονομίας σε διμηνιαίες δόσεις (αντί μηνιαίες).

3. Ετήσια αύξηση εσόδων από:

α. Την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της αξίας της επικαρπίας που συνενώνεται με τη ψιλή κυριότητα αιτία θανάτου.

β. Τη θεώρηση ως δωρεάς της επικαρπίας που συνενώνεται με τη ψιλή κυριότητα λόγω συμπλήρωσης του ορισμένου χρόνου αυτής. (άρθρα 20 - 21)

III. Φόρος εισοδήματος

1. Ετήσια απώλεια εσόδων, από:

- Την παράταση μέχρι 31.12.2015 και μέχρι 18.2.2017, κατά περίπτωση, της ισχύος διατάξεων του άρθρου 118 του Κ.Φ.Ε. που προβλέπουν φορολογικά κίνητρα και απαλλαγές, για την ανάπτυξη μικρών νησιών. (άρθρο 25)

- Την αύξηση του μέγιστου ετήσιου φορολογούμενου και απαλλασσόμενου ατομικού εισοδήματος των προσώπων που θεωρείται ότι βαρύνουν έτερο φορολογούμενο, για τον υπολογισμό της σχετικής φορολογικής ελάφρυνσης, καθώς και για την υπαγωγή δαπανών σχετικών με την περίθαλψη αγάμων τέκνων που πάσχουν από ανίατα νοσήματα και άλλες αναπηρίες, στα έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, του φορολογούμενου που βαρύνεται με τις δαπάνες αυτές. (άρθρο 26)

- Τη μείωση από 40% σε 25% του ποσοστού της παρακράτησης φόρου στο εισόδημα από κινητές αξίες, στην περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος του εισοδήματος από κινητές αξίες είναι αλλοδαπή επιχείρηση που λειτουργεί με οποιονδήποτε τύπο εταιρίας, καθώς και ο κάθε είδους αλλοδαπός οργανισμός, με σκοπό την απόκτηση οικονομικών ωφελημάτων, που δεν έχει όμως μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα. (Εξαιρετικά για τους τόκους που καταβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του έτους 2006, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε 29%). (άρθρο 26)

2. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από την παροχή των φορολογικών κινήτρων, που προβλέπει το ν.δ. 1297/1972, σε εταιρείες που τυχόν συγχωνευτούν ή μετατραπούν σε ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, λόγω παράτασης της σχετικής προθεσμίας μέχρι και την 31.12.2008. (άρθρο 25)

3. Ετήσια αύξηση εσόδων από:

- Την εξειδίκευση ορισμένων περιπτώσεων εξόδων που εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων που τηρούν επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία Β' και Γ' κατηγορίας του Κ.Β.Σ., για το λογιστικό προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματος αυτών και τη θέσπιση ανώτατων ορίων (πλαφόν) για καθεμία από τις ανωτέρω περιπτώσεις. (άρθρο 24)

- Τη μη αναγνώριση προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, των ποσών που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις οικειοθελώς σε εργαζομένους τους ή σε τρίτους, πλην των περιπτώσεων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 31

του Κ.Φ.Ε. και δεν αφορούν αμοιβές ή αποζημιώσεις αυτών για άμεση ανταπόδοση παρεχόμενης υπηρεσίας ή δεν προκύπτει από διάταξη νόμου ο υποχρεωτικός χαρακτήρας τους. (άρθρο 24)

- Τον περιορισμό της απαλλαγής από το εισόδημα από ακίνητα, του τεκμαρτού εισοδήματος που προκύπτει από τη δωρεάν παραχώρηση της χρήσης κατοικίας από το γονέα που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τα τέκνα του ή από τα τέκνα που έχουν την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τους γονείς τους, μόνο για κατοικίες εμβαδού μέχρι εκατό (100) τετραγωνικά μέτρα και υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως κύριες κατοικίες. (άρθρο 26)

- Την κατάργηση της δυνατότητας που είχε προβλεφθεί με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 7 του ν. 2992/2002, για το σχηματισμό ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, από τα αδιανέμητα κέρδη ημεδαπών Α.Ε. ή Ε.Π.Ε., που είχαν προκύψει από το μετασχηματισμό άλλων επιχειρήσεων, για τα κέρδη που εγγράφονται σε ισολογισμούς που κλείνουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και μετά. (άρθρο 26)

IV. Λοιπές επιπτώσεις

1. Ετήσια δαπάνη από την αμοιβή της επιτροπής που εισηγείται στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών τον τεκμαρτό συντελεστή κέρδους, των εταιρειών που υπάγονται στο καθεστώς του υπό ψήφιση νόμου. Η εν λόγω δαπάνη εκτιμάται σε 36.000 ευρώ. (άρθρο 28)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την επιστροφή παραβόλων σε περιπτώσεις αιτήσεων υπαγωγής επενδυτικών σχεδίων στο καθεστώς του ν. 3299/2004, που δεν θα γίνουν δεκτές λόγω παράτασης της προθεσμίας της κ.υ.α. 27783/22.4.2003 (ΦΕΚ 499 Β'). (άρθρο 45)

3. Ετήσια απώλεια εσόδων από την επέκταση των ρυθμίσεων περί εκπιπτόμενων ποσών από τα ακαθάριστα έσοδα των τραπεζών και στις ανώνυμες εταιρείες οι οποίες ασχολούνται κατ'επάγγελμα με την παροχή δανείων και πιστώσεων, το ύψος της οποίας εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (ποσά ετήσιων πραγματικών χορηγήσεων και απαιτήσεων πελατών για τις οποίες έχει διακοπή ο λογισμός τόκων, αριθμός ανωνύμων εταιρειών παροχής δανείων και πιστώσεων που θα προτιμήσουν τις υπό ψήφιση διατάξεις αντί της απόσβεσης των οριστικών επισφαλών απαιτήσεων κ.ά.) και δεν είναι δυνατόν να προϋπολογισθεί. (άρθρο 40)

4. Από τη μείωση σε 10% και 5%, του συντελεστή του ειδικού φόρου επί των διαφημίσεων που προβάλλονται από την τηλεόραση θα υπάρξει μείωση δημοσίων εσόδων, στο βαθμό που αυτή δεν θα αντισταθμιστεί από την αναμενόμενη αύξηση του κύκλου των υποκείμενων στο φόρο δραστηριοτήτων. Από 1.11.2007, που ο ειδικός φόρος μηδενίζεται, η απώλεια εσόδων εκτιμάται ότι θα αναπληρωθεί, σε μεγάλο βαθμό, από το γενικότερο όφελος της οικονομίας με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την τόνωση της αγοράς και την αύξηση του κύκλου υπηρεσιών, αγαθών και δραστηριοτήτων. (άρθρο 38)

5. Αύξηση εσόδων από:

α. Τη θέσπιση του ελάχιστου ορίου δαπανών (100.000 ευρώ, ετησίως) που πρέπει να δηλώνουν οι εταιρείες που επιθυμούν να παραμείνουν στο καθεστώς του υπό ψήφιση νόμου, σε συνδυασμό αφ' ενός με την εφαρμογή

της μεθόδου cost plus, που υπολογίζει το φορολογητέο εισόδημα των εν λόγω εταιρειών με βάση τα έξοδα και, αφ' ετέρου με τη ρήτρα που διασφαλίζει ότι, μεταξύ των εσόδων που προκύπτουν από τα βιβλία που τηρούν οι εταιρείες και των τεκμαιρόμενων με τη μέθοδο cost plus, λαμβάνονται υπόψη τα μεγαλύτερα, εξαλείφοντας έτσι τον κίνδυνο υποεκτίμησης του φορολογητέου εισοδήματος. Το ελάχιστο ποσό των ετήσιων φορολογικών εσόδων από τη φορολόγηση του εισοδήματος των παραπάνω εταιρειών, με το προτεινόμενο σύστημα, εκτιμάται σε 400.000 ευρώ, ποσό που, χωρίς τη θέσπιση των παραπάνω ρυθμίσεων, δεν θα ήταν διασφαλισμένο. (άρθρα 27 και 28)

β. Την καταβολή του 20% του αναλογούντος τέλους ταξινόμησης και των λοιπών, τυχόν, οφειλόμενων επιβαρύνσεων, για τα αυτοκίνητα που είχαν εισαχθεί με το καθεστώς των φορολογικών απαλλαγών και διευκολύνσεων του α.ν. 89/1967, στο βαθμό που οι εταιρείες του α.ν. 89/1967 επιλέξουν την τακτοποίηση των αυτοκινήτων αυτών και τη διατήρηση της κυριότητάς τους. (άρθρο 32)

γ. Τη ρύθμιση θεμάτων σχετικά με τα ποσά φόρων επί των πλοίων πρώτης κατηγορίας νηολογούμενων υπό Ελληνική σημαία, καθώς και τα ποσά της ειδικής εισφοράς υπέρ του Ν.Α.Τ. κατά την πενταετία 2006-2010. (άρθρο 37)

δ. Την κατάργηση της δυνατότητας σχηματισμού ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, που είχε προβλεφθεί με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του ν. 3220/2004 για ορισμένες κατηγορίες επιχειρήσεων, ως ποσοστό επί των αδιανεμητών κερδών τους, με σκοπό την πραγματοποίηση συγκεκριμένων επενδύσεων. Η αύξηση των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού από την αιτία αυτή εκτιμάται σε ποσό 120.000.000 ευρώ, σε ετήσια βάση και, ειδικά για το έτος 2006, εκτιμάται σε 200.000.000 ευρώ. (άρθρο 39)

ε. Τον αναμενόμενο περιορισμό των περιπτώσεων φοροδιαφυγής, από την επαναφορά του μέτρου υποβολής μηδενικών ή πιστωτικών περιοδικών δηλώσεων Φ.Π.Α. και τον εξ αυτού αποτελεσματικότερο έλεγχο των υποχρεών. (άρθρο 46)

6. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από:

- Τη διασφάλιση της είσπραξης των οφειλόμενων διαφόρων τελωνειακών επιβαρύνσεων των αποδιδόμενων στους δικαιούχους κατεσχεμένων μεταφορικών μέσων σε εκτέλεση βουλεύματος ή δικαστικής απόφασης. (άρθρο 41 παρ. 4)

- Τυχόν παράβαση της απαγόρευσης για μεταβίβαση (για 2 έτη) των αυτοκινήτων κυριότητας των εταιρειών του α.ν. 89/1967, την οποία θα διατηρήσουν αφού καταβάλουν το 20% του αναλογούντος τέλους ταξινόμησης, εφόσον στην περίπτωση της ανωτέρω παράβασης καθίσταται απαιτητό το σύνολο των δασμο-φορολογικών επιβαρύνσεων που ισχύει εν γένει για τα αυτοκίνητα. (άρθρο 32)

Β' Επί του προϋπολογισμού της ΕΠ.Ε.Ι.Α. (Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια δαπάνη από τη δυνατότητα σύστασης συλλογικών οργάνων και καταβολής αποζημίωσης στα μέλη αυτών. Το ύψος της δαπάνης αυτής συναρτάται με τον αριθμό των συλλογικών οργάνων, τον αριθμό των μελών τους και το ύψος των αποζημιώσεων που θα καθοριστούν

με απόφαση του Δ.Σ.. Πάντως εκτιμάται ότι δεν θα υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ. (άρθρο 43 παρ. 1α)

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 2005

Η Γενική Διευθύντρια
α.α.

Βασίλειος Λέτσιος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Φόρος προστιθέμενης αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

I. Ακίνητα

1. Από τη θέσπιση του τέλους επί της συναλλαγής ακινήτων, λόγω του χαμηλού συντελεστή επί της αξίας, θα σημειωθεί αύξηση των εσόδων του Δημοσίου, η οποία δεν αντισταθμίζει την απώλεια από τη σταδιακή κατάργηση του Φ.Μ.Α.. (άρθρα 11-19)

2. Ετήσια απώλεια εσόδων από την αύξηση των αφορολόγητων ορίων απαλλαγής του Φ.Μ.Α. για απόκτηση πρώτης κατοικίας αιτία θανάτου ή λόγω αγοράς.

(άρθρα 20 - 21)

3. Ετήσια απώλεια εσόδων μη σημαντική από:

α. Την αύξηση του ποσού της αξίας της επιπλέον έκτασης που προκύπτει από επαναληπτικά συμβόλαια μεταβίβασης για το οποίο δεν οφείλεται φόρος. (άρθρα 20 - 21)

β. Το μη υπολογισμό στην αξία του ακινήτου των προσθηκών και βελτιώσεων που πραγματοποιούνται από τον εκ προσυμφώνου αγοραστή υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις. (άρθρο 20)

Οι ανωτέρω απώλειες στο βαθμό που δεν θα αντισταθμίζονται από την αύξηση εσόδων που προκύπτει από τις διατάξεις του νομοσχεδίου θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

II. Φόρος κεφαλαίου

1. Ετήσια απώλεια εσόδων από την προβλεπόμενη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιορισθεί ελλείψει στοιχείων.

Η ανωτέρω απώλεια, στο βαθμό που δεν θα αντισταθμίζεται από την αύξηση εσόδων που προκύπτει από τις διατάξεις του νομοσχεδίου, θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

III. Φόρος εισοδήματος

1. Ετήσια απώλεια εσόδων, από:

- Την παράταση μέχρι 31.12. 2015 και μέχρι 18.2.2017,

κατά περίπτωση, της ισχύος διατάξεων του άρθρου 118 του Κ.Φ.Ε. που προβλέπουν φορολογικά κίνητρα και απαλλαγές, για την ανάπτυξη μικρών νησιών. (άρθρο 25)

- Την αύξηση του μέγιστου ετήσιου φορολογούμενου και απαλασσόμενου ατομικού εισοδήματος των προσώπων που θεωρείται ότι βαρύνουν έτερο φορολογούμενο, για τον υπολογισμό της σχετικής φορολογικής ελάφρυνσης, καθώς και για την υπαγωγή δαπανών σχετικών με την περίθαλψη αγάμων τέκνων που πάσχουν από ανίατα νοσήματα και άλλες αναπηρίες, στα έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, του φορολογούμενου που βαρύνεται με τις δαπάνες αυτές. (άρθρο 26)

- Τη μείωση από 40% σε 25% του ποσοστού της παρακράτησης φόρου στο εισόδημα από κινητές αξίες, στην περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος του εισοδήματος από κινητές αξίες είναι αλλοδαπή επιχείρηση που λειτουργεί με οποιονδήποτε τύπο εταιρίας, καθώς και ο κάθε είδους αλλοδαπός οργανισμός, με σκοπό την απόκτηση οικονομικών ωφελημάτων, που δεν έχει όμως μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα. (Εξαιρετικά για τους τόκους που καταβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του έτους 2006, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε 29%). (άρθρο 26)

2. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από την παροχή των φορολογικών κινήτρων που προβλέπει το ν.δ. 1297/1972, σε εταιρείες που τυχόν συγχωνευτούν ή μετατραπούν σε ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, λόγω παράτασης της σχετικής προθεσμίας μέχρι και την 31.12 2008. (άρθρο 25)

Οι ανωτέρω απώλειες στο βαθμό που δεν θα αντισταθμίζονται από την αύξηση εσόδων που προκύπτει από τις διατάξεις του νομοσχεδίου θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

IV. Λοιπές επιπτώσεις

1. Ετήσια δαπάνη από την αμοιβή της επιτροπής που εισηγείται στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών τον τεκμαρτό συντελεστή κέρδους, των εταιρειών που υπάγονται στο καθεστώς του υπό ψήφιση νόμου. Η εν λόγω δαπάνη εκτιμάται σε 36.000 ευρώ. (άρθρο 28)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από την επιστροφική παραβόλων σε περιπτώσεις αιτήσεων υπαγωγής επενδυτικών σχεδίων στο καθεστώς του ν. 3299/2004, που δεν θα γίνουν δεκτές λόγω παράτασης της προθεσμίας της κ.υ.α. 27783/22.4.2003 (ΦΕΚ 499 Β΄). (άρθρο 45)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

3. Ετήσια απώλεια εσόδων από την επέκταση των ρυθμίσεων περί εκπιπτόμενων ποσών από τα ακαθάριστα έσοδα των τραπεζών και στις ανώνυμες εταιρείες οι οποίες ασχολούνται κατ' επάγγελμα με την παροχή δανείων και πιστώσεων, το ύψος της οποίας εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (ποσά ετήσιων πραγματικών χορηγήσεων και απαιτήσεων πελατών για τις οποίες έχει διακοπεί ο λογισμός τόκων, αριθμός ανωνύμων εταιρειών παροχής δανείων και πιστώσεων που θα προτιμήσουν τις υπό ψήφιση διατάξεις αντί της απόσβεσης των οριστικών επισφαλών απαιτήσεων κ.ά.) και δεν είναι δυνατόν να προϋπολογισθεί. (άρθρο 40)

4. Από τη μείωση σε 10% και 5%, του συντελεστή του ειδικού φόρου επί των διαφημίσεων που προβάλλονται από την τηλεόραση, θα υπάρξει μείωση δημοσίων εσόδων

δων, στο βαθμό που αυτή δεν θα αντισταθμιστεί από την αναμενόμενη αύξηση του κύκλου των υποκείμενων στο φόρο δραστηριοτήτων. Από 1.11.2007, που ο ειδικός φόρος μηδενίζεται, η απώλεια εσόδων εκτιμάται ότι θα αναπληρωθεί, σε μεγάλο βαθμό, από το γενικότερο όφελος της οικονομίας με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την τόνωση της αγοράς και την αύξηση του κύκλου υπηρεσιών, αγαθών και δραστηριοτήτων.

(άρθρο 38)

Οι απώλειες αυτές θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Β' Επί του προϋπολογισμού της ΕΠ.Ε.Ι.Α. (Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια δαπάνη από τη δυνατότητα σύστασης συλλογικών οργάνων και καταβολής αποζημίωσης στα μέλη αυτών. Το ύψος της δαπάνης αυτής συναρτάται με τον αριθμό των συλλογικών οργάνων, τον αριθμό των μελών τους και το ύψος των αποζημιώσεων που θα καθοριστούν με απόφαση του Δ.Σ.. Πάντως εκτιμάται ότι δεν θα υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ. (άρθρο 43 παρ. 1α)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπιστεί από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του φορέα.

Αθήνα, 25 Νοεμβρίου 2005

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης